Р Е П У Б Л И К А Б Ъ Л Г А Р И Я

Н А Р О Д Н О С Ъ Б Р А Н И Е

Проект

З А К О Н

за възстановяване и преструктуриране на кредитни институции и инвестиционни посредници

Глава първа

ОБЩИ ПОЛОЖЕНИЯ

Предмет и обхват

Чл. 1. (1) С този закон се определят правилата и процедурите, свързани с възстановяването и преструктурирането на:

1. кредитни институции (банки), за които Българската народна банка (БНБ) е издала лиценз за извършване на банкова дейност;

2. инвестиционни посредници, получили лиценз за извършване на дейност от Комисията за финансов надзор (Комисията) по чл. 5, ал. 2, т. 3 и 6 и по чл. 5, ал. 3, т. 1 от Закона за пазарите на финансови инструменти (ЗПФИ);

3. финансови институции със седалище в държава членка, когато финансовата институция е дъщерно дружество на банка или инвестиционен посредник, лицензирани в Република България или на дружество, посочено в т. 4 или 5, и попада в обхвата на надзора върху предприятието майка на консолидирана основа съгласно чл. 6-17 от Регламент (ЕС) № 575/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. относно пруденциалните изисквания за кредитните институции и инвестиционните посредници и за изменение на Регламент (ЕС) 648/2012 г. (ОВ, L 176/1 от 27 юни 2013 г.) (Регламент (ЕС) № 575/2013);

4. финансови холдинги, смесени финансови холдинги и холдинги със смесена дейност със седалище в Република България;

5. финансови холдинги майки и смесени финансови холдинги майки от Съюза, когато са обект на надзор на консолидирана основа от БНБ или от Комисията;

6. клонове в Република България на кредитни институции и инвестиционни посредници от трети държави в съответствие със специалните условия, предвидени в този закон;

7. клонове в Република България на кредитни институции и инвестиционни посредници със седалище в други държави членки - в случаите, предвидени в този закон.

(2) Когато упражнява правомощията си и прилага изискванията на този закон по отношение на лице по ал. 1, БНБ, съответно Комисията, взема предвид естеството на неговата стопанска дейност, акционерна структура, правна форма, рисков профил, размер и правен статус, неговата взаимосвързаност с други институции или с финансовата система като цяло, обхвата и сложността на дейностите му, както и дали извършва инвестиционни услуги или дейности съгласно чл. 5, ал. 2 от ЗПФИ.

Органи за преструктуриране

Чл. 2. (1) Българската народна банка е орган за преструктуриране по отношение на субектите по чл. 1, ал. 1, които подлежат на надзор или консолидиран надзор от БНБ. Решенията на БНБ като орган за преструктуриране се вземат от управителния съвет на БНБ, освен ако в този закон е предвидено друго.

(2) Управителният съвет на БНБ определя самостоятелно структурно звено, което го подпомага при упражняване на функциите по ал. 1, което е отделно и независимо от структурните звена, ангажирани със задачи по осъществяване на банковия надзор и на други функции на БНБ.

(3) Управителният съвет на БНБ приема и публикува на своята интернет страница вътрешни правила за работата на структурното звено по ал. 2, включително относно опазването на професионалната тайна и обмена на информация с други структурни звена в БНБ и с други органи.

(4) Структурното звено по ал. 2 си сътрудничи активно при подготовката, планирането и изпълнението на решенията за преструктуриране с Управление „Банков надзор" на БНБ, както и с Комисията, когато е необходимо.

Чл. 3. (1) Комисията за финансов надзор е орган за преструктуриране по отношение на субектите по чл. 1, ал. 1, които подлежат на надзор от Комисията и не са кредитни институции, и субектите, които подлежат на консолидиран надзор от Комисията. Решенията на Комисията като орган за преструктуриране се вземат по предложение на члена на комисията по чл. 3, т. 5 от Закона за Комисията за финансов надзор (ЗКФН), освен ако в този закон е предвидено друго.

(2) В правилника на Комисията се определя самостоятелно звено, което подпомага Комисията и члена на комисията по чл. 3, т. 5 от ЗКФН при упражняване на функциите им по ал. 1, което е отделно и независимо от функциите, свързани с упражняване на надзор на инвестиционната дейност и от другите функции на Комисията.

(3) В правилника на Комисията се определят правила за работата на структурното звено по ал. 2, включително относно опазването на професионалната тайна и обмена на информация с други структурни звена в Комисията и с други органи. Правилата за работа се публикуват на интернет страницата на Комисията.

(4) Структурното звено по ал. 2 си сътрудничи активно при подготовката, планирането и изпълнението на решенията за преструктуриране с Управление „Надзор на инвестиционната дейност" на Комисията, както и с БНБ, когато е необходимо.

Чл. 4. (1) Органът за преструктуриране по чл. 2, съответно по чл. 3, информира незабавно министъра на финансите за решенията си за предприемане на действия по преструктуриране и за прилагане на инструменти за преструктуриране в предвидените от този закон случаи.

(2) Решенията по ал. 1 подлежат на изпълнение след одобрението на министъра на финансите в случаите, когато:

1. оказват или могат да доведат до негативно въздействие върху публичните финанси;

2. има обоснована вероятност да се стигне до необходимост от използване на държавните инструменти за финансова подкрепа по глава четиринадесета, или

3. се вземат в условия на системна финансова криза, която засяга няколко институции или целия финансов сектор.

(3) В случаите по ал. 2 органът за преструктуриране представя на министъра на финансите решението по чл. 114 и най-малко следната информация:

1. текущото финансово състояние на институцията;

2. плана за преструктуриране на институцията;

3. друга информация от значение за случая по преценка на органа за преструктуриране или по искане на министъра на финансите.

(4) В случаите по ал. 2 министърът на финансите може да одобри решението или да го отхвърли. При необходимост органът за преструктуриране може да внесе промени в решението в рамките на процедурата по одобрение.

Чл. 5. (1) Българската народна банка и Комисията сътрудничат с Европейския банков орган (ЕБО) при изпълнението на задълженията си по този закон в съответствие с Регламент (ЕС) № 1093/2010 на Европейския парламент и на Съвета от 24 ноември 2010 г. за създаване на Европейски надзорен орган (Европейски банков орган), за изменение на Решение № 716/2009/ЕО и за отмяна на Решение 2009/78/ЕО на Комисията (ОВ, L 331/12 от 15 декември 2010 г.) (Регламент (ЕС) 1093/2010).

Те незабавно предоставят на ЕБО информацията, необходима за изпълнение на задълженията им съгласно чл. 35 от същия регламент.

(2) Българската народна банка, съответно Комисията, взема решения по този закон, като отчита потенциалното им въздействие във всички държави членки, на чиято територия извършва дейност институцията или групата, като решенията свеждат до минимум отрицателните последици за финансовата стабилност и отрицателните икономически и социални последици в тези държави членки.

(3) Българската народна банка, членовете на управителния съвет (УС) и служителите на БНБ не носят отговорност за вреди от действия или бездействия при изпълнението на задълженията си съгласно този закон, освен ако са действали умишлено.

(4) Комисията, както и нейните членове и служители не носят отговорност за вреди от действия или бездействия при изпълнението на задълженията си съгласно този закон, освен ако са действали умишлено.

(5) При преструктуриране на лицата по чл. 1, ал. 1, т. 4 и 5 БНБ и Комисията осъществяват взаимодействие, като участват, когато е необходимо, в консултации при изготвянето и приемането на плановете за преструктуриране и предприемането на конкретни действия, обменят информация и съгласуват действията си при планирането на режима на преструктуриране.

Глава втора

ПОДГОТОВКА НА ВЪЗСТАНОВЯВАНЕТО И ПРЕСТРУКТУРИРАНЕ

Раздел I

Планиране на възстановяването

Планове за възстановяване

Чл. 6. (1) Институция, която не е част от група, подлежаща на надзор от консолидиращ надзорен орган, изготвя и поддържа план за възстановяване, който съдържа мерки, които институцията може да предприеме за възстановяване на финансовото си състояние след възникване на значителни финансови затруднения. Планът за възстановяване се счита за част от правилата за управление по смисъла на член 15, ал. 1, т. 6 от Закона за кредитните институции (ЗКИ), съответно за вътрешна организация по смисъла на чл. 24, ал. 2 от ЗПФИ.

(2) Институцията по ал. 1 извършва преглед и актуализация на плана за възстановяване най-малко веднъж годишно или след промяна в правната ѝ форма, структурата на

управление или организационната ѝ структура, стопанската ѝ дейност или финансовото ѝ състояние, която може да окаже съществено влияние върху плана за възстановяване или да наложи промяна в него.

(3) Съответният компетентен орган може да поиска от институция да актуализира плана за възстановяване по-често от предвиденото в ал. 2.

(4) В плана за възстановяване не може да се предвижда достъп до или получаване на извънредна публична финансова подкрепа.

(5) Когато е целесъобразно, в плана за възстановяване може да се включи анализ на възможностите банка да кандидатства при посочени в плана условия за използването на улеснения от централна банка, като се определят и притежаваните от банката активи, които се очаква да послужат за обезпечение.

(6) Планът за възстановяване съдържа информацията по приложение № 1, освен ако спрямо институцията са приложени опростени изисквания съгласно чл. 25, ал. 2. Компетентният орган може да поиска от институцията да включи в плана за възстановяване и допълнителна информация.

(7) Планът за възстановяване включва и мерки, които институцията може да предприеме, ако са изпълнени условията за ранна намеса по чл. 44, ал. 1.

(8) В плана за възстановяване се предвиждат подходящи условия и процедури за навременно прилагане на действията по възстановяване, както и за широк набор от възможности за избор на такива действия. В плановете се разглеждат различни сценарии на сериозни макроикономически и финансови сътресения от значение за институцията, включително събития, обхващащи цялата система, и сътресения, свързани с отделни юридически лица и групи.

(9) Ръководният орган на институцията одобрява плана за възстановяване, след което планът се предоставя на съответния компетентен орган.

Оценяване на плановете за възстановяване

Чл. 7. (1) В рамките на шест месеца от представянето на плана за възстановяване съгласно чл. 6 и 8 и след консултация с компетентните органи на държавите членки, в които се намират значими клонове, доколкото това е от значение за съответния клон, съответният компетентен орган по ЗКИ или ЗПФИ извършва преглед на плана и оценява съответствието му с изискванията по чл. 6, като взема предвид следното:

1. доколко е обоснована вероятността с прилагането на предложените в плана мерки да се запази или възстанови жизнеспособността и финансовото състояние на институцията или на групата, като се вземат предвид подготвителните мерки, които институцията е предприела или планира да предприеме;

2. доколко е обоснована вероятността планът и конкретните мерки при различните сценарии в рамките на плана да бъдат приложени бързо и ефективно в условията на финансови сътресения, като се избягват във възможно най-голяма степен значителни неблагоприятни последици за финансовата система, включително и при сценарии, които биха довели до прилагането на планове за възстановяване от други институции в рамките на същия период.

(2) При оценяване на целесъобразността на плановете за възстановяване компетентният орган взема предвид съответствието на капиталовата структура и структурата на финансиране на институцията със степента на сложност на нейната организационна структура и рисковия й профил.

(3) В случай че структурното звено по чл. 2, ал. 2 или по чл. 3, ал. 2 установи, че в плана за възстановяване са предвидени действия, които могат да окажат неблагоприятно въздействие върху възможността за преструктуриране на институцията, то може да отправи препоръки за промяна на плана.

(4) Компетентният орган уведомява институцията или предприятието майка на групата за своята оценка, когато прецени, че планът за възстановяване има съществени слабости или са налице съществени пречки за прилагането му, и изисква от тях да представят в двумесечен срок преработен план. С разрешение на компетентния орган срокът може да бъде удължен с още един месец.

(5) Институцията или предприятието майка могат да изразят становище относно преценката на съответния компетентен орган по ал. 4 в срок 14 дни считано от уведомяването.

(6) Компетентният орган може да изиска от институцията да бъдат направени конкретни промени в плана, когато смята, че слабостите и пречките не са били отстранени по подходящ начин в представения от институцията преработен план за възстановяване.

(7) Ако институцията не представи преработен план за възстановяване по ал. 4 или ако компетентният орган прецени, че установените слабости или пречки не са отстранени по подходящ начин с представения преработен план и не е налице възможност да бъдат отстранени съгласно ал. 6, компетентният орган изисква в определен от него срок институцията да планира промени в своята дейност с цел отстраняване на слабостите в плана за възстановяване или пречките за прилагането му.

(8) Ако институцията не е планирала промени в дейността си в срока по ал. 7 или съответният компетентен орган прецени, че предложените от институцията промени не са подходящи за отстраняването на слабостите и пречките, компетентният орган може да наложи мерки, предвидени в чл. 103, ал. 2 от ЗКИ, съответно в чл. 118, ал. 1 и 2 от ЗПФИ.

Планове за възстановяване на група - обект на надзор на консолидирана основа, от БНБ или от Комисията

Чл. 8. (1) Предприятие майка от Съюза - обект на надзор на консолидирана основа от БНБ, съответно от Комисията, изготвя и предоставя на съответния консолидиращ надзорен орган план за възстановяване на групата, в който се набелязват мерки, които може да е необходимо да бъдат приложени на нивото на предприятието майка от Съюза или на ниво отделно дъщерно дружество.

(2) При условие че са въведени изисквания за поверителност, равностойни на предвидените в този закон, съответният консолидиращ надзорен орган изпраща плана за възстановяване на групата:

1. на компетентните органи за дъщерните дружества в групата;

2. на компетентните органи на държавите членки, в които се намират значими клонове, доколкото това е от значение за съответния клон, и

3. на органите за преструктуриране за дъщерните дружества от групата.

(3) Планът за възстановяване на групата има за цел стабилизиране на цялата група или на институция от групата, когато те са подложени на сътресения, така че да се преодолеят или отстранят причините за нестабилността и да се възстанови финансовото състояние на групата или на отделна институция от групата, като същевременно се отчита финансовото състояние на другите лица от групата.

(4) Планът за възстановяване на групата включва мерки, които осигуряват координация и последователност на мерките, предприемани на нивото на предприятието майка от Съюза, на нивото на дружествата по чл. 1, т. 4 и 5, както и на мерките, които се предприемат на нивото на дъщерните дружества и, когато е приложимо, на нивото на значимите клонове.

(5) Планът за възстановяване на групата включва посочените в чл. 6, ал. 6 елементи. Планът може да включва и мерки за финансова подкрепа в рамките на групата, приети съгласно споразумение за вътрешногрупова финансова подкрепа, сключено в съответствие с глава четвърта.

(6) Планът за възстановяване на групата включва набор от възможности за избор на действия, които да бъдат предприети в случай на настъпване на различните сценарии по чл. 6, ал. 8. За всеки от сценариите се посочва дали са налице пречки пред прилагането на мерките за възстановяване в рамките на групата, включително на нивото на отделни лица, и дали има съществени практически или правни пречки пред бързото прехвърляне на собствен капитал или изплащането на задължения или активи в рамките на групата.

(7) Ръководният орган на предприятието майка, което изготвя плана за възстановяване на групата в съответствие с ал. 1, извършва оценка и одобрява плана за възстановяване преди представянето му на съответния консолидиращ надзорен орган.

Индивидуални планове за възстановяване на институции от група

Чл. 9. При условията на чл. 10 БНБ, съответно Комисията, може да изиска от институция, регистрирана в Република България, която е част от група – обект на надзор от консолидиращ надзорен орган в друга държава членка, да изготви и представи индивидуален план за възстановяване. В тези случаи се прилагат правилата по чл. 6 и 7.

Оценяване на плановете за възстановяване на групата като консолидиращ надзорен орган

Чл. 10. (1) Българската народна банка, съответно Комисията, когато е консолидиращ надзорен орган, заедно с компетентните органи на дъщерните дружества и след консултация с компетентните органи на значимите клонове, доколкото това е от значение за съответния значим клон, разглежда плана за възстановяване на групата и оценява съответствието му с изискванията и критериите по чл. 7, ал. 1 и 2 и чл. 8. Оценката се извършва съгласно процедурата по чл. 7, ал. 3-7 и този член, като се отчита потенциалното въздействие на мерките за възстановяване върху финансовата стабилност във всички държави членки, в които групата извършва дейност.

(2) Планът за възстановяване по чл. 8, ал. 1 е предмет на многостранна процедура за постигане на съвместно решение между консолидиращия надзорен орган по ал. 1 и компетентните органи на дъщерните дружества относно:

1. прегледа и оценката на плана за възстановяване на групата;

2. необходимостта от изготвяне на план за възстановяване на индивидуална основа за институции, които са част от групата, и

3. прилагането на чл. 7, ал. 4, 6 и 7 и на съответните изисквания към институцията, както и налагането на мерки по чл. 7, ал. 8.

(3) Срокът за постигане на съвместно решение по ал. 2 е четири месеца от датата, на която съответният консолидиращ надзорен орган по ал. 1 е предоставил плана за възстановяване на групата в съответствие с чл. 8, ал. 2.

(4) В срока по ал. 3 съответният консолидиращ надзорен орган може да поиска от ЕБО в съответствие с чл. 31, буква „в" от Регламент (ЕС) № 1093/2010 да съдейства за постигане на съвместно решение по ал. 2.

(5) Ако в рамките на срока по ал. 3 не е постигнато съвместно решение по ал. 2 на консолидиращия надзорен орган и другите компетентни органи относно прегледа и оценката на плана за възстановяване или на мерките, изисквани от предприятието майка от Съюза по чл. 7, ал. 4, 6 и 7 или налагани по чл. 7, ал. 8, съответният консолидиращ надзорен орган взема самостоятелно решение по тези въпроси, като отчита мненията и възраженията на компетентни органи на дъщерните дружества, изразени в срока по ал. 3. Решението се съобщава на предприятието майка от Съюза и на компетентните органи на дъщерните дружества.

(6) Ако в срока по ал. 3 не е постигнато съвместно решение по ал. 2 и някой от органите по същата алинея е отнесъл до ЕБО въпрос относно оценката на плана за възстановяване или налагането на мерки по чл. 103, ал. 2, т. 8 и 11 от ЗКИ, съответно по чл. 118, ал. 1, т. 11 и т. 17 от ЗПФИ, в съответствие с чл. 19 от Регламент (ЕС) № 1093/2010, съответният консолидиращ надзорен орган отлага вземането на решение по ал. 5 и изчаква решението на ЕБО. В този случай консолидиращият надзорен орган взема решение в съответствие с решението на ЕБО. В случай че в рамките на един месец ЕБО не вземе решение, се прилага решението на консолидиращия надзорен орган.

(7) При липса на съвместно решение по ал. 2 в рамките на срока по ал. 3 консолидиращият надзорен орган може да постигне съвместно решение относно плана за възстановяване на групата с тези компетентни органи по ал. 1, които в рамките на многостранната процедура за постигане на съвместно решение по ал. 2 не са изразили възражения. В този случай планът се прилага само по отношение на съответните лица от групата.

(8) Съвместното решение по ал. 2 или 7, както и решението на съответния консолидиращ надзорен орган по ал. 5 и 6 е окончателно.

(9) Когато компетентните органи на дъщерните дружества взимат самостоятелно решение относно изготвянето и оценката на

индивидуални планове за възстановяване или налагането на мерки, аналогични на тези по чл. 7, ал. 8, по отношение на поднадзорните им дъщерни дружества, консолидиращият надзорен орган може да поиска от ЕБО в съответствие с чл. 19, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 1093/2010 да съдейства за постигане на съгласие във връзка с оценката на плановете за възстановяване или налагането на мерки, аналогични на тези по чл. 103, ал. 2, т. 8 и 11 от ЗКИ, съответно по чл. 118, ал. 1, т. 11 и т. 17 от ЗПФИ, по отношение на дъщерните дружества.

Оценяване на плановете за възстановяване на групата като надзорен орган по отношение на институция – дъщерно дружество

Чл. 11. (1) Българската народна банка, съответно Комисията, когато е компетентен надзорен орган по отношение на институция - дъщерно дружество от група, заедно с консолидиращия надзорен орган, компетентните органи на другите дъщерни дружества от групата и компетентните органи на значимите клонове, доколкото това е от значение за съответния значим клон, разглежда плана за възстановяване на групата и преценява съответствието му с изискванията и критериите по чл. 7 и 8. Оценката се извършва съгласно процедурата по чл. 7, ал. 3-7 и по реда и условията на чл. 10, ал. 2-9 и при нея се отчита потенциалното въздействие на мерките за възстановяване върху финансовата стабилност във всички държави членки, в които групата извършва дейност.

(2) Ако в срока по чл. 10, ал. 3 не е прието съвместно решение по чл. 10, ал. 2 относно необходимостта от изготвяне на план за възстановяване на индивидуална основа за институцията или прилагането на ниво дъщерно дружество на мерките по чл. 7, ал. 4, 6 и 7, БНБ, съответно Комисията, взема самостоятелно решение по тези въпроси.

(3) Ако до изтичането на четиримесечния срок по чл. 10, ал. 3 някой от органите по чл. 10, ал. 1 е отнесъл въпрос във връзка с прегледа и оценката на плана за възстановяване на групата до ЕБО в съответствие с чл. 19 от Регламент (ЕС) № 1093/2010, БНБ, съответно Комисията, отлага вземането на решение по ал. 2 и изчаква решението, което ЕБО може да вземе в съответствие с чл. 19, параграф 3 от същия регламент. В този случай БНБ, съответно Комисията, взема решение в съответствие с решението на ЕБО.

Оценяване на плановете за възстановяване на групата като надзорен орган по отношение на значим клон

Чл. 12. Когато БНБ, съответно Комисията, е надзорен орган по отношение на значим клон, тя участва в консултация със съответния компетентен орган по отношение на елементите на плана за възстановяване на институцията или групата, които имат отношение към клона.

Показатели, свързани с плана за възстановяване

Чл. 13. (1) Планът за възстановяване включва показатели за определяне на етапите, на които могат да бъдат предприети съответните действия, посочени в плана.

(2) Показателите по ал. 1 имат качествен или количествен характер, свързан с финансовото състояние на институцията, и са лесни за наблюдение. Те се съгласуват със съответния компетентен орган при извършването на оценката на плановете за възстановяване в съответствие с чл. 7 и чл. 10-12.

(3) Институцията въвежда механизми за редовното наблюдение на показателите по ал. 1.

(4) Управителният съвет (Съветът на директорите) на институцията, когато счете за целесъобразно с оглед на обстоятелствата, може да вземе решение:

1. да предприеме действие съгласно плана за възстановяване, независимо че съответният показател не е изпълнен, или

2. да се въздържи от действие, посочено в плана за възстановяване, независимо че съответният показател е изпълнен.

(5) Институцията уведомява незабавно компетентния орган за решението си по ал. 4.

Раздел II

Планиране на режима на преструктуриране

Изготвяне на планове за преструктуриране

Чл. 14. (1) Органът за преструктуриране по чл. 2, ал. 1 и чл. 3, ал. 1 приема план за преструктуриране по отношение на всяка

институция, която не е част от група, подлежаща на надзор на консолидирана основа.

(2) Планът по ал. 1 се изготвя от органа за преструктуриране след консултация с органите за преструктуриране и компетентните органи на държавите членки, в чиято юрисдикция се намират значими клонове, доколкото това е от значение за значимия клон.

(3) Планът за преструктуриране предвижда действия по преструктуриране, които органът за преструктуриране може да предприеме, когато за институцията са изпълнени условията за преструктуриране по чл. 51, ал. 1.

(4) При изготвянето на плана се отбелязват всички съществени пречки пред възможността за преструктуриране, а когато е необходимо и оправдано, се очертават действия за тяхното преодоляване съгласно глава трета.

(5) Планът за преструктуриране предвижда различни сценарии, включително такива, при които неизпълнението на задълженията произтича само от състоянието на конкретна институция или е проявление на финансова нестабилност на ниво система.

(6) Планът за преструктуриране на институция не може да предвижда извънредна публична финансова подкрепа, освен когато е под формата на средства от Фонда за преструктуриране на банките (ФПБ) или от Фонда за преструктуриране на инвестиционните посредници (ФПИП).

(7) Освен изискването по ал. 6 планът за преструктуриране на институция не може да предвижда и:

1. извънредно ликвидно улеснение от централна банка;

2. ликвидно улеснение от централна банка, което се предоставя при нестандартизирани условия за обезпечение, матуритет и лихвен процент.

(8) Планът за преструктуриране на институция съдържа анализ на обстоятелствата и начините, при които институцията може да кандидатства за използване на улеснения от централна банка, включително и допустимите за обезпечение активи.

(9) Институциите са длъжни да съдействат на органа за преструктуриране при изготвянето и актуализирането на плановете за преструктуриране.

(10) Органът за преструктуриране преглежда и актуализира плана за преструктуриране най-малко веднъж годишно или след всяка съществена промяна в правната форма, структурата на управление, организационната структура, дейността или финансовото състояние на институцията, която би

могла да има съществени последици върху ефективността на плана или налага неговото преразглеждане.

(11) За целите на прегледа по ал. 10 институциите незабавно информират органа за преструктуриране за всяка промяна, която налага преразглеждане на плана. При констатиране на промени в дейността или финансовото състояние на институция, които биха могли да имат съществени последици върху ефективността на плана, Управление „Банков надзор" информира своевременно звеното за преструктуриране по чл. 2, ал. 2, съответно заместник-председателят на Комисията, ръководещ Управление „Надзор на инвестиционната дейност", информира звеното по чл. 3, ал. 2.

(12) Плановете за преструктуриране включват различни варианти за прилагане на предвидените в този закон инструменти и правомощия за преструктуриране.

(13) Плановете за преструктуриране съдържат информацията по приложение № 2, изразена, доколкото е целесъобразно и възможно, чрез количествени показатели.

(14) Информацията по приложение № 2, т. 1 се предоставя на съответната институция.

(15) Съответният орган за преструктуриране има право да изисква от институциите и дружествата по чл. 1, ал. 1, т. 3-5 подробна документация за финансовите договори, по които те са страна, и определя срок за предоставяне на тази информация.

Консултация в случаите на значим клон

Чл. 15. Когато БНБ, съответно Комисията, е орган за преструктуриране и надзорен орган по отношение на значим клон на институция, която не е част от група, БНБ, съответно Комисията, участва в консултация по инициатива на органа за преструктуриране на институцията, лицензирана в друга държава членка, преди изготвянето на съответния план за преструктуриране.

Информация за целите на плановете за преструктуриране и сътрудничество от страна на институциите

Чл. 16. (1) При изготвянето на плана по чл. 14 съответният орган за преструктуриране има право да изисква от институциите:

1. сътрудничество в процеса на изготвянето на плановете за преструктуриране;

2. информацията, посочена в приложение № 3, както и друга информация, необходима за целите на изготвянето и прилагането на плановете за преструктуриране.

(2) Когато информация по ал. 1, т. 2 е налична в Управление „Банков надзор“ на БНБ, съответно в Управление „Надзор на инвестиционната дейност" на Комисията, тя се предоставя на звеното за преструктуриране по чл. 2, ал. 2, съответно по чл. 3, ал. 2.

Изготвяне на планове за преструктуриране на група

Чл. 17. (1) Българската народна банка, съответно Комисията, приема план за преструктуриране на ниво група, когато предприятието майка е институция или дружество по чл. 1, ал. 1, т. 4 или 5.

(2) Планът по ал. 1 се изготвя от съответния орган за преструктуриране по ал. 1 съвместно с органите по преструктуриране на дъщерните дружества и след консултация с органите за преструктуриране на значими клонове, доколкото това е от значение за значимия клон.

(3) Планът за преструктуриране на групата включва действия по преструктуриране на групата като цяло посредством преструктуриране на ниво предприятие майка от Съюза или чрез разделяне и преструктуриране на дъщерните предприятия.

(4) Планът за преструктуриране на групата съдържа мерки за преструктуриране на:

1. предприятието майка от Съюза;

2. дъщерните дружества, които са част от групата и които са установени в Съюза;

3. дружествата по чл. 1, ал. 1, т. 4 и 5;

4. дъщерните дружества, които са част от групата и които се намират в трети държави.

(5) Планът за преструктуриране на групата се изготвя въз основа на информацията, представена съгласно чл. 16.

(6) Планът за преструктуриране на групата съдържа детайлна информация относно:

1. действията по преструктуриране, които да бъдат предприети във връзка със субекти от групата както посредством действия по преструктуриране по отношение на дружествата по чл. 1, ал. 1, т. 3-5, предприятието майка и дъщерните институции, така и посредством координирани действия по преструктуриране по отношение на дъщерните институции при сценариите, предвидени в чл. 14, ал. 5;

2. анализ на въпроса доколко инструментите за преструктуриране и правомощията за преструктуриране могат да се прилагат и упражняват по координиран начин по отношение на

субектите от групата, установени в Съюза, включително мерките за улесняване на придобиването от трето лице на групата като цяло, на отделни стопански дейности, на дейности, които се извършват от някои лица от групата, или на определени субекти от групата, и се набелязват възможните пречки пред координираното преструктуриране;

3. подходящите мерки за сътрудничество и координация със съответните органи в трети държави, когато групата включва субекти, учредени в трети държави, като се определят и последствията за преструктурирането в рамките на Съюза;

4. мерките, които са необходими за улесняване на преструктурирането на групата, когато са изпълнени условията за преструктуриране, включително правното и икономическо обособяване на определени функции или стопански дейности;

5. допълнителните действия, непредвидени в този закон, които органът за преструктуриране на ниво група възнамерява да предприеме за преструктуриране на групата;

6. анализ на възможностите за финансиране на действията по преструктуриране на групата, като в случаите на използване на механизми за финансиране се посочват изчерпателно принципите за споделяне на отговорността за финансирането между източниците на финансиране от отделните държави членки.

(7) Принципите по ал. 6, т. 6 се определят въз основа на справедливи и балансирани критерии и следва да бъдат съобразени с чл. 143, ал. 3 и с потенциалното въздействие върху финансовата стабилност в съответните държави членки.

(8) Плановете за преструктуриране на група не могат да включват нито едно от средствата по чл. 14, ал. 6 и 7.

(9) Планът за преструктуриране на групата съдържа подробна актуална оценка на възможността за преструктуриране в съответствие с чл. 27.

(10) Планът за преструктуриране на групата не трябва да има непропорционално въздействие върху която и да е държава членка.

Процедура по изготвяне на планове за преструктуриране на група

Чл. 18. (1) Предприятието майка предоставя на БНБ, съответно на Комисията, в качеството ѝ на орган за преструктуриране на ниво група информацията по чл. 16, ал. 1, т. 2.

(2) Информацията по ал. 1 следва да обхваща дейността на предприятието майка, а когато е необходимо – и дейността на всеки субект от групата.

(3) При спазване на изискванията на чл. 116 съответният орган за преструктуриране по ал. 1 изпраща получената в съответствие с този член информация на:

1. Европейския банков орган;

2. органите за преструктуриране на дъщерните дружества;

3. органите за преструктуриране от държавите, в чиято юрисдикция се намират значими клонове, доколкото това е от значение за значимия клон;

4. органите за преструктуриране на държавите членки, в които са установени дружествата по чл. 1, ал. 1, т. 3-5;

5. компетентните органи на дружествата и на значимите клонове в групата.

(4) Органът за преструктуриране по ал. 1 изпраща на ЕБО цялата необходима информация, която е от значение за ролята на ЕБО във връзка с плановете за преструктуриране на групата. В случай че има информация, свързана с дъщерни дружества в трети държави, органът за преструктуриране по ал. 1 може да предостави тази информация на ЕБО само със съгласието на надзорния орган или на органа за преструктуриране на дъщерното дружество от съответната трета държава.

(5) Информацията, изпращана до органите по ал. 3, т. 2-5, включва най-малко информацията, която се отнася до съответното дъщерно дружество или до значим клон.

Процедура по приемане на плановете за преструктуриране на група, когато БНБ, съответно Комисията, е орган за преструктуриране на ниво група

Чл. 19. (1) Българската народна банка, съответно Комисията, в качеството ѝ на орган за преструктуриране на ниво група съвместно с органите по преструктуриране по чл. 18, ал. 3, т. 2-4 в колегиите за преструктуриране и след консултация със съответните компетентни органи, включително с компетентните органи на държавите членки, в които се намират значими клонове, изготвят и поддържат планове за преструктуриране на групата.

(2) При изготвянето и поддържането на планове за преструктуриране на групата органът за преструктуриране на ниво група по ал. 1 може по своя преценка и при спазване на изискванията за поверителност, посочени в чл. 133, да включи в процеса органите за преструктуриране на трета държава, в чиято юрисдикция групата е установила дъщерни дружества, финансови холдинги или значими клонове.

(3) Органът за преструктуриране на ниво група по ал. 1 преглежда и актуализира плановете за преструктуриране на групата най-малко веднъж годишно или след всяка съществена промяна в правната форма, структурата на управление и

организационната структура, в дейността или финансовото състояние на групата, включително на всеки отделен субект от групата, която би могла да има съществени последици върху ефективността на плана или налага неговото преразглеждане.

(4) Планът за преструктуриране за групата се приема под формата на съвместно решение на органа за преструктуриране на ниво група по ал. 1 и органите за преструктуриране на дъщерните дружества.

(5) Съвместното решение по ал. 4 се взема в рамките на четири месеца от датата, на която органът за преструктуриране на ниво група по ал. 1 е предал информацията по чл. 18, ал. 3.

(6) Органът за преструктуриране на ниво група по ал. 1 може да поиска от ЕБО в съответствие с чл. 31, буква „в" от Регламент (ЕС) № 1093/2010 да съдейства за постигане на съвместно решение по ал. 4.

Действия за постигане на съвместно решение и за съгласуване на решения

Чл. 20. (1) При липса на съвместно решение на органите за преструктуриране по чл. 19, ал. 4 в рамките на срока по чл. 19, ал. 5 съответният орган за преструктуриране на ниво група по чл. 19, ал. 1 взема самостоятелно решение по плана за преструктуриране на групата. Решението трябва да бъде надлежно мотивирано и в него да се отчитат мненията и възраженията на останалите органи за преструктуриране.

(2) Органът за преструктуриране на ниво група предава решението по ал. 1 на предприятието майка.

(3) Ако до изтичане на срока по чл. 19, ал. 5 някой от органите за преструктуриране по чл. 18, ал. 3 е отнесъл въпрос до ЕБО в съответствие с чл. 19 от Регламент (ЕС) № 1093/2010, органът за преструктуриране на ниво група по чл. 19, ал. 1 отлага вземането на решение и изчаква решението, което ЕБО може да вземе в съответствие с чл. 19, параграф 3 от посочения регламент. В този случай органът за преструктуриране на ниво група взема решение в съответствие с решението на ЕБО. В случай че ЕБО не вземе решение в рамките на един месец, се прилага решението на органа за преструктуриране на ниво група.

(4) В случите, когато при липса на съвместно решение органите за преструктуриране на дъщерните дружества вземат самостоятелно решение и изготвят и поддържат индивидуални планове за преструктуриране на субектите в рамките на своята компетентност, до изтичане на срока по чл. 19, ал. 5 органът за преструктуриране на ниво група може да отнесе въпрос във връзка с индивидуалните планове до ЕБО в съответствие с чл. 19, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

(5) Съвместните решения по ал. 7 и по чл. 19, ал. 4 и самостоятелните решения по ал. 1 са окончателни.

(6) Процедурата по ал. 1 и 4 не се прилага, когато орган за преструктуриране е изразил несъгласие на основание засягане на фискалната отговорност на неговата държава членка.

(7) Органът за преструктуриране на ниво група може да постигне съвместно решение с тези органи за преструктуриране, с които няма разногласия относно план за преструктуриране на групата, който обхваща субектите от групата, в рамките на съответната компетентност.

(8) Когато в процеса на подготовка на съвместни решения орган за преструктуриране прецени в съответствие с ал. 6, че въпросът, по който има разногласия, засяга фискалните отговорности на неговата държава членка, органът за преструктуриране на ниво група започва повторна оценка на плана за преструктуриране на групата, включително на минималното изискване за собствен капитал и приемливи задължения по чл. 69.

Процедура по изготвяне и приемане на плановете за преструктуриране на група, когато БНБ, съответно Комисията, е орган за преструктуриране на дъщерно дружество

Чл. 21. (1) Когато е орган за преструктуриране на дъщерно дружество на предприятие майка от Съюза, БНБ, съответно Комисията, участва в процедурите по приемане на плановете за преструктуриране на групата и се ползва от правата и изпълнява задълженията, посочени в чл. 18–20, приложими към орган за преструктуриране на дъщерно дружество.

(2) Органът за преструктуриране по ал. 1 преглежда плана за преструктуриране на групата и може да прави предложение до органа за преструктуриране на ниво група да го актуализира при съществена промяна в правната форма, структурата на управление, организационната структура, дейността или финансовото състояние на групата, включително на институцията по ал. 1, която би могла да има съществени последици върху ефективността на плана или налага неговото преразглеждане.

(3) При липса на съвместно решение на органите за преструктуриране, в срока по чл. 19, ал. 5 органът за преструктуриране
по ал. 1 взема самостоятелно мотивирано решение по отношение на институцията по ал. 1, като взема предвид мненията и резервите на органа за преструктуриране на ниво група, на останалите органи за преструктуриране и на другите компетентни органи и изготвя и поддържа план за преструктуриране на институцията, лицензирана в Република България.

(4) Ако до изтичане на срока по чл. 19, ал. 5 някой от органите за преструктуриране по чл. 18, ал. 3, т. 2–5 е отнесъл въпроса до ЕБО, се прилагат редът и условията на чл. 20, ал. 4.

(5) При подготовка на съвместни решения, когато органът за преструктуриране по ал. 1 прецени, че въпросът, по който има разногласия, засяга фискалните отговорности на страната, той отправя искане до органа за преструктуриране на ниво група да извърши повторна оценка за плана за преструктуриране на групата, включително на минималното изискване за собствен капитал и приемливи задължения.

Изготвяне и поддържане на плановете за преструктуриране на групата, когато БНБ, съответно Комисията, е орган за преструктуриране по отношение на значим клон

Чл. 22. (1) Българската народна банка, съответно Комисията, в качеството ѝ на орган за преструктуриране на значим клон участва в изготвянето и поддържането на планове за преструктуриране на съответната институция или група.

(2) В процеса по ал. 1 БНБ, съответно Комисията, дава становище и в качеството си на компетентен орган по смисъла на ЗКИ, съответно на ЗПФИ.

Преглед на плана за преструктуриране от БНБ, съответно от Комисията, като компетентен орган на субект от група

Чл. 23. Българската народна банка, съответно Комисията, в изпълнение на надзорните си функции по отношение на субект от група участва в консултация, инициирана от органа за преструктуриране на ниво група, във връзка с изготвянето и периодичния преглед на плана за преструктурирането на групата.

Предаване на компетентните органи на планове за преструктуриране

Чл. 24. Българската народна банка, съответно Комисията, в качеството ѝ на орган за преструктуриране на ниво група предава плановете за преструктуриране, както и внесените в тях промени, на съответните компетентни органи.

Раздел III

Прилагане на опростени изисквания

Решение за прилагане на опростени изисквания при изготвянето на планове за възстановяване и на планове за преструктуриране

Чл. 25. (1) Българската народна банка, съответно Комисията, може да вземе решение за прилагане на опростени изисквания спрямо институция при изготвянето на плановете за възстановяване, съответно на плановете за преструктуриране, като отчита:

1. въздействието, което неизпълнението на задълженията на институцията може да има поради естеството на стопанската ѝ дейност, акционерната ѝ структура, правната ѝ форма, рисковия ѝ профил, размера и правния ѝ статус, нейната взаимосвързаност с други институции или с финансовата система като цяло, обхвата и сложността на дейностите ѝ, извършването на инвестиционни услуги или дейности съгласно чл. 5 от ЗПФИ;

2. вероятността от значителни отрицателни последици върху финансовите пазари, други институции, условията за финансиране или икономиката като цяло при производство по несъстоятелност на институцията.

(2) С решението по ал. 1 се определят:

1. съдържанието и нивото на детайлност на плановете за възстановяване и за преструктуриране;

2. сроковете за изготвяне на плановете за възстановяване и преструктуриране, както и за тяхната актуализация, които могат да бъдат по-дълги от предвиденото по този закон;

3. съдържанието и нивото на детайлност на информацията, която се изисква от институцията;

4. степента на задълбоченост на оценката на възможността за преструктуриране.

(3) Българската народна банка, съответно Комисията, може по всяко време да отмени прилагането на опростени изисквания спрямо институция при изготвянето на плановете за възстановяване и преструктуриране.

(4) Решението по ал. 1 не засяга правомощията на БНБ и на Комисията да предприемат мерки за предотвратяване или управление на кризи.

(5) Българската народна банка, съответно Комисията, информира ЕБО за начина, по който прилага ал. 1.

(6) Българската народна банка, съответно Комисията, не може да вземе решение за прилагане на опростени изисквания спрямо институция, чиято обща стойност на активите надхвърля 3 млрд. лв, или съотношението на общите ѝ активи спрямо брутния вътрешен продукт на Република България надхвърля 4 на сто.

Глава трета

ОЦЕНЯВАНЕ НА ВЪЗМОЖНОСТТА ЗА ПРЕСТРУКТУРИРАНЕ

Оценяване на възможността за преструктуриране на институция, която не е част от група

Чл. 26. (1) Органът за преструктуриране по чл. 2, съответно по чл. 3, оценява възможността институция, която не е част от група, да бъде преструктурирана, без да се използва нито едно от следните средства:

1. извънредна публична финансова подкрепа, освен когато е под формата на средства от ФПБ, съответно от ФПИП;

2. извънредно ликвидно улеснение от централна банка;

3. ликвидно улеснение от централна банка, което се предоставя при нестандартизирани условия за обезпечение, матуритет и лихвен процент.

(2) Органът за преструктуриране извършва оценката по ал. 1 след консултация с органите за преструктуриране на държави членки, в чиято юрисдикция се намират значими клонове на съответната институция, доколкото това е от значение за значимия клон.

(3) Институция може да бъде преструктурирана, ако за органа по преструктуриране е осъществимо и целесъобразно прекратяване на дейността на институцията чрез производство по несъстоятелност или преструктуриране чрез предвидените в този закон инструменти и правомощия за преструктуриране по такъв начин, че да се осигури непрекъснатост на критичните й функции и без значителни неблагоприятни последици за финансовата система, включително при по-мащабна финансова нестабилност или събития със системно значение в Република България, в други държави членки или в Съюза като цяло.

(4) Органът за преструктуриране уведомява своевременно ЕБО, ако прецени, че дадена институция не може да бъде преструктурирана при условията на ал. 1 и 3.

(5) За целите на оценката на възможността за преструктуриране на институция органът за преструктуриране взема предвид най-малко обстоятелствата по приложение № 4, както и други обстоятелства по негова преценка.

(6) Органът за преструктуриране извършва оценка на възможността за преструктуриране едновременно с изготвянето и актуализирането на плана за преструктуриране по реда на чл. 14.

Оценяване на възможността за преструктуриране на група

Чл. 27. (1) Българската народна банка, съответно Комисията, в качеството й на орган за преструктуриране на ниво

група оценява възможността група да бъде преструктурирана, без да се използва:

1. извънредна публична финансова подкрепа, освен когато е под формата на средства от ФПБ, съответно от ФПИП, или от механизъм за финансиране на преструктуриране на друга държава членка;

2. извънредно ликвидно улеснение от централна банка;

3. ликвидно улеснение от централна банка, което се предоставя при нестандартизирани условия за обезпечение, матуритет и лихвен процент.

(2) Оценката по ал. 1 се приема съвместно с органите за преструктуриране за дъщерните дружества след консултация със съответните компетентни органи и органите за преструктуриране в държавите членки, в които са установени значими клонове, доколкото е от значение за някой от тях.

(3) Група може да бъде преструктурирана, ако за органа за преструктуриране по ал. 1 и другите органи за преструктуриране е осъществимо и целесъобразно без значителни неблагоприятни последици за финансовите системи, включително при по-мащабна финансова нестабилност или събития със системно значение в Република България, в държавите членки, в които са установени лица от групата, в други държави членки или в Съюза като цяло:

1. да поискат откриване на производство по несъстоятелност за лицата от групата, или

2. да преструктурират лицата от групата, като използват инструментите и правомощията за преструктуриране по такъв начин, че да се осигури непрекъсваемост на осъществяваните от лицата от групата критични функции чрез тяхното своевременно обособяване или с други средства.

(4) Органът за преструктуриране по ал. 1 уведомява своевременно ЕБО, ако прецени, че дадена група не може да бъде преструктурирана при условията на ал. 1 и 3.

(5) Оценката на възможността за преструктуриране на групата при условията на ал. 1 и 3 се взема предвид от колегиите за преструктуриране.

(6) За целите на оценката на възможността за преструктуриране на група органът за преструктуриране по ал. 1 и другите органи за преструктуриране вземат предвид обстоятелствата по приложение № 4, както и други обстоятелства по тяхна преценка.

(7) Оценката на възможността за преструктуриране се извършва едновременно с изготвянето и актуализирането на плана за преструктуриране на групата в съответствие с чл. 17 и съгласно процедурата за вземане на решения по чл. 18-20.

Участие в оценяване на възможността за преструктуриране на групата при наличие на дъщерно дружество или на значим клон в Република България

Чл. 28. (1) Българската народна банка, съответно Комисията, в качеството ѝ на орган за преструктуриране на институция, лицензирана в Република България, която е дъщерно дружество в група, установена в друга държава членка или в Съюза, съвместно с органа за преструктуриране на ниво група оценява до каква степен групата може да бъдат преструктурирана, при спазване на изискванията по чл. 27.

(2) Българската народна банка, съответно Комисията, в качеството ѝ на компетентен орган за институция, лицензирана в Република България, която е дъщерно дружество в група, установена в друга държава членка или в Съюза, участва в консултация, инициирана от органа за преструктуриране на ниво група, за оценяване до каква степен групата може да бъде преструктурирана.

Правомощия за преодоляване и отстраняване на пречките пред възможността за преструктуриране

Чл. 29. (1) Ако вследствие на извършената в съответствие с чл. 26-28 оценка на възможността за преструктуриране на институция органът за преструктуриране по чл. 2, съответно по чл. 3, реши, че има съществени пречки пред възможността за преструктуриране, той уведомява за своето решение институцията, както и органите за преструктуриране на държавите членки, в чиято юрисдикция се намират значими клонове, и изисква от институцията да представи предложение за възможни мерки за преодоляване или отстраняване на посочените в уведомлението пречки.

(2) В случаите по ал. 1 изготвянето на план за преструктуриране съгласно чл. 14, ал. 1, както и вземането на съвместно решение относно плановете за преструктуриране на група съгласно чл. 19, ал. 4 се извършват, след като органът за преструктуриране одобри мерките за отстраняване на съществените пречки пред възможността за преструктуриране в съответствие с ал. 3 или вземе решение по тях в съответствие с ал. 4.

(3) В срок четири месеца от датата на получаване на уведомлението по ал. 1 институцията представя на органа за преструктуриране предложения за възможни мерки за преодоляване или отстраняване на посочените в уведомлението пречки.

(4) Когато прецени, че предложените по ал. 3 мерки не намаляват или не отстраняват ефективно констатираните съществени пречки по ал. 1, органът за преструктуриране взема мотивирано решение, с което определя и изисква от институцията да предприеме една или повече от следните мерки:

1. да преразгледа споразуменията за вътрешногрупово финансиране или да прецени необходимостта от сключване на такива, или да изготви споразумения за предоставяне на услуги в рамките на групата или с трети лица, които да осигурят извършването на критични функции;

2. да ограничи максималните си индивидуални или общи експозиции;

3. да предоставя допълнителна информация за целите на преструктурирането с определено съдържание и периодичност;

4. да се освободи от определени активи;

5. да ограничи или прекрати съществуващи или планирани дейности;

6. да ограничи или да преустанови развиването на нови или съществуващи стопански дейности или продажбата на нови или съществуващи продукти;

7. да направи промени в правната или оперативната си структура или на лице от групата, върху което тя упражнява пряк или непряк контрол, с цел да се намали сложността, така че да се осигури възможност за правно и оперативно обособяване на критичните функции от другите функции чрез прилагането на инструменти за преструктуриране;

8. институцията или предприятието майка да създаде финансов холдинг майка в Република България или финансов холдинг майка от Съюза;

9. институцията или дружество по чл. 1, ал. 1, т. 3-5 да емитира приемливи задължения за изпълнение на изискванията по чл. 69 и 70;

10. институцията или дружеството по чл. 1, ал. 1, т. 3-5 да предприемат други стъпки, за да изпълнят минималното изискване за собствен капитал и приемливи задължения съгласно чл. 69 и 70 чрез предоговаряне на приемливите задължения, инструментите на допълнителния капитал от първи ред или на капитала от втори ред, които са емитирали, за да се гарантира, че всяко решение на органа за преструктуриране за обезценяване или преобразуване на тези задължения или инструменти ще бъде правно валидно съгласно приложимото право;

11. когато институцията е дъщерно дружество на холдинг със смесена дейност, холдингът със смесена дейност да учреди отделен финансов холдинг, който да контролира институцията с цел улесняване на преструктурирането на институцията и избягване на прилагането на инструментите и правомощията за преструктуриране, които биха имали неблагоприятни последици за нефинансовата част от групата.

(5) Органът за преструктуриране уведомява писмено институцията за решението си по ал. 4.

(6) В срок един месец от уведомяването институцията предлага план за изпълнение на мерките, определени с решението по ал. 4.

(7) При определянето на мерки по ал. 4 органът за преструктуриране обосновава, че предлаганите от институцията мерки не могат да доведат до отстраняване на пречките пред възможността за преструктуриране и че определените мерки са пропорционални за отстраняването им. Органът за преструктуриране взема предвид заплахата, която тези пречки представляват за финансовата стабилност, както и последиците от мерките върху стопанската дейност на институцията, нейната стабилност и способността ѝ да допринася за икономиката.

(8) Решенията по ал. 1 и 4 на органа за преструктуриране следва да бъдат мотивирани, включително относно изпълнението на изискванията по ал. 7.

(9) Преди да определи мярка по ал. 4, органът за преструктуриране взема предвид потенциалните последици от мярката за вътрешния пазар на финансови услуги и за финансовата стабилност в други държави членки и в Съюза като цяло.

Правомощия за преодоляване и отстраняване на пречките пред възможността за преструктуриране на група, когато БНБ, съответно Комисията, е орган за преструктуриране на ниво група

Чл. 30. (1) Българската народна банка, съответно Комисията, в качеството ѝ на орган за преструктуриране на ниво група заедно с органите за преструктуриране на дъщерните дружества след консултация с надзорната колегия и органите за преструктуриране от държавите членки, в които са установени значими клонове, доколкото е от значение за тях, разглеждат изискваната съгласно чл. 27 оценка в рамките на колегията за преструктуриране с цел постигане на съвместно решение за прилагането на мерките, набелязани съгласно чл. 29, по отношение на всички институции, които са част от групата.

(2) Съответният орган за преструктуриране на ниво група по ал. 1 при отчитане и на функциите си на консолидиращ надзорен орган, и в сътрудничество с ЕБО, в съответствие с чл. 25, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 1093/2010 изготвя и представя доклад на предприятието майка на групата по ал. 1 на органите за преструктуриране на дъщерните дружества, които го предават на съответните дъщерни дружества и на органите за преструктуриране от държавите членки, в които са установени значими клонове.

(3) Докладът по ал. 2 се изготвя след консултация с компетентните органи на държавите членки, в които са установени дъщерните дружества. С доклада се анализират съществените пречки пред ефективното прилагане на инструментите за преструктуриране и упражняването на

правомощията за преструктуриране по отношение на групата, отчита се въздействието на пречките върху стопанския модел на групата и се препоръчват пропорционални и целенасочени мерки, които органът за преструктуриране на ниво група смята за необходими или целесъобразни за отстраняването на тези пречки.

(4) В срок до четири месеца от датата на получаване на доклада по ал. 2 предприятието майка на групата може да представи съображения и да предложи пред органа за преструктуриране на ниво група алтернативни на препоръчаните в доклада по ал. 2 мерки за отстраняване на съществените пречки.

(5) Органът за преструктуриране на ниво група съобщава всяка мярка, предложена от предприятието майка на групата, на ЕБО, на органите за преструктуриране на дъщерните дружества и на органите за преструктуриране от държавите членки, в които са установени значими клонове, доколкото е от значение за тях.

(6) Органът за преструктуриране на ниво група заедно с органите за преструктуриране на дъщерните дружества след консултация със съответните компетентни органи и с органите за преструктуриране от държавите членки, в които са установени значими клонове, предприема всички необходими действия в рамките на своите правомощия за постигане на съвместно решение в колегията за преструктуриране, за:

1. установяването на съществените пречки;

2. оценяването на мерките, предложени от предприятието майка на групата по ал. 1 с цел преодоляване или отстраняване на пречките;

3. оценяването на мерките, изискани от органите за преструктуриране с цел преодоляване или отстраняване на пречките.

(7) При оценяване на мерките по ал. 7, т. 2 и 3 органът за преструктуриране на ниво група взема предвид потенциалното въздействие на мерките във всички държави членки, в които групата извършва дейност.

(8) Съвместното решение по ал. 6 се взема в срок до четири месеца от:

1. представянето на съображения от предприятието майка на групата, в срока и по реда на ал. 4, или

2. получаването на доклада по ал. 2, ако предприятието майка на групата не е представило съображения в срока по ал. 4.

(9) Органът за преструктуриране на ниво група предоставя мотивираното съвместно решение по ал. 6 на предприятието майка.

(10) Органът за преструктуриране на ниво група може да поиска от ЕБО съдействие за постигане на съвместно решение по

ал. 6 в съответствие с чл. 31, буква „в" от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

(11) При липса на съвместно решение в сроковете по ал. 8, органът за преструктуриране на ниво група взема самостоятелно решение относно подходящите мерки по чл. 29, ал. 4, които трябва да бъдат предприети на ниво група.

(12) Решението по ал. 11 се мотивира и в него се отчитат мненията и резервите на другите органи за преструктуриране. Органът за преструктуриране на ниво група предоставя мотивираното решение на предприятието майка на групата по ал. 1.

(13) Ако до изтичането на сроковете по ал. 8 орган за преструктуриране е отнесъл въпрос за предприемане на мерки по чл. 29, ал. 4, т. 7, 8 или т. 11 до ЕБО в съответствие с чл. 19 от Регламент (ЕС) № 1093/2010, органът за преструктуриране на ниво група отлага вземането на решение и изчаква решението, което ЕБО може да вземе в съответствие с чл. 19, параграф 3 от същия регламент, след което взема решение в съответствие с решението на ЕБО. Ако ЕБО не се произнесе в рамките на един месец, се прилага решението на органа за преструктуриране на ниво група.

(14) При липса на съвместно решение в сроковете по ал. 7, органът за преструктуриране на ниво група може да отнесе до ЕБО в съответствие с чл. 19 от Регламент (ЕС) № 1093/2010 въпрос за предприемане на мерки по законодателство на държава членка, аналогични на мерките по чл. 29, ал. 4, т. 7, 8 или т. 11, когато орган за преструктуриране на дъщерно дружество взема самостоятелно решение.

(15) Съвместното решение по ал. 6, както и решенията по ал. 11 и 13 са окончателни.

Правомощия за преодоляване и отстраняване на пречките пред възможността за преструктуриране на група, когато БНБ, съответно Комисията, е орган за преструктуриране на дъщерно дружество

Чл. 31. (1) Българската народна банка, съответно Комисията, в качеството си на орган за преструктуриране на институция, лицензирана в Република България, която е дъщерно дружество на предприятие майка от Съюза, участва заедно с органа за преструктуриране на ниво група и с органите за преструктуриране на останалите дъщерни дружества от групата в разглеждането на изискваната съгласно чл. 27 оценка в рамките на колегията за преструктуриране с цел постигане на съвместно решение за прилагането на мерките, набелязани съгласно чл. 29 по отношение на всички институции, които са част от групата.

(2) В случаите по ал. 1 БНБ, съответно Комисията, представя на органа за преструктуриране на ниво група своите мнения и резерви по съществените пречки пред възможността за преструктуриране на групата, оценяването на мерките, предложени от предприятието майка от Съюза, и по възможните мерки на ниво група за преодоляване и отстраняване на пречките.

(3) При липса на съвместно решение в рамките на колегията за преструктуриране на групата БНБ, съответно Комисията, може до изтичането на срока по чл. 30, ал. 8 да отнесе до ЕБО въпрос за предприемане на мерки по чл. 29, ал. 4, т. 7, 8 или т. 11 в съответствие с чл. 19 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

(4) При непостигане на съвместно решение в срока по чл. 30, ал. 8 БНБ, съответно Комисията, взема самостоятелно решение относно подходящите мерки, които да бъдат предприети от дъщерното дружество в съответствие с чл. 29.

(5) Решението по ал. 4 се мотивира и в него се отчитат мненията и резервите на органа за преструктуриране на ниво група и на другите органи за преструктуриране. Българската народна банка, съответно Комисията, предоставя мотивираното решение на дъщерното дружество и на органа за преструктуриране на ниво група.

(6) Ако до изтичането на четиримесечния срок за постигане на съвместно решение орган за преструктуриране е отнесъл въпрос за предприемане на мерки по чл. 29, ал. 4, т. 7, 8 или т. 11 до ЕБО в съответствие с чл. 19 от Регламент (ЕС) № 1093/2010, БНБ, съответно Комисията, отлага вземането на решение и изчаква решението, което ЕБО може да вземе в срок един месец, след което взема решение в съответствие с решението на ЕБО. Ако ЕБО не се произнесе в рамките на един месец, по отношение на дъщерното дружество се прилага решението на БНБ, съответно на Комисията.

(7) Решенията по ал. 4 и 6 са окончателни.

Правомощия за преодоляване и отстраняване на пречките пред възможността за преструктуриране, когато в Република България е установен значим клон

Чл. 32. Когато в Република България е установен значим клон на институция от група с предприятие майка от Съюза и доколкото това е от значение за клона, БНБ, съответно Комисията, участва в консултация, инициирана от органа за преструктуриране на ниво група, относно:

1. постигането на решение в колегията за преструктуриране във връзка с набелязването на съществените пречки пред възможността за преструктуриране на групата;

2. оценяването на мерките, предложени от предприятието майка от Съюза с цел преодоляване или отстраняване на пречките;

3. оценяването на мерките, изискани от органите за преструктуриране с цел преодоляване или отстраняване на пречките.

Правомощия на надзорния орган за преодоляване и отстраняване на пречките пред възможността за преструктуриране

Чл. 33. Когато е надзорен орган по отношение на дъщерна институция, лицензирана в Република България, която е част от група с предприятие майка от Съюза, БНБ, съответно Комисията, участва в консултация, инициирана от органа за преструктуриране на ниво група, относно постигането на решение в колегията за преструктуриране относно:

1. набелязването на съществените пречки пред възможността за преструктуриране на групата;

2. оценяването на мерките, предложени от предприятието майка от Съюза с цел преодоляване или отстраняване на пречките;

3. оценяването на мерките, изискани от органите за преструктуриране с цел преодоляване или отстраняване на пречките.

Глава четвърта

ВЪТРЕШНОГРУПОВА ФИНАНСОВА ПОДКРЕПА

Споразумение за вътрешногрупова финансова подкрепа

Чл. 34. (1) Институция по чл. 1, ал. 1, т. 1 и 2, когато е институция майка или дъщерно дружество в рамките на група, или дружествата по чл. 1, ал. 1, т. 3, 4 и 5 могат да сключат споразумение с другите субекти от групата, попадащи в обхвата на консолидирания надзор върху предприятието майка и регистрирани в други държави членки или в трети държави, с което да се ангажират да предоставят финансова подкрепа на предприятие майка или на дъщерно дружество, което отговаря на условията за ранна намеса съгласно чл. 44, при условие че са спазени предвидените в тази глава условия.

(2) Тази глава не се прилага за вътрешногрупови финансови договорености, включително договорености за финансиране и договорености за централизирано предоставяне на финансови средства, в случаите, когато по отношение на нито една от страните не са налице условията за ранна намеса.

(3) Наличието на споразумение за вътрешногрупова финансова подкрепа не е условие за:

1. предоставяне на вътрешногрупова финансова подкрепа от страна на лице по чл. 1, ал. 1, т. 1-5 на друг субект от групата, който изпитва финансови затруднения, ако лицето по чл. 1, ал. 1, т. 1-5 вземе решение за това след преценка на всеки отделен случай и в съответствие с политиката на групата, ако това не представлява риск за цялата група;

2. извършване на дейност в държава членка.

(4) Споразумението за вътрешногрупова финансова подкрепа може:

1. да включва едно или повече дъщерни дружества на групата и да предвижда финансова подкрепа от предприятието майка за дъщерните дружества, от дъщерните дружества за предприятието майка, между дъщерните дружества на групата, които са страна по споразумението, или комбинация от горните;

2. да предвижда финансова подкрепа под формата на заем, предоставяне на гаранции, предоставяне на активи за ползване като обезпечение или комбинация от тези форми на финансова подкрепа чрез една или повече транзакции, включително между бенефициера на подкрепата и трето лице.

(5) Когато съгласно условията на споразумението за вътрешногрупова финансова подкрепа някой от субектите от групата се съгласи да предостави финансова подкрепа на друг субект от групата, споразумението може да включва насрещно съгласие на получаващия подкрепата субект от групата да предоставя финансова подкрепа на субекта от групата, който предоставя подкрепата.

(6) В споразумението за вътрешногрупова финансова подкрепа се посочват правилата за изчисляване на размера на насрещната престация за всяка транзакция по него. Тези правила включват изискване размерът на насрещната престация да се определя към момента на предоставяне на финансовата подкрепа.

(7) Споразумението, включително правилата по ал. 6 и другите условия на споразумението, са съобразени със следните принципи:

1. всяка страна действа свободно, когато встъпва в споразумението;

2. при встъпване в споразумението и при определяне на размера на насрещната престация за предоставяне на финансова подкрепа всяка страна действа в свой собствен интерес, като може да взема предвид преките и непреките ползи, които могат да произтекат за някоя страна в резултат от предоставянето на финансовата подкрепа;

3. всяка страна, която предоставя финансова подкрепа, получава пълен достъп до съответната информация от всяка страна, която получава подкрепа, преди определяне размера на насрещната престация и преди всяко решение за предоставяне на финансова подкрепа;

4. размерът на насрещната престация може да е съобразен с информацията, която не е достъпна на пазара, но е на разположение на предоставящата финансовата подкрепа страна, поради факта, че тази страна е част от същата група като получаващата финансовата подкрепа страна;

5. не е задължително при определяне на правилата за изчисляване на размера на насрещната престация по ал. 6 да се взема предвид очакваното временно въздействие върху пазарните цени, което произтича от външни за групата събития.

(8) Споразумението за вътрешногрупова финансова подкрепа може да бъде сключено само при условие че към момента на сключване на предложеното споразумение никоя от страните не отговаря на условията за ранна намеса съгласно преценката на съответните компетентни органи.

(9) Всяко право, вземане или действие, произтичащи от споразумение за вътрешногрупова финансова подкрепа, може да бъде упражнено единствено от страните по споразумението, като се изключват трети лица.

Преглед на предложеното споразумение от БНБ, съответно от Комисията, в качеството ѝ на консолидиращ надзорен орган

Чл. 35. (1) Институцията майка от Съюза, когато е обект на надзор на консолидирана основа в Република България, представя пред БНБ, съответно пред Комисията, в качеството ѝ на консолидиращ надзорен орган заявление за получаване на разрешение във връзка с всяко споразумение за вътрешногрупова финансова подкрепа, предложено в съответствие с чл. 34. Заявлението съдържа текста на предложеното споразумение и посочва субектите от групата, които желаят да бъдат страни по него.

(2) Консолидиращият надзорен орган незабавно препраща заявлението към компетентните органи на всяко дъщерно дружество, което желае да бъде страна по споразумението, с оглед на постигането на съвместно решение в рамките на многостранна процедура.

(3) В съответствие с процедурата, предвидена в ал. 5-7, консолидиращият надзорен орган:

1. дава разрешение за сключване на предложеното споразумение, ако то отговаря на условията по чл. 38;

2. забранява сключването на предложеното споразумение, ако прецени, че то не съответства на условията по чл. 38.

(4) Консолидиращият надзорен орган предприема необходимите действия в рамките на своите правомощия да постигне с компетентните органи на съответните дъщерни дружества в срок четири месеца от датата на получаване на заявлението съвместно решение по въпроса дали условията на предложеното споразумение отговарят на условията по чл. 38,

като взема предвид потенциалното въздействие, включително върху капиталовия пазар, и фискалните последици от изпълнението на споразумението в Република България и във всички държави членки, в които групата извършва дейност. Съвместното решение се мотивира и се предоставя от консолидиращия надзорен орган на заявителя.

(5) Консолидиращият надзорен орган може да поиска от ЕБО съдействие за постигане на съвместно решение по ал. 4 в съответствие с чл. 31, буква „в" от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

(6) Ако в срока по ал. 4 не бъде постигнато съвместно решение, консолидиращият надзорен орган взема самостоятелно решение по заявлението. Решението се мотивира, като в него се посочват мненията и резервите на другите компетентни органи. Решението се предоставя от консолидиращия надзорен орган на заявителя и на другите компетентни органи.

(7) Ако в срока по ал. 4 компетентен орган е отнесъл въпрос за разглеждане от ЕБО, консолидиращият надзорен орган отлага вземането на решение и изчаква решението, което ЕБО може да вземе в едномесечен срок в съответствие с чл. 19, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 1093/2010. В този случай консолидиращият надзорен орган взема решение в съответствие с решението на ЕБО. Ако ЕБО не се произнесе в едномесечен срок от сезирането му, се прилага решението на консолидиращия надзорен орган.

Участие на БНБ, съответно на Комисията, в прегледа на предложено споразумение в качеството ѝ на надзорен орган на дъщерно дружество

Чл. 36. (1) Българската народна банка, съответно Комисията, в качеството ѝ на компетентен орган за надзор на институция, която е дъщерно дружество на предприятие майка от Съюза, участва в рамките на своите правомощия заедно с консолидиращия надзорен орган и с другите компетентни органи в процедура по съвместно решение за одобрение на предложено споразумение за вътрешногрупова финансова подкрепа в срока и при условията на чл. 35, ал. 4.

(2) В случай че не бъде постигнато съвместно решение, компетентният орган за надзор на институцията – дъщерно дружество на предприятие майка от Съюза, може да поиска съдействие от ЕБО в срока по чл. 35, ал. 4.

Одобрение на предложено споразумение от акционерите

Чл. 37. (1) Всяко предложено споразумение за вътрешногрупова финансова подкрепа, по което е страна лице по чл. 1, ал. 1, т. 1-5 и за което е получено разрешение от консолидиращия надзорен орган, подлежи на одобрение от общото

събрание на акционерите/съдружниците на съответното лице като условие за влизането му в сила по отношение на това лице.

(2) Споразумението за вътрешногрупова финансова подкрепа поражда действие спрямо лице по чл. 1, ал. 1, т. 1-5, което е страна по споразумението, само ако общото събрание на неговите акционери/съдружници е упълномощило неговия ръководен орган да вземе решение за предоставяне или получаване на финансова подкрепа в съответствие с реда и условията на споразумението и с условията, предвидени в тази глава.

(3) Ръководният орган на всяко лице по чл. 1, ал. 1, т. 1-5, което е страна по споразумението, ежегодно докладва пред общото събрание на акционерите/съдружниците за изпълнението на споразумението и на всяко решение, взето съгласно споразумението.

(4) Подписаните споразумения за вътрешногрупова финансова подкрепа и промените в тях се предоставят на БНБ, съответно на Комисията.

Условия за вътрешногрупова финансова подкрепа

Чл. 38. Лице по чл. 1, ал. 1, т. 1-5 може да предостави финансова подкрепа на друг субект от групата в съответствие с чл. 34 само ако са изпълнени всички посочени по-долу условия:

1. има реална възможност предоставената подкрепа да помогне в значителна степен за преодоляване на финансовите затруднения на субекта от групата, който получава подкрепата;

2. предоставянето на финансовата подкрепа има за цел запазване или възстановяване на финансовата стабилност на групата като цяло или на субект от групата и е в интерес на лицето, което предоставя подкрепата;

3. финансовата подкрепа се предоставя при ясно определени условия, включително срещу насрещна престация, съответстваща на изискванията на чл. 34, ал. 6;

4. предвид информацията, с която разполага ръководният орган на лицето, което предоставя финансовата подкрепа, към момента на вземане на решението за предоставяне на финансова подкрепа съществува реална възможност да бъде получена насрещна престация и ако подкрепата е предоставена под формата на заем, заемът да бъде изплатен от получаващия подкрепата субект от групата; ако подкрепата е предоставена под формата на гаранция или някаква форма на обезпечение, същото условие се прилага за задължението, произтичащо за

получателя при изпълнение, насочено към гаранцията или обезпечението;

5. предоставянето на финансовата подкрепа не би застрашило ликвидността или платежоспособността на лицето, което предоставя подкрепата;

6. предоставянето на финансовата подкрепа не създава заплаха за финансовата стабилност в Република България;

7. към момента на предоставяне на подкрепата лицето, което предоставя подкрепата, спазва приложимите капиталови, ликвидни и други регулаторни изисквания, определени с нормативен акт или с административен акт на БНБ, съответно на Комисията, и предоставянето на финансовата подкрепа не води до нарушаване на тези изисквания, освен ако това е разрешено от БНБ, съответно от Комисията;

8. към момента на предоставяне на подкрепата лицето, което предоставя подкрепата, спазва приложимите изисквания за големите експозиции, предвидени в Регламент (ЕС) № 575/2013 и в наредбата по чл. 73, ал. 6 от ЗКИ, когато лицето е банка; предоставянето на финансовата подкрепа не води до нарушаване на тези изисквания, освен ако това е разрешено от БНБ, съответно от Комисията;

9. предоставянето на финансовата подкрепа не засяга възможността за преструктуриране на лицето, което предоставя подкрепата.

Решение за предоставяне и приемане на финансова подкрепа

Чл. 39. (1) Решението за предоставяне или приемане на вътрешногрупова финансова подкрепа в съответствие със споразумението се взема от ръководния орган на лицето по чл. 1, ал. 1, т. 1, 2, 3, 4 или 5, което предоставя, съответно приема подкрепата.

(2) Решението по ал. 1 за предоставяне на финансова подкрепа се мотивира и в него се посочва целта на предложената финансова подкрепа и начинът, по който предоставянето на финансовата подкрепа е съобразено с условията по чл. 38.

Право на възражение от БНБ, съответно от Комисията, при предоставяне на подкрепа от поднадзорно лице

Чл. 40. (1) Преди предоставянето на подкрепа в съответствие със споразумение за вътрешногрупова финансова подкрепа лицата, управляващи и представляващи дружеството по чл. 1, ал. 1, т. 1-5 като субект от група, който възнамерява да предостави финансова подкрепа, уведомяват за това:

1. Българската народна банка, съответно Комисията, в качеството ѝ на компетентен орган;

2. консолидиращия надзорен орган, ако е различен от органите, посочени в т. 1 и 3;

3. компетентния орган на субекта от групата, който получава финансовата подкрепа, ако е различен от органите, посочени в т. 1 и 2;

4. Европейския банков орган.

(2) В уведомлението по ал. 1 се включва мотивираното решение на ръководния орган на лицето в съответствие с чл. 39 и подробности относно предложената финансова подкрепа. С уведомлението се предоставя и копие от споразумението за вътрешногрупова финансова подкрепа.

(3) В срок до пет работни дни от датата на получаване на уведомлението по ал. 1 с приложенията по ал. 2, БНБ, съответно Комисията, може с мотивирано решение да разреши, както и да забрани или да ограничи предоставянето на финансова подкрепа, ако прецени, че не са изпълнени условията за вътрешногрупова финансова подкрепа по чл. 38.

(4) Решението на БНБ, съответно на Комисията, по ал. 3 за разрешаване, забрана или ограничаване на финансовата подкрепа се съобщава незабавно на:

1. консолидиращия надзорен орган;

2. компетентния орган на субекта от групата, който получава подкрепата;

3. Европейския банков орган.

(5) Ако преди изтичането на срока по ал. 3 БНБ, съответно Комисията, разреши предоставянето на подкрепа, както и ако в същия срок не е взела решение за забрана или ограничаване на финансовата подкрепа, тя може да бъде предоставена съгласно условията, представени пред компетентния орган.

(6) Решението на ръководния орган на дружеството за предоставянето на финансова подкрепа се съобщава на органите по ал. 1.

Задължения за уведомяване, когато БНБ, съответно Комисията, е консолидиращ надзорен орган на ниво група

Чл. 41. (1) Когато БНБ, съответно Комисията, е консолидиращият надзорен орган на ниво група и вземе решение по чл. 40, ал. 3 или бъде информирана за решение на компетентен орган за разрешаване, забрана или ограничаване на финансова подкрепа на дружество от групата, тя незабавно информира за съответното решение членовете на надзорната колегия и членовете на колегията за преструктуриране.

(2) Когато консолидиращият надзорен орган на ниво група бъде информиран за решение на ръководния орган на дружество от групата за предоставяне на финансова подкрепа,

той незабавно информира за това решение останалите членове на надзорната колегия и членовете на колегията за преструктуриране.

Право на възражение на БНБ, съответно на Комисията, при получаване на подкрепата

Чл. 42. (1) Когато БНБ, съответно Комисията, като компетентен орган има възражения относно решението на компетентен орган на друга държава членка за забрана или ограничаване на финансова подкрепа за дружество по чл. 1, ал. 1, т. 1-5, той може в рамките на два дни от получаване на информация за решението да отнесе въпроса до ЕБО и да поиска съдействие в съответствие с чл. 31 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

(2) Българската народна банка, съответно Комисията, може да упражни правото по ал. 1 и когато е консолидиращ надзорен орган относно решения за забрана и ограничаване на финансова подкрепа за дъщерни дружества на институции и дружества по чл. 1, ал. 1, т. 4 и 5.

(3) Ако компетентен орган на друга държава членка, упражняващ надзор върху субект от група, който има намерение да предостави вътрешногрупова финансова подкрепа, ограничи или забрани нейното предоставяне на дружество по чл. 1, ал. 1, т. 1-5 и ако планът за възстановяване на групата в съответствие с чл. 8 е предвиждал вътрешногрупова финансова подкрепа, БНБ, съответно Комисията, може да предприеме или да изиска да се предприеме повторна оценка на плана за възстановяване на групата съгласно чл. 10, или ако планът за възстановяване е изготвен на индивидуална основа - да изиска от институцията да представи преразгледан план за възстановяване.

Оповестяване

Чл. 43. (1) Лицата по чл. 1, ал. 1, т. 1-5, които са част от група, оповестяват на своята интернет страница дали са сключили споразумение за вътрешногрупова финансова подкрепа по чл. 34, както и описание на общите условия на подобно споразумение и наименованията на субектите от групата, които са страни по него, и актуализират информацията най-малко веднъж годишно.

(2) В случаите по ал. 1 се прилагат чл. 431-434 от Регламент (ЕС) № 575/2013.

Глава пета

РАННА НАМЕСА

Мерки за ранна намеса

Чл. 44. (1) Съответният компетентен орган по ЗКИ или ЗПФИ може да приложи мерките по ал. 3, когато въз основа на извършена оценка прецени, че институция нарушава или може да наруши в близко бъдеще изискванията на Регламент (ЕС) № 575/2013, на ЗКИ, на ЗПФИ или на актовете по прилагането им поради бързо влошаващо се финансово състояние на институцията, включително в резултат на застрашена ликвидност, бързо покачващо се ниво на задлъжнялост, на необслужвани кредити или кредитни концентрации. Оценката се извършва въз основа на набор от показатели, определени с наредба на съответния компетентен орган, в които може да се включи и показател, отчитащ наличие на собствен капитал, превишаващ минималното изискване към институцията с не по-малко от 1,5 процентни пункта.

(2) Прилагането на мерките по тази глава не ограничава и не заменя възможността за прилагане на надзорни мерки по глава единадесета, раздел VI от ЗКИ и по ЗПФИ.

(3) В случаите по ал. 1 компетентният орган може:

1. да изиска от институцията да предприеме едно или повече от действията и мерките, предвидени в плана за възстановяване на институцията; когато обстоятелствата, довели до прилагането на мерки за ранна намеса, се различават от допусканията, предвидени в първоначалния план за възстановяване, компетентният орган изисква от институцията да актуализира плана за възстановяване и в определен срок да приложи едно или повече от действията и мерките, предвидени в актуализирания план;

2. да изиска от институцията да разгледа и оцени състоянието си, да набележи мерките за преодоляване на всички набелязани проблеми и да изготви програма за действие за тяхното преодоляване и график за изпълнението ѝ;

3. да разпореди писмено на институцията да свика общо събрание на акционерите/съдружниците, като определи дневния ред за провеждане на общото събрание с цел приемане на определени решения; ако в определения от надзорния орган срок институцията не свика общо събрание на акционерите/съдружниците, компетентният орган може да свика такова по реда на чл. 103, ал. 2, т. 2 от ЗКИ, съответно по реда на чл. 118, ал. 1, т. 2 от ЗПФИ;

4. да изиска освобождаването или смяната на един или повече от членовете на ръководния орган и лица от висшия ръководен персонал на институцията, ако прецени, че тези лица не отговорят на изискванията по

чл. 10 и 11 от ЗКИ, съответно по чл. 11 от ЗПФИ, и други регулаторни изисквания;

5. да изиска от институцията да изготви план за договаряне на преструктурирането на дълга с определен кредитор или с всички кредитори съгласно плана за възстановяване;

6. да изиска промени в бизнес стратегията на институцията;

7. да изиска промени в правната и оперативната структура на институцията;

8. да изиска и да получи, включително чрез проверки на място, цялата необходима информация за актуализиране на плана за преструктуриране на институцията и за подготовка за възможното й преструктуриране, включително за извършването на оценка на активите и задълженията й по чл. 55.

(4) Мерките по ал. 3 за банка се прилагат от подуправителя, ръководещ управление „Банков надзор", или от оправомощено от него длъжностно лице, като се определя подходящ срок за изпълнението им, който позволява да се оцени ефективността от тяхното прилагане.

(5) Когато се установи, че за банка са налице условията за прилагане на мерки за ранна намеса по ал. 1, подуправителят, ръководещ управление „Банков надзор", незабавно уведомява УС на БНБ.

(6) Мерките по ал. 3 по отношение на инвестиционен посредник се прилагат от заместник-председателя на Комисията, ръководещ Управление „Надзор на инвестиционната дейност", или от оправомощено от него длъжностно лице, като се определя подходящ срок за изпълнението им, който позволява да се оцени ефективността от тяхното прилагане.

(7) Когато се установи, че са налице условията за прилагане на мерки за ранна намеса по ал. 1 за инвестиционния посредник, заместник-председателят на Комисията, ръководещ Управление „Надзор на инвестиционната дейност", незабавно уведомява Комисията.

(8) В случаите по ал. 5 и 7 съответният орган за преструктуриране може да изиска от институцията да се свърже с потенциални купувачи, за да подготви преструктурирането на институцията при спазване на условията, предвидени в чл. 59, ал. 3, и разпоредбите относно поверителността, предвидени в чл. 116.

Освобождаване на членове на ръководния орган и на висшия ръководен персонал

Чл. 45. (1) Съответният компетентен орган може да изиска освобождаването на отделни или на всички членове на ръководния орган на институцията, както и на лица,

оправомощени да управляват и да представляват институцията, или на лица от висшия ръководен персонал в следните случаи:

1. при значително влошаване на финансовото положение на институция;

2. когато са налице сериозни нарушения на законови или подзаконови актове или на устава на институцията, или нейни вътрешни правила, или

3. когато други мерки, предприети в съответствие с чл. 44, не са достатъчни за подобряване на положението.

(2) Изборът на нов ръководен орган или на отделни негови членове, както и назначаването на нови членове на висшия ръководен персонал в случаите на ал. 1 и чл. 44, ал. 3, т. 4 се извършва със съгласието или след съответно одобрение на компетентния орган и, където е приложимо, при спазване на изискванията и процедурите на ЗКИ, съответно на ЗПФИ.

Временен управител

Чл. 46. (1) Когато компетентният орган по ЗКИ, съответно по ЗПФИ, счита, че прилагането на мерките по чл. 44, ал. 3, т. 4 и чл. 45 е недостатъчно за подобряване на финансовото състояние на институцията или на клона на институцията от трета държава или за отстраняване на допуснатите нарушения, той може да назначи едно или повече физически лица за временни управители на институцията.

(2) Временен управител е физическо лице, което по преценка на компетентния орган притежава квалификация, способности и познания, необходими за изпълнение на възложените функции и задачи, и отговаря на изискванията по чл. 11, ал. 1, т. 1 и т. 3-9 от ЗКИ, съответно на чл. 11, ал. 2 и 3 от ЗПФИ. Временният управител не трябва да се намира с институцията или с неин длъжник в отношения, които пораждат основателни съмнения за неговата безпристрастност.

(3) Информацията и документите, с които се доказва изпълнението на изискванията по ал. 2, се определят с наредба на БНБ, съответно с наредба на Комисията.

(4) Временният управител получава за своята работа възнаграждение за сметка на институцията, чийто размер се определя от компетентния орган.

(5) При назначаване на временен управител изискването за издаване на одобрение по чл. 11, ал. 3 от ЗКИ и по чл. 11, ал. 7 от ЗПФИ не се прилага.

(6) При назначаването компетентният орган може да възложи на временния управител да работи съвместно със или да замени временно ръководния орган на институцията.

(7) При назначаване на временен управител, който да работи съвместно с управителния орган на институцията, с акта

за назначаване компетентният орган определя и ролята, задълженията и правомощията на временния управител, както и изискванията към съответния ръководен орган на институцията да се консултира с него или да получава неговото съгласие преди да вземе конкретни решения или да предприеме конкретни действия.

(8) Компетентият орган връчва незабавно на съответната институция акта за назначаване на временен управител и го оповестява публично на интернет страницата си, когато той разполага с правомощието да представлява институцията. Назначаването на временен управител с правомощия да представлява институцията се обявява в Търговския регистър по искане на компетентния орган.

(9) При назначаване на временен управител, който да замени ръководния орган на институцията, с акта за назначаване компетентният орган определя неговите правомощия, които могат да включват някои или всички правомощия на ръководния орган на институцията съгласно нейния устав и действащото право, включително правомощията да упражнява някои или всички административни функции на ръководния орган на институцията.

(10) С акта за назначаването компетентият орган определя задачите на временния управител, които могат да включват оценяване на финансовото състояние на институцията, управление на дейността или на част от дейността на институцията с оглед предпазване или възстановяване на финансовото й състояние и предприемане на мерки за възстановяване на доброто и благоразумно управление на дейността на институцията.

(11) Компетентият орган може по всяко време на прекрати правомощията на временния управител и да назначи друг на негово място, както и да промени неговите правомощия, задачи и други условия на назначаване. Актът на надзорния орган в тези случаи не подлежи на обжалване.

(12) Компетентният орган може с акта за назначаване и с всяка промяна на условията на назначението да изисква определени действия на временния управител да се извършват само след неговото предварително съгласие. Временният управител може да свиква общото събрание на акционерите и да определя дневния ред само с предварителното съгласие на компетентния орган.

(13) Компетентният орган може да изисква от временния управител в края на срока на назначаването му и периодично съгласно определен от него график да изготвя доклади относно финансовото състояние на институцията и относно предприетите действия по време на неговия мандат.

(14) Временният управител се назначава за срок не повече от една година. Компетентният орган може да поднови този срок, ако все още са налице условията за назначаване по

ал. 1, като в този случай обосновава решението си пред акционерите/съдружниците.

(15) Назначаването на временен управител по този член не засяга други права на акционерите/съдружниците.

(16) Временният управител упражнява правомощията си с грижата на добър търговец. Той носи отговорност само за вреди, причинени от него умишлено.

(17) Когато има назначен временен управител, той може да изпълнява функциите и на квестор по ЗКИ, съответно по ЗПФИ.

Координация на мерките за ранна намеса и назначаване на временен управител по отношение на групи, когато БНБ, съответно Комисията, е консолидиращ надзорен орган

Чл. 47. (1) Когато е консолидиращ надзорен орган и са налице условията по чл. 44, ал. 1 или чл. 46, ал. 1 по отношение на предприятие майка от Съюза, БНБ, съответно Комисията, уведомява ЕБО и се консултира с другите компетентни органи, участващи в надзорната колегия.

(2) В случаите по ал. 1 след провеждането на консултация с членовете на надзорната колегия съответният консолидиращ надзорен орган по ал. 1 прилага мярка по чл. 44, ал. 3 или чл. 46, ал. 1 по отношение на предприятието майка от Съюза, като взема предвид потенциалното въздействие от прилагането на мярката върху лицата от групата в други държави членки. Консолидиращият надзорен орган уведомява за своето решение членовете на надзорната колегия и ЕБО.

(3) Консолидиращият надзорен орган по ал. 1 участва в консултации с компетентен орган на дъщерно дружество, регистрирано в друга държава членка, в случаите, когато съответният компетентен орган е уведомил консолидиращия надзорен орган, че са налице условията за прилагане на мерки за ранна намеса или за назначаване на временен управител по отношение на това дъщерно дружество.

(4) В случаите по ал. 3 консолидиращият надзорен орган може да оцени потенциалното въздействие от прилагането на мерките за ранна намеса или за назначаване на временен управител по отношение на дъщерното дружество, групата или лицата от групата в други държави членки. Консолидиращият надзорен орган уведомява компетентния орган по ал. 3 за резултатите от извършената оценка в срок до 3 дни от получаването на уведомлението.

(5) Когато поне два от компетентните органи на субекти от групата възнамеряват да приложат мерки за ранна намеса или да назначат временни управители по отношение на повече от една институция в групата, консолидиращият надзорен орган по ал. 1 съвместно с компетентните органи на тези институции оценява възможностите за назначаване на един и същ временен управител

за всички засегнати субекти от групата или за координирано прилагане на мерките за ранна намеса с цел по-лесно намиране на решение за възстановяване на финансовото състояние на съответната институция. Оценката е под формата на съвместно решение, което се взема в рамките на 5 дни от датата, на която консолидиращият надзорен орган е получил уведомление по ал. 3. Консолидиращият надзорен орган предоставя на предприятието майка от ЕС съвместното решение със съответните мотиви.

(6) Консолидиращият надзорен орган или компетентен орган от колегията може да търси съдействие от ЕБО в съответствие с чл. 31 от Регламент (ЕС) № 1093/2010 за постигане на съгласие по ал. 5.

(7) В случай че в рамките на 5-дневния срок по ал. 5 не бъде постигнато съвместно решение, консолидиращият надзорен орган по ал. 1 взема самостоятелно решение относно назначаването на временен управител и за прилагането на мярка по чл. 44, ал. 3, ако е възнамерявал да приложи такива мерки по отношение на поднадзорното му дружество.

(8) При несъгласие с решението, за което е уведомен от надзорен орган по отношение на мерки за ранна намеса или за назначаване на временен управител спрямо дъщерно дружество, или когато не е постигнато съвместно решение по ал. 5, консолидиращият надзорен орган може съгласно чл. 19, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 1093/2010 да отнесе за разглеждане до ЕБО въпрос относно:

1. прилагането на елементите от плана за възстановяване, съответстващи на т. 4, 10, 11 и 19 от приложение № 1;

2. приложението на мерки по смисъла на чл. 44, ал. 3, т. 5 и 7.

Координация на мерките за ранна намеса и назначаване на временен управител по отношение на групи, когато БНБ, съответно Комисията, е надзорен орган по отношение на дъщерно дружество

Чл. 48. (1) Когато са налице условията по чл. 44, ал. 1 или по чл. 46, ал. 1 по отношение на институция, лицензирана в Република България, която е дъщерно дружество на предприятие майка от Съюза, БНБ, съответно Комисията, уведомява ЕБО и се консултира с консолидиращия надзорен орган, преди да предприеме мярка по чл. 44, ал. 3 или по чл. 46, ал. 1.

(2) Българската народна банка, съответно Комисията, прилага мерките по чл. 44, ал. 3 или по чл. 46, ал. 1 въз основа на резултатите от оценката на консолидиращия надзорен

орган и уведомява консолидиращия надзорен орган, другите членове на надзорната колегия и ЕБО за приложените мерки.

(3) Когато БНБ, съответно Комисията, и поне един друг компетентен орган възнамеряват да приложат мерки за ранна намеса по отношение на поне две институции, които са част от група и осъществяват дейност на територията на Република България и на друга държава членка, консолидиращият надзорен орган и съответният надзорен орган на институцията, лицензирана в Република България, заедно с другите съответни компетентни органи вземат съвместно решение, като оценяват възможностите за назначаване на един и същ временен управител за всички засегнати субекти от групата или за координирано прилагане на мерките за ранна намеса с цел по-лесно намиране на решение за възстановяване на финансовото състояние на съответната институция.

(4) Българската народна банка, съответно Комисията, може да поиска съдействие от ЕБО в съответствие с чл. 31 от Регламент (ЕС) № 1093/2010 за постигане на съгласие по ал. 3.

(5) При липса на съвместно решение по ал. 3 в рамките на пет дни БНБ, съответно Комисията, взема самостоятелно решение относно назначаването на временен управител в институцията, лицензирана в Република България, и за прилагането на мярка по чл. 44, ал. 3.

(6) При несъгласие с решението, за което е уведомена от консолидиращия надзорен орган или от компетентен орган по отношение на мерки за ранна намеса или за назначаване на временен управител спрямо предприятие майка от Съюза, съответно спрямо друго дружество от групата, или когато не е постигнато съвместно решение по ал. 3, БНБ, съответно Комисията, може съгласно чл. 19, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 1093/2010 да отнесе за разглеждане до ЕБО въпрос относно:

1. прилагането на елементите от плана за възстановяване, съответстващи на т. 4, 10, 11 и 19 от приложение № 1;

2. приложението на мерки по смисъла на чл. 44, ал. 3, т. 5 и 7.

Прилагане на процедурите по чл. 19, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 1093/2010

Чл. 49. (1) Решенията на БНБ и на Комисията по чл. 47 и 48 се мотивират. В тях се вземат предвид мненията и възраженията на другите компетентни органи, изразени по време на консултациите по чл. 47, ал. 1 или по чл. 48, ал. 1 или по време на срока по чл. 47, ал. 5 и чл. 48, ал. 5, както и потенциалното въздействие на решението върху финансовата стабилност в Република България и съответните държави членки.

(2) Когато преди изтичането на сроковете за консултация за вземане на съвместни решения въпросът за предприемане на мярка е отнесен за разглеждане до ЕБО по реда на чл. 47, ал. 8 и чл. 48, ал. 6, вземането на решение се отлага и се изчаква решението на ЕБО. В този случай БНБ, съответно Комисията, взема решение в съответствие с решението на ЕБО.

(3) Когато ЕБО не вземе решение по ал. 2 в срок три дни, БНБ, съответно Комисията, прилага своето решение по отношение на институцията, за която е компетентен орган.

Глава шеста

ЦЕЛИ, УСЛОВИЯ И ОБЩИ ПРИНЦИПИ НА ПРЕСТРУКТУРИРАНЕТО

Цели на преструктурирането

Чл. 50. (1) Органът за преструктуриране по чл. 2, ал. 1 или по чл. 3, ал. 1 прилага инструментите за преструктуриране и упражнява правомощията по този закон, които са най-подходящи за постигането на целите на преструктурирането в конкретния случай.

(2) Целите на преструктурирането са:

1. осигуряване на непрекъснатост на критичните функции;

2. избягване на значителни неблагоприятни последици за финансовата стабилност, по-специално чрез предотвратяване на разпространението им, включително в пазарната инфраструктура, и чрез поддържане на пазарна дисциплина;

3. осигуряване на защита на публичните средства, като се свежда до минимум както зависимостта от използване на извънредна публична финансова подкрепа, така и нейният размер;

4. осигуряване на защита на вложителите, чиито влогове са гарантирани при условията и по реда на Закона за гарантиране на влоговете в банките, и на инвеститорите, чиито вземания подлежат на компенсиране по реда на дял трети, глава пета, раздел IV от Закона за публичното предлагане на ценни книжа;

5. осигуряване на защита на средствата и активите на клиентите.

(3) Преструктурирането на институция се извършва при минимални разходи и избягване на загуба на стойност, освен ако тези разходи и загуби са необходими за постигането на целите на преструктурирането.

(4) Целите на преструктурирането са еднакво важни и съответният орган за преструктуриране следва да постига баланс

между тях съобразно естеството и обстоятелствата на всеки отделен случай.

Условия за вземане на решение за преструктуриране

Чл. 51. (1) Органът за преструктуриране по чл. 2 или по чл. 3 взема решение да предприеме действия за преструктуриране на институция, когато са налице едновременно следните условия:

1. направена е констатация, че институцията е проблемна или е вероятно да стане проблемна в съвместен доклад на Управление „Банков надзор" и структурното звено по чл. 2, ал. 2 на БНБ, когато институцията е банка, съответно в съвместен доклад на Управление „Надзор на инвестиционната дейност" и структурното звено по чл. 3, ал. 2 на Комисията, когато институцията е инвестиционен посредник;

2. с оглед на неотложността и други съществени обстоятелства по преценка на органа за преструктуриране няма реална вероятност алтернативни мерки от страна на частния сектор, надзорни действия и мерки за ранна намеса или обезценяването, или преобразуването на съответните капиталови инструменти, предприети по отношение на институцията, да предотвратят в разумен срок неизпълнение на задълженията ѝ;

3. действието по преструктуриране е необходимо в обществен интерес в съответствие с ал. 5.

(2) Прилагане на мярка за ранна намеса съгласно чл. 44, ал. 3 не е условие за предприемане на действия по преструктуриране.

(3) Институция е проблемна или е вероятно да стане проблемна, ако е налице едно или повече от следните обстоятелства:

1. институцията е нарушила или може да се направи обосновано предположение, че ще извърши нарушение, в резултат на което би престанала да отговаря на условията по лицензa в съответствие със ЗКИ, съответно със ЗПФИ, включително, но не само, когато институцията е понесла или е вероятно да понесе загуби, които ще изчерпят целия ѝ собствен капитал или значителна част от него;

2. стойността на активите на институцията е по-малка от стойността на задълженията ѝ или може да бъде направено обосновано предположение, че в близко бъдеще стойността на задълженията ѝ ще превиши стойността на нейните активи;

3. институцията не е изпълнила или може да бъде направено обосновано предположение, че в близко бъдеще няма да може да изпълни в срок едно или повече изискуеми задължения към нейните кредитори;

4. необходима е извънредна публична финансова подкрепа с изключение на случаите, когато такава подкрепа се осигурява за преодоляване на сериозни смущения в икономиката на страната и за запазване на финансовата стабилност в някоя от следните форми:

а) държавна гаранция на новоемитиран дълг или друга ликвидна подкрепа за банката;

б) осигуряване на собствен капитал или придобиване на капиталови инструменти на цени и при условия, които не предоставят предимство на банката - когато при предоставянето на публичната финансова подкрепа не са били налице обстоятелствата по т. 1-3 или по чл. 90, ал. 1.

(4) Изключенията по ал. 3, т. 4, букви „а" и „б" се прилагат, когато извънредната публична финансова подкрепа отговаря на следните условия:

1. осигурява се само по отношение на платежоспособна институция при съобразяване със Закона за държавните помощи и правната рамка на ЕС за държавната помощ и след постановяване на положително решение от страна на Европейската комисия;

2. има предпазен и временен характер и е пропорционална на целите за справяне с последиците от сериозните смущения;

3. не се прилага за компенсиране на загуби, които институцията е понесла или има вероятност да понесе в близко бъдеще;

4. осигуряването на капитал по ал. 3, т. 4, буква „б" е в размер, необходим да се покрие капиталовият недостиг, установен при стрес тестовете по чл. 80б от ЗКИ, извършени за банковата система на ниво ЕС, както и при прегледите за качество на активите или при еквивалентни на тях стрес тестове и прегледи, извършени от БНБ, Европейската централна банка или от Европейския банков орган.

(5) Обществен интерес от действие по преструктуриране по ал. 1, т. 3 е налице, когато са изпълнени следните условия:

1. предприемането му е необходимо за постигането и е пропорционално на една или повече от целите на преструктурирането, и

2. целите на преструктурирането не могат да бъдат постигнати в същата степен в производство по несъстоятелност на институцията.

Условия за преструктуриране на финансови институции и холдинги

Чл. 52. (1) Съответният орган за преструктуриране може да предприеме действия по преструктуриране по отношение на финансова институция по чл. 1, ал. 1, т. 3, в случай че са изпълнени условията за преструктуриране по чл. 51 както по отношение на финансовата институция, така и по отношение на предприятието майка, попадащо в обхвата на консолидирания надзор.

(2) Съответният орган за преструктуриране може да предприеме действия по преструктуриране по отношение на дружество по чл. 1, ал. 1, т. 4 и 5, в случай че са изпълнени условията за преструктуриране както по отношение на дружеството, така и по отношение на едно или повече от дъщерните дружества, които са институции, или когато дъщерното дружество е в трета държава и компетентните власти на тази държава са установили, че дружеството отговаря на условията за преструктуриране съгласно тяхното законодателство.

(3) За целите на преструктуриране на група, когато дъщерните дружества на холдинг със смесена дейност са притежавани пряко или косвено от междинен финансов холдинг, съответният орган за преструктуриране може да предприема действия по преструктуриране по отношение на междинния финансов холдинг, но не и по отношение на холдинга със смесена дейност.

(4) При спазване на ал. 3 съответният орган за преструктуриране може да предприеме действия по преструктуриране по отношение на дружеството по чл. 1, ал. 1, т. 4 и 5, без за него да са изпълнени условията за преструктуриране, когато едно или повече от дъщерните дружества, които са институции, изпълняват условията за преструктуриране и техните активи и задължения са такива, че невъзможността да изпълняват задълженията си би застрашила институцията или групата като цяло и действията по преструктуриране по отношение на дружеството по чл. 1, ал. 1, т. 4 и 5 са необходими за преструктурирането на такива дъщерни дружества или за преструктурирането на цялата група.

(5) За целите на ал. 2 и 4, при преценка на изпълнението на условията по чл. 51, вътрешногрупови прехвърляния на капитал или на загуби между едно или няколко предприятия, които са институции, включително обезценяване или преобразуване на капиталови инструменти, могат да не бъдат признати при наличието на споразумение на БНБ, съответно на Комисията, със съответния орган за преструктуриране.

Основни принципи, уреждащи преструктурирането

Чл. 53. (1) При прилагането на инструментите за преструктуриране и при упражняване на правомощията си по този закон органът за преструктуриране по чл. 2 или по чл. 3 взема решения при спазване на следните принципи:

1. акционерите/съдружниците на институция в режим на преструктуриране първи поемат загубите;

2. кредиторите на банка в режим на преструктуриране поемат загубите след акционерите съгласно реда на удовлетворяване на вземанията по чл. 94, ал. 1 от Закона за банковата несъстоятелност (ЗБН), съответно кредиторите на инвестиционния посредник в режим на преструктуриране поемат загубите след акционерите/съдружниците съгласно реда на удовлетворяване на вземанията по чл. 722, ал. 1 от Търговския закон (ТЗ), освен ако този закон не предвижда друго;

3. членовете на ръководния орган и висшият ръководен персонал на институция в режим на преструктуриране се освобождават, освен когато органът за преструктуриране прецени, че за постигането на целите на преструктурирането е необходимо един или повече от тях да продължат да упражняват правомощията си;

4. органът за преструктуриране изисква от членовете на ръководния орган и висшият ръководен персонал на институция в режим на преструктуриране да оказват съдействие за постигане на целите на преструктурирането;

5. органът за преструктуриране предприема действия за търсене на гражданска, административнонаказателна или наказателна отговорност в съответствие с действащото законодателство от лицата, в резултат на чиито действия или бездействия институцията е изпаднала в невъзможност да изпълнява задълженията си;

6. кредиторите с вземания от един и същ ред получават равно третиране, освен ако този закон не предвижда друго;

7. кредиторите не понасят по-големи загуби от загубите, които биха понесли, ако спрямо институцията или дружеството по чл. 1, ал. 1, т. 3-5 беше открито производство по несъстоятелност в съответствие със защитните механизми по чл. 105-107;

8. вземанията на вложителите до размера на гаранцията съгласно Закона за гарантиране на влоговете в банките са изцяло защитени;

9. при извършване на действия по преструктуриране се прилагат защитните механизми по глава седемнадесета.

(2) Ако институция е част от група, съответният орган за преструктуриране прилага инструментите за преструктуриране и упражнява правомощията си по този закон по такъв начин, че въздействието върху останалите лица от групата и върху групата като цяло, както и неблагоприятните последици за финансовата стабилност в Съюза, държавите членки, в които групата извършва дейност, и в другите държави членки да са минимални.

(3) При прилагането на инструментите за преструктуриране и при упражняването на правомощията си по

този закон БНБ, Комисията и Министерство на финансите спазват правната рамка на Съюза за държавната помощ, когато е приложимо.

(4) При прилагането на инструментите за преструктуриране по чл. 56, т. 1-3 по отношение на институция или дружество по чл. 1, ал. 1, т. 3-5, чл. 123 от Кодекса на труда не се прилага.

Глава седма

ИЗВЪНРЕДНО УПРАВЛЕНИЕ

Извънреден управител

Чл. 54. (1) Органът за преструктуриране по чл. 2 или по чл. 3 може да назначи едно или повече физически лица за извънредни управители, които заменят ръководния орган на институцията в режим на преструктуриране.

(2) Извънреден управител е физическо лице, което по преценка на органа за преструктуриране притежава квалификация, способности и познания, необходими за изпълнение на възложените функции и задачи и отговаря на изискванията по чл. 11, ал. 1, т. 1 и т. 3-9 от ЗКИ, когато институцията е банка, съответно на изискванията по чл. 11, ал. 2, т. 1-4 и т. 6-10, ал. 3 и чл. 123, ал. 2 от ЗПФИ, когато институцията е инвестиционен посредник. Лице, назначено за временен управител на институция при условията и по реда на чл. 46, ал. 1 или за квестор по ЗКИ, съответно по ЗПФИ, може да бъде назначено и за неин извънреден управител. Извънредният управител не трябва да се намира с институцията или с неин длъжник в отношения, които пораждат основателни съмнения за неговата безпристрастност. Информацията и документите, с които се доказва изпълнението на изискванията се определят с наредба на БНБ, съответно на Комисията. Извънредният управител получава за своята работа възнаграждение за сметка на институцията, чийто размер се определя от органа за преструктуриране.

(3) При назначаване на извънреден управител изискването за издаване на одобрение по чл. 11, ал. 3 от ЗКИ, когато институцията е банка, съответно по чл. 11, ал. 7 от ЗПФИ, когато институцията е инвестиционен посредник, не се прилага.

(4) Назначаването на извънреден управител се обявява в Търговския регистър по партидата на институцията по искане на органа за преструктуриране и се оповестява публично на неговата интернет страница.

(5) При назначаване на извънредния управител упражняването на правомощията на акционерите/съдружниците и на

ръководния орган на институцията се спира, ако дотогава не са спрени, и те се упражняват от извънредния управител под контрола на органа за преструктуриране.

(6) Извънредният управител е длъжен да предприеме всички необходими мерки за постигане на целите на преструктурирането и за реализиране на действията по преструктуриране в съответствие с решението на органа за преструктуриране. Това задължение включва предприемането на всички мерки и действия, които са необходими в съответствие с инструментите за преструктуриране, и има предимство пред всяко друго задължение на ръководния орган съгласно устава/учредителния акт на институцията или действащото право в случай на несъответствие между тях.

(7) Органът за преструктуриране може да наложи ограничения на действията на извънредния управител, включително предварително съгласие за определени негови действия.

(8) Органът за преструктуриране може да освободи извънредния управител по всяко време.

(9) Органът за преструктуриране може да изисква от извънредния управител в края на срока на назначаването му и периодично съгласно определен от него график да изготвя доклади относно икономическото и финансовото състояние на институцията и относно действията, предприети в изпълнение на задълженията му.

(10) Извънредният управител се назначава за срок не повече от една година. Органът за преструктуриране може да поднови този срок, ако все още са налице условията за назначаването му.

(11) Когато органът за преструктуриране взема решение по ал. 1 по отношение на институция, която е част от група, органът за преструктуриране може да проведе консултации с органи за преструктуриране на други дружества от групата, за които се предвижда аналогична мярка, с цел да прецени дали не е по-подходящо да се назначи един и същ извънреден управител за всички съответни субекти, за да се улесни вземането на решения за възстановяване на финансовата стабилност на съответните субекти.

(12) Извънредният управител упражнява правомощията си в рамките на ограниченията по този член и с грижата на добър стопанин. Той носи отговорност само за вреди, причинени от него умишлено.

Глава осма

ОЦЕНЯВАНЕ

Оценяване за целите на преструктурирането

Чл. 55. (1) Преди да предприеме действие по преструктуриране или да упражни правомощие за обезценяване или преобразуване на капиталови инструменти, органът за преструктуриране по чл. 2 или по чл. 3 осигурява извършването на оценка на активите и задълженията на институцията или на дружеството по чл. 1, ал. 1, т. 3-5 на лице, което е независимо от публични органи, от органа за преструктуриране, както и от институцията или дружеството. Активите и задълженията се оценяват справедливо, консервативно и реалистично.

(2) Оценката по ал. 1 е окончателна, при спазване на изискванията на този член.

(3) Когато не е възможно извършването на независима оценка по ал. 1, органът за преструктуриране може да извърши временна оценка на активите и на задълженията на институцията или на дружеството по чл. 1, ал. 1, т. 3-5 в съответствие с ал. 12 и 13.

(4) Целта на оценката по ал. 1 или ал. 3 е да се оцени стойността на активите и задълженията на институцията или на дружеството по чл. 1, ал. 1, т. 3-5, които отговарят на условията за преструктуриране.

(5) Оценката по ал. 1 или ал. 3 е предназначена да предостави:

1. данни дали са изпълнени условията за преструктуриране по чл. 51, ал. 1 или условията за обезценяване или преобразуване на съответните капиталови инструменти по чл. 89;

2. данни за вземане на решение за подходящото действие по преструктуриране, което органът за преструктуриране да предприеме по отношение на институцията или дружеството, ако са изпълнени условията за преструктуриране;

3. данни за определяне на степента на обезсилване или намаление на относителния дял от капитала на съществуващите акции/дялове, както и на степента на обезценяване или преобразуване при прилагане от органа за преструктуриране на правомощието за обезценяване или преобразуване на съответните капиталови инструменти;

4. данни за вземане на решение за степента на обезценяване или преобразуване на приемливите задължения при прилагане от органа за преструктуриране на инструмента за споделяне на загуби;

5. данни за вземане на решение относно активите, правата, задълженията или инструментите на собственост, които се прехвърлят, както и на решение относно размера на насрещната престация, която се дължи на институцията в режим на преструктуриране или на нейните акционери/съдружници, или

на притежатели на други инструменти за собственост, при прилагане от органа за преструктуриране на Инструмента „Мостова институция“ или на инструмента за обособяване на активи;

6. данни за вземане на решение относно активите, правата, задълженията или инструментите на собственост, които се прехвърлят, и за формиране на преценката на органа за преструктуриране при определянето на търговските условия за целите на чл. 58, ал. 3, при прилагане на инструмента за продажба на стопанска дейност;

7. потвърждение, че всички загуби по активите на институцията или на дружеството са напълно признати към момента на прилагане на инструментите за преструктуриране или на упражняване на правомощието за обезценяване или преобразуване на съответните капиталови инструменти.

(6) Оценката по ал. 1 или ал. 3 се основава на консервативни допускания, включително по отношение на нивата на неизпълнение на задължения към институцията или дружеството по чл. 1, ал. 1, т. 3-5 и размера на загубите. В оценката не се отчитат ефектите от евентуалното бъдещо предоставяне на извънредна публична финансова подкрепа или извънредно ликвидно улеснение от централна банка, или ликвидно улеснение от централна банка, което се предоставя при нестандартизирани условия за обезпечение, матуритет и лихвен процент на банката или дружеството от момента, в който органът за преструктуриране предприема действие по преструктуриране или упражнява правомощието за обезценяване или преобразуване на съответните капиталови инструменти.

(7) Оценката по ал. 1 или ал. 3 отчита, че при прилагането на инструмент за преструктуриране:

1. органът за преструктуриране, Фондът за гарантиране на влоговете в банките (ФГВБ) и Фондът за компенсиране на инвеститорите (ФКИ) си възстановяват от институцията в режим на преструктуриране извършените разумни разноски при условията на чл. 57, ал. 6;

2. при използване на средства от Фонда за преструктуриране на банки, съответно от Фонда за преструктуриране на инвестиционните посредници, ФГВБ, съответно ФКИ, може да начислява лихви и такси във връзка с всички заеми или гаранции, предоставени на институцията в режим на преструктуриране.

(8) Оценката по ал. 1 или ал. 3 се допълва от следната информация от счетоводните документи на институцията или на дружеството по чл. 1, ал. 1, т. 3-5:

1. актуален баланс и доклад за финансовото състояние на институцията или дружеството;

2. анализ и прогнозна оценка на счетоводната стойност на активите;

3. списък на счетоводно признатите балансови и задбалансови задължения на институцията или дружеството, в който са посочени съответните вземания и техният ред съгласно приложимото законодателство по несъстоятелност.

(9) Когато е целесъобразно, с оглед на предоставяне на данни по ал. 5, т. 5 и 6 информацията по ал. 8, т. 2 се допълва от анализ и прогнозна оценка на пазарната стойност на активите и задълженията на институцията или на дружеството по чл. 1, ал. 1, т. 3-5.

(10) Оценката по ал. 1 или 3 включва разделянето на кредиторите в отделни класове в съответствие с техния ред на вземания съгласно приложимото законодателство в областта на несъстоятелността и преценка на загубите, които всеки клас акционери или кредитори би понесъл в производство по несъстоятелност.

(11) Преценката по ал. 10 не засяга извършването на оценка по чл. 106, ал. 1.

(12) Освен в случаите по ал. 3, временна оценка се извършва и когато поради неотложност не е възможно да се спазят напълно изискванията на ал. 8 и 10.

(13) Временната оценка по ал. 12 включва и подходящо обосновано допускане за допълнителни загуби.

(14) Оценката по ал. 3 и 12 се счита за временна, докато независимо лице по ал. 1 не извърши оценка, която съответства на всички изисквания на този член. Тази последваща окончателна оценка се извършва веднага щом е практически осъществимо. Тя може да се извърши отделно от посочената в чл. 106, ал. 1 оценка или едновременно с нея и от същото независимо лице.

(15) Последващата окончателна оценка по ал. 14 има за цел:

1. да гарантира, че всички загуби по активите на институцията или дружеството по чл. 1, ал. 1, т. 3-5 са напълно признати в баланса и отчета на доходите на институцията или дружеството;

2. да предостави данни за вземане на решение за увеличаване на вземанията на кредиторите или на размера на предоставената насрещна престация, при прилагане на ал. 16.

(16) В случай че съгласно последващата окончателна оценка стойността на нетните активи на институцията или на дружеството по чл. 1, ал. 1, т. 3-5 е по-висока от стойността им съгласно временната оценка, органът за преструктуриране може:

1. да упражни правомощието си за увеличаване на размера на вземанията на кредиторите или на собствениците на съответните капиталови инструменти, които са били обезценени при прилагането на инструмента за споделяне на загуби;

2. да даде указания на мостовата институция или дружеството за управление на активи да направи допълнителна насрещна престация, както следва:

а) във връзка с прехвърлените активи, права и задължения - в полза на институцията в режим на преструктуриране, или

б) във връзка с прехвърлените инструменти на собственост - в полза на акционерите, съдружниците или притежателите на други инструменти на собственост.

(17) Наличието на временна оценка по ал. 3 и 12 е достатъчно основание органът за преструктуриране да предприеме действия по преструктуриране, включително да поеме управлението на проблемна институция или дружеството по чл. 1, ал. 1, т. 3-5 или да упражни правомощията си за обезценяване или преобразуване на съответните капиталови инструменти.

(18) Оценката на активите и задълженията е неразделна част от решението за прилагане от органа за преструктуриране на инструмент за преструктуриране или за упражняване на правомощие за преструктуриране или от решението за упражняване на правомощия за обезценяване или преобразуване на съответните капиталови инструменти. Оценката може да бъде обжалвана само заедно с решението в съответствие с чл. 117.

Глава девета

ОБЩИ ПРИНЦИПИ НА ИНСТРУМЕНТИТЕ ЗА ПРЕСТРУКТУРИРАНЕ

Видове инструменти за преструктуриране

Чл. 56. Инструментите за преструктуриране са:

1. Инструмент за продажба на стопанска дейност;

2. Инструмент „Мостова институция“;

3. Инструмент за обособяване на активи;

4. Инструмент за споделяне на загуби.

Общи принципи на приложение на инструментите за преструктуриране

Чл. 57. (1) Органът за преструктуриране по чл. 2 или по чл. 3 упражнява предвидените в този закон правомощия за прилагане на инструментите за преструктуриране към институция

или дружество по чл. 1, ал. 1, т. 3-5, което отговаря на условията за преструктуриране.

(2) Когато органът за преструктуриране реши да приложи инструмент за преструктуриране към институция или дружество по чл. 1, ал. 1, т. 3-5 и това действие по преструктуриране би довело до загуби за кредиторите или до преобразуване на техните вземания, той упражнява правомощието за обезценяване или преобразуване на капиталови инструменти по чл. 89 непосредствено преди или едновременно с прилагането на инструмента за преструктуриране.

(3) Органът за преструктуриране може да прилага инструментите за преструктуриране самостоятелно или в комбинация. Инструментът за обособяване на активи се прилага единствено в комбинация.

(4) Когато се използват единствено инструментите за преструктуриране по чл. 56, т. 1 и 2 и те се използват за прехвърляне само на части от активите, правата или задълженията на институцията или дружеството по чл. 1, ал. 1, т. 3-5 в режим на преструктуриране, остатъчната част от институцията или дружеството, от което са прехвърлени активите, правата или задълженията, се прекратява по реда на приложимото производство по несъстоятелност.

(5) Производството по ал. 4 се извършва в рамките на разумен срок, като се взема предвид необходимостта институцията или дружеството по чл. 1, ал. 1, т. 3-6 да предоставят услуги или подкрепа съгласно чл. 96, за да се даде възможност на приобретателя да продължи дейностите или услугите, придобити чрез прехвърлянето, както и всяко друго основание, поради което е необходимо запазването на остатъчната част от институцията или дружеството по чл. 1, ал. 1, т. 3-6, за да се постигнат целите на преструктурирането или да се спазят принципите на преструктурирането.

(6) Всички разумни разноски, направени от органа за преструктуриране, от ФГВБ при използване на ФПБ, от ФКИ при използване на ФПИП и от Министерството на финансите във връзка с прилагането на инструменти или упражняването на правомощия за преструктуриране или с прилагането на държавните инструменти за финансова стабилизация, подлежат на възстановяване на съответния орган или фонд по някой от следните начини:

1. като бъдат приспаднати от насрещната престация, заплатена от приобретател в полза на институцията в режим на преструктуриране или в полза на нейните акционери или на собствениците на други инструменти на собственост;

2. от институцията в режим на преструктуриране, като привилегировани вземания, и/или

3. от постъпленията, получени в резултат на прекратяването на мостовата институция или на дружеството за управление на активи, като привилегировани вземания.

(7) Българското законодателство в областта на несъстоятелността, свързано с недействителност на действия и сделки и липсата на изпълнителна сила на правни актове, които ощетяват кредиторите, включително, но не само чл. 60 от ЗБН и чл. 646 и 647 от ТЗ, не се прилагат по отношение на прехвърлянето на активи, права или задължения от институция в режим на преструктуриране към друго лице чрез прилагането на инструмент за преструктуриране или упражняването на правомощие за преструктуриране, или чрез използването на държавен инструмент за финансова стабилизация.

(8) В ситуация на системна криза БНБ може да предложи на министъра на финансите да бъде предоставено финансиране за банка в режим на преструктуриране чрез използване на държавните инструменти за финансова стабилизация по реда на глава четиринадесета, ако са изпълнени следните условия:

1. акционерите, притежателите на други инструменти на собственост, на съответните капиталови инструменти и кредиторите по приемливи задължения на институцията в режим на преструктуриране са поели загуби в размер минимум 8 на сто от общите задължения, включително собствения капитал на банката в режим на преструктуриране, изчислени към момента на действието по преструктуриране на базата на независимата оценка по чл. 55, чрез обезсилване на акции, обезценяване и преобразуване на дълг или по друг начин;

2. финансирането се предоставя при съобразяване със Закона за държавните помощи и правната рамка на ЕС за държавната помощ и след постановяване на положително решение от страна на Европейската комисия.

Глава десета

ИНСТРУМЕНТ ЗА ПРОДАЖБА НА СТОПАНСКА ДЕЙНОСТ

Инструмент за продажба на стопанска дейност

Чл. 58. (1) Органът за преструктуриране по чл. 2 или по чл. 3 може да вземе решение за прехвърляне на потенциален купувач, който не е мостова институция, на:

1. инструменти на собственост, емитирани от институция в режим на преструктуриране;

2. всички или на част от активите, правата или задълженията на институция в режим на преструктуриране.

(2) При спазване на ал. 8-10 и в съответствие с чл. 117 прехвърлянето по ал. 1 се извършва, без да се изисква съгласието на акционерите/съдружниците на институцията в режим на преструктуриране или на трето лице, различно от купувача. В случаите по ал. 1 ограниченията, произтичащи от ТЗ или ЗППЦК, не се прилагат. Прехвърлянето се извършва в съответствие с процедурните изисквания на чл. 59.

(3) Прехвърлянето по ал. 1 се осъществява от органа за преструктуриране при търговски условия, които в най-близка възможна степен съответстват на извършената съгласно чл. 55 оценка, и е съобразено с конкретните обстоятелства, при спазване на изискванията на Закона за държавните помощи и правната рамка на Съюза за държавната помощ.

(4) При спазване на чл. 57, ал. 6 всяка насрещна престация, заплатена от купувача, е в полза на:

1. акционерите/съдружниците, когато продажбата на стопанската дейност се извършва чрез прехвърляне на инструменти на собственост, емитирани от институцията в режим на преструктуриране, от техните собственици на купувача;

2. институцията в режим на преструктуриране, когато продажбата на стопанската дейност се осъществява чрез пълно или частично прехвърляне на активите или задълженията от институцията в режим на преструктуриране на купувача.

(5) При използване на инструмента за продажба на стопанска дейност органът за преструктуриране може да упражни няколкократно правомощията си за прехвърляне и да извърши последващи прехвърляния на инструменти на собственост, емитирани от институцията в режим на преструктуриране или на нейни активи, права или задължения.

(6) При използване на инструмента за продажба на стопанска дейност органът за преструктуриране може да упражни правомощията си за прехвърляне по отношение на активи, права или задължения, прехвърлени на купувача, с цел обратното им прехвърляне на институцията в режим на преструктуриране, или по отношение на инструменти на собственост с цел обратното им прехвърляне на първоначалните им собственици. В тези случаи институцията в режим на преструктуриране и първоначалните собственици са задължени да приемат обратно прехвърлените

активи, права или задължения или акции, или други инструменти на собственост. Това прехвърляне се извършва със съгласието на купувача, което може да бъде дадено при прилагането на инструмента за продажба на стопанска дейност или след това.

(7) Потенциалният купувач по ал. 1 следва да притежава необходимия лиценз за извършване на стопанската дейност, която придобива.

(8) Когато прехвърлянето на инструментите на собственост в резултат на прилагането на инструмента за продажба на стопанска дейност би довело до придобиване или увеличаване на квалифицирано участие в институция, БНБ, съответно заместник-председателят на Комисията, ръководещ Управление „Надзор на инвестиционната дейност", своевременно се произнася по подадените заявления, съответно уведомления, по реда на чл. 28-34 от ЗКИ, съответно по чл. 26б и 26в от ЗПФИ, с цел да не се отлага прилагането на инструмента или възпрепятства постигането на съответните цели на преструктурирането чрез действието по преструктуриране.

(9) В случай че към датата на прилагане на инструмента за продажба на стопанска дейност компетентният орган не се е произнесъл по реда на чл. 28-34 от ЗКИ, съответно на чл. 26б и 26в от ЗПФИ:

1. прехвърлянето на инструментите на собственост в полза на приобретателя поражда действие незабавно;

2. по време на сроковете за произнасяне по чл. 28-34 от ЗКИ, съответно по чл. 26б и 26в от ЗПФИ, и по време на срока за продажба по ал. 10, т. 2, буква „б", приобретателят не може да се ползва от произтичащото от акциите право на глас и то се предоставя на органа за преструктуриране; органът за преструктуриране не е длъжен да го упражнява и не носи отговорност за упражняването или въздържането от упражняване на правото на глас;

3. по време на сроковете за произнасяне, предвидени в чл. 28-34 от ЗКИ, съответно по чл. 26б и 26в от ЗПФИ, и по време на срока за продажба по ал. 10, т. 2, буква „б" БНБ, съответно заместник-председателят на Комисията, ръководещ Управление „Надзор на инвестиционната дейност", или Комисията, не налага по отношение на прехвърлените инструменти на собственост надзорни мерки и глоби за нарушения на изискванията за придобиване или продажба на квалифицирано участие по чл. 103, ал. 2, чл. 152 и 152б от ЗКИ, съответно по чл. 118, ал. 1 и чл.127 от ЗПФИ.

(10) Българската народна банка, съответно Комисията, уведомява приобретателя за издаването на одобрение или отказ в съответствие с предвидения в ЗКИ, съответно в ЗПФИ, ред за това, като настъпват следните последици:

1. ако компетентният орган одобри прехвърлянето на приобретателя на инструментите на собственост, от датата на получаване на уведомлението ограниченията по упражняването на правото на глас по ал. 9, т. 2 се прекратяват;

2. ако компетентният орган откаже на приобретателя да придобие инструментите на собственост:

а) правото на глас по тях продължава да се упражнява от органа за преструктуриране при условията на ал. 9, т. 2;

б) органът за преструктуриране може да изиска от приобретателя да продаде инструментите на собственост в рамките на определен от нея срок, който отчита текущите пазарни условия, и

в) в случай че приобретателят не осъществи продажба по буква „б", компетентният орган по ЗКИ, съответно по ЗПФИ, може да наложи на приобретателя надзорни мерки и глоби за нарушения на изискванията за придобиване или продажба на квалифицирано участие съгласно чл. 103, ал. 2, чл. 152 и 152б от ЗКИ, съответно по чл. 118, ал. 1 и по чл.127 от ЗПФИ.

(11) При прехвърляне чрез инструмента за продажба на стопанска дейност се прилагат защитните механизми по глава седемнадесета.

(12) Акционерите или кредиторите на институцията в режим на преструктуриране и трети лица, чиито активи, права или задължения не са прехвърлени, нямат права по отношение на прехвърлените активи, права или задължения, освен предвидените по ал. 11.

(13) За целите на упражняването на правото за предоставяне на услуги или за установяване в Република България в съответствие с раздел II, глава трета от ЗКИ и ЗПФИ се приема, че купувачът на институция, за която е приложен инструмент за продажба на стопанска дейност от орган за преструктуриране в държава членка, е правоприемник на институцията в режим на преструктуриране и може да продължи да упражнява правата, упражнявани от нея преди прилагане на инструмента за продажба на стопанска дейност, по отношение на прехвърлените активи, права или задължения.

(14) Купувачът по ал. 1 може да продължи да упражнява членските права и правото на достъп на институцията в режим на преструктуриране до платежни и клирингови системи и системи за сетълмент, регулирания пазар, ФКИ и ФГВБ, при условие че тя продължава да отговаря на приложимите критериите за участие или членство.

Инструмент за продажба на стопанска дейност: процедурни изисквания

Чл. 59. (1) Когато прилага инструмента за продажба на стопанска дейност по отношение на институция или дружество по

чл. 1, ал. 1, т. 3-5, органът за преструктуриране по чл. 2 или по чл. 3 предлага на пазара или организира предлагането на пазара на активите, правата, задълженията или инструментите на собственост на институцията, които възнамерява да прехвърли.

(2) Пакети от права, активи и задължения по ал. 1 могат да бъдат предлагани на пазара поотделно.

(3) Предлагането на пазара по ал. 1 се извършва в съответствие със следните принципи:

1. предлагането е възможно най-прозрачно без съществени неточности при представянето на активите, правата, задълженията или инструментите на собственост на институцията, които органът за преструктуриране възнамерява да прехвърли предвид обстоятелствата и по-специално предвид необходимостта да се поддържа финансовата стабилност;

2. не облагодетелства или дискриминира неоснователно потенциални купувачи;

3. не се осъществява в условията на конфликт на интереси;

4. не поражда несправедливи предимства за конкретен потенциален купувач;

5. съобразено е с необходимостта за бързо провеждане на действието по преструктуриране;

6. има за цел да се постигне възможно най-висока продажна цена за съответните инструменти на собственост, активи, права или задължения;

7. когато е приложимо, предлагането се осъществява при спазване на изискванията на Закона за държавните помощи и правната рамката на Съюза за държавните помощи.

(4) Принципите по ал. 3 не са пречка органът за преструктуриране да направи предложение на конкретни потенциални купувачи, доколкото това не нарушава изискванията на ал. 3, т. 2.

(5) Публичното оповестяване на предлагането на пазара по ал. 1, което се изисква в съответствие в чл. 17, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 596/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 16 април 2014 година относно пазарната злоупотреба и за отмяна на Директива 2003/6 ЕО на Европейския парламент и на Съвета и на директиви 2003/124/ЕО, 2003/125/ЕО и 2004/72/ЕО, може да се отложи в съответствие с чл. 17, параграф 4 или 5 от този регламент.

(6) Органът за преструктуриране може да приложи инструмента за продажба на стопанска дейност, без да спази изискването за предлагане на пазара по ал. 1, когато прецени, че спазването на това изискване може да попречи на постигането

на една или повече от целите на преструктурирането, и по-специално, ако прецени, че:

1. съществува съществена опасност за финансовата стабилност, породена или засилена от неизпълнение или вероятно неизпълнение на задължения на институцията в режим на преструктуриране, и

2. спазването на изискването по ал. 1 може да намали ефективността на продажбата на стопанска дейност, за избягване на тази опасност, или за постигането на целта на преструктурирането по чл. 50, ал. 2, т. 2.

Глава единадесета

ИНСТРУМЕНТ „МОСТОВА ИНСТИТУЦИЯ"

Инструмент „Мостова институция"

Чл. 60. (1) Органът за преструктуриране по чл. 2, съответно по чл. 3, може да вземе решение да прехвърли на мостова институция с цел запазване на прехвърлените й критични функции:

1. инструменти на собственост, емитирани от институция в режим на преструктуриране;

2. всички или част от активите, правата или задълженията на институция в режим на преструктуриране.

(2) При спазване на чл. 117 прехвърлянето по ал. 1 може да се извърши, без да се изисква съгласие на акционерите или съдружниците на институцията в режим на преструктуриране или на трето лице, различно от мостовата институция. В случаите по ал. 1 ограниченията, произтичащи от ТЗ или ЗППЦК, не се прилагат.

(3) При прилагането на Инструмента „Мостова институция" за всяка отделна институция в режим на преструктуриране се създава отделна мостова институция, освен когато мостовата институция е финансов холдинг, създаден и функциониращ по реда на чл. 63.

(4) При прилагане на Инструмента „Мостова институция" общата стойност на задълженията, прехвърлени на мостовата институция, не може да надхвърля общата стойност на правата и активите, прехвърлени от институцията в режим на преструктуриране или предоставени от други източници.

(5) При спазване на чл. 57, ал. 6 всяка насрещна престация, заплатена от мостовата институция, е в полза на:

1. притежателите на инструменти на собственост, когато към мостовата институция се прехвърлят инструменти на

собственост, емитирани от институцията в режим на преструктуриране, от техните собственици;

2. институцията в режим на преструктуриране, когато се извършва пълно или частично прехвърляне на активите или задълженията от институцията в режим на преструктуриране към мостовата институция.

(6) При прилагането на Инструмента „Мостова институция“ органът за преструктуриране може да упражни няколкократно правомощията си за прехвърляне, като може да извършва последващи прехвърляния на инструменти на собственост, емитирани от институцията в режим на преструктуриране, или на нейни активи, права или задължения.

(7) След прилагане на Инструмента „Мостова институция“ органът за преструктуриране може:

1. да прехвърля права, активи или задължения обратно от мостовата институция на институцията в режим на преструктуриране или инструменти на собственост обратно на първоначалните им собственици; в тези случаи институцията в режим на преструктуриране или първоначалните собственици са задължени да ги приемат обратно, при условия че са спазени изискванията на ал. 8;

2. да прехвърля инструменти на собственост или активи, права или задължения от мостовата институция към трето лице.

(8) Органът за преструктуриране може да извърши по всяко време прехвърляне по ал. 7, т. 1 при наличието на едно от следните обстоятелства:

1. в решението по ал. 1 и в договора, с който е извършено прехвърлянето, е предвидена изрично възможността за обратно прехвърляне на определени инструменти на собственост или активи, права, задължения, или

2. съответните инструменти на собственост, активи, права, задължения не попадат в определените класове или не отговарят на условията за прехвърляне, предвидени в решението по ал. 1, с което е извършено прехвърлянето.

(9) При прехвърляния между институцията в режим на преструктуриране или първоначалните собственици на инструментите на собственост, от една страна, и мостовата институция, от друга страна, се прилагат защитните механизми по глава седемнадесета.

(10) Акционерите/съдружниците или кредиторите на институцията в режим на преструктуриране и трети лица, чиито активи, права или задължения не са прехвърлени на мостовата институция, не могат да предявяват претенции по отношение на прехвърлените активи, права или задължения, както и по отношение на висшия ръководен персонал и ръководния орган на

мостовата институция, освен предвидените защитни механизми по глава седемнадесета.

(11) За целите на упражняването на правото за предоставяне на услуги или за установяване в Република България в съответствие с раздел II, глава трета от ЗКИ или ЗПФИ се приема, че мостова институция от държава членка е правоприемник на съответната институция в режим на преструктуриране и може да продължи да упражнява нейните права по отношение на прехвърлените активи, права или задължения.

(12) Мостовата институция, включително такава от държава членка, може да продължи да упражнява членските права и правото на достъп на институцията в режим на преструктуриране до платежни и клирингови системи и системи за сетълмент, регулирания пазар, ФКИ и ФГВБ, при условие че институцията в режим на преструктуриране отговаря на приложимите критериите за участие или членство

(13) Мостовата институция няма задължения и не носи отговорност пред акционерите/съдружниците или кредиторите на институцията в режим на преструктуриране. Ръководният орган или висшият ръководен персонал на мостовата институция не носят отговорност пред акционерите/съдружниците и кредиторите на институцията в режим на преструктуриране за действие или бездействие при изпълнение на своите задължения, освен ако действието или бездействието не предполага груба небрежност или съществено нарушение, което засяга пряко правата на акционерите/съдружниците или кредиторите.

(14) Мостовата институция може да бъде мостова банка, мостов посредник или мостов финансов холдинг.

Учредяване и функциониране на мостова банка

Чл. 61. (1) Мостовата банка е юридическо лице, което се учредява от ФГВБ като акционерно дружество и отговаря на следните изисквания:

1. капиталът на мостовата банка се финансира изцяло със средства от ФПБ;

2. контролира се от БНБ, включително след прилагане на инструмента за споделяне на загуби, за целите по чл. 65, ал. 1, т. 2;

3. създадена е с цел да придобие и държи всички или част от активите, правата и задълженията на банка в режим на преструктуриране с оглед запазване на достъпа на клиентите на банката в режим на преструктуриране до критичните ѝ функции и последваща продажба на банката.

(2) Мостовата банка извършва дейността си в съответствие със следните изисквания:

1. уставът на мостовата банка е одобрен от БНБ в качеството ѝ на орган за преструктуриране по чл. 2, ал. 1;

2. съветът на директорите на мостовата банка е одобрен от БНБ в качеството ѝ на орган за преструктуриране по чл. 2, ал. 1;

3. Българската народна банка в качеството ѝ на орган за преструктуриране по чл. 2, ал. 1 е одобрила възнаграждението на членовете на Съвета на директорите и е определила техните отговорности;

4. Българската народна банка в качеството ѝ на орган за преструктуриране по чл. 2, ал. 1 е одобрила стратегията и рисковия профил на мостовата банка;

5. мостовата банка е лицензирана в съответствие с изискванията на ЗКИ, включително по отношение на дейностите или услугите, които придобива;

6. мостовата банка спазва изискванията и е обект на надзор от БНБ съгласно ЗКИ, Регламент (ЕС) № 575/2013 и, когато е приложимо, спазва изискванията и е обект на надзор от Комисията за финансов надзор (КФН) съгласно ЗПФИ;

7. дейността на мостовата банка се осъществява в съответствие с правната рамка на Съюза за държавната помощ и БНБ в качеството ѝ на орган за преструктуриране по чл. 2, ал. 1 може да предвиди съответни ограничения за дейността ѝ.

(3) Предложенията по ал. 2, т. 1-3 се изготвят от Управителния съвет на ФГВБ и се представят на БНБ за одобрение. Предложенията по ал. 2, т. 4 се правят от Съвета на директорите на мостовата банка. Заявленията за издаване на лиценз по т. 5 и на одобрения по ЗКИ се подават от Управителния съвет на ФГВБ.

(4) Когато е необходимо за целите на преструктурирането, звеното по чл. 2, ал. 2 може да предложи издаване на лиценз за дейността на мостовата банка по ал. 2, т. 5 без тя да отговаря на всички изисквания по ЗКИ и ЗПФИ. В този случай БНБ в качеството си на компетентен орган по ЗКИ има право да издаде лиценз, при условие че посочи кратки срокове, в които мостовата банка е задължена да постигне пълно съответствие с изискванията по ЗКИ и ЗПФИ.

(5) Съветът на директорите управлява мостовата банка с цел запазване на достъпа до критичните функции и последваща продажба на банката, както и на нейни активи, права или задължения на един или повече частни купувачи при подходящи условия най-късно в срок до две години от датата, на която е извършено последното прехвърляне от банката в режим на преструктуриране чрез Инструмента „Мостова банка“. Този срок може да бъде удължен от БНБ при условията на ал. 9.

(6) Действия по продажба на мостовата банка или на нейните активи, права или задължения се извършват при спазване на следните условия:

1. свободно и прозрачно предлагане на пазара;

2. липса на съществени неточности при представянето на активите и задълженията;

3. продажбата не облагодетелства или не ощетява необосновано потенциални купувачи;

4. продажбата се извършва при търговски условия при спазване на изискванията на Закона за държавните помощи и правната рамка на Съюза за държавната помощ;

5. съобразяване с правилата и правната рамка на Съюза в областта на конкуренцията и държавните помощи.

(7) Българската народна банка в качеството ѝ на орган по чл. 2, ал. 1 взема решение, че юридическо лице, създадено в изпълнение на решение по чл. 60, ал. 1, престава да бъде Инструмент „Мостова банка" по смисъла на ал. 1 при настъпване на някое от следните обстоятелства:

1. сливане или вливане на мостовата банка с друго лице;

2. мостовата банка престава да отговаря на изискванията на ал. 1;

3. продажба на всички или съществените за дейността активи, права или задължения на мостовата банка на трето лице и предприети действия по прекратяване на банката;

4. след изтичане на срока по ал. 5 и 8 или, когато е приложимо - по ал. 9;

5. процедурата по ликвидация на мостовата банка е приключила; активите са напълно ликвидирани, а задълженията напълно погасени.

(8) Ако не са настъпили обстоятелствата по ал. 7, т. 1-3, БНБ в качеството ѝ на орган по чл. 2, ал. 1 взема решение за прекратяване на дейността на мостовата банка веднага щом е възможно, но не по-късно от изтичане на двегодишния срок по ал. 5.

(9) Българската народна банка може да удължи срока по ал. 8 с една година, включително няколкократно, ако такова удължаване:

1. спомага за постигането на резултатите, посочени в ал. 7, т. 1-3 или т. 5, или

2. е необходимо за осигуряване на непрекъснатост на основни банкови или финансови услуги.

(10) Решението на БНБ по ал. 9 за удължаване на срока се мотивира и съдържа подробна оценка на ситуацията, включително на пазарните условия, и перспективи пред мостовата банка, които обосновават удължаването.

(11) Когато дейността на мостовата банка е прекратена като резултат от обстоятелствата по ал. 7, т. 3 или т. 4, мостовата банка се ликвидира по реда на глава дванадесета от ЗКИ.

(12) При спазване на чл. 57, ал. 6 постъпленията, получени в резултат на ликвидацията по ал. 11 на мостовата банка, са в полза на ФПБ, освен ако в хода на ликвидацията не бъде установена неплатежоспособност.

Учредяване и функциониране на мостов посредник

Чл. 62. (1) Мостовият посредник е юридическо лице, което се учредява от ФКИ и отговаря на следните изисквания:

1. капиталът на мостовия посредник се финансира изцяло със средства от ФПИП;

2. контролира се от Комисията в качеството ѝ на орган за преструктуриране по чл. 3, ал. 1, включително след прилагане на инструмента за споделяне на загуби, за целите по чл. 65, ал. 1, т. 2;

3. създаден е с цел да придобие и да държи всички или част от активите, правата и задълженията на инвестиционен посредник в режим на преструктуриране с оглед запазване достъпа на клиентите на инвестиционния посредник в режим на преструктуриране до критичните му функции и последваща продажба на инвестиционния посредник.

(2) Мостовият посредник извършва дейността си в съответствие със следните изисквания:

1. уставът на мостовият посредник е одобрен от Комисията в качеството ѝ на орган за преструктуриране по чл. 3, ал. 1;

2. управителният орган на мостовия посредник е одобрен от Комисията в качеството ѝ на орган за преструктуриране по чл. 3, ал. 1;

3. Комисията в качеството ѝ на орган за преструктуриране по чл. 3, ал. 1 е одобрила възнаграждението на членовете на управителния орган (Съвета на директорите) и е определила техните отговорности;

4. Комисията в качеството ѝ на орган за преструктуриране по чл. 3, ал. 1 е одобрила стратегията и рисковия профил на мостовия посредник;

5. мостовият посредник е лицензиран в съответствие с изискванията на ЗПФИ, включително по отношение на дейностите или услугите, които придобива;

6. мостовият посредник спазва изискванията и е обект на надзор от Комисията съгласно ЗПФИ и Регламент (ЕС) № 575/2013;

7. дейността на мостовия посредник се осъществява в съответствие с правната рамка на Съюза за държавната помощ и органът по преструктуриране по чл. 3, ал. 1 може да предвиди съответни ограничения за дейността й.

(3) Предложенията по ал. 2, т. 1, 2 и 3 се изготвят от Управителния съвет на ФКИ и се представят на Комисията за одобрение. Предложенията по ал. 2, т. 4 се правят от управителния орган на мостовия посредник. Заявленията за издаване на лиценз по т. 5 и на одобрения по ЗПФИ се подават от Управителния съвет на ФКИ.

(4) Когато е необходимо за целите на преструктурирането, звеното по чл. 3, ал. 2 може да предложи издаване на лиценз за дейността на мостовия посредник по ал. 2, т. 5 без тя да отговаря на всички изисквания по ЗПФИ. В този случай Комисията в качеството си на компетентен орган по ЗПФИ има право да издаде лиценз, при условие че посочи кратки срокове, в които мостовият посредник е задължен да постигне пълно съответствие с изискванията на ЗПФИ.

(5) Управителният орган управлява мостовия посредник с цел запазване на достъпа до критичните функции и последваща продажба на посредника, както и на неговите активи, права или задължения на един или повече частни купувачи при подходящи условия най-късно в срок до две години от датата, на която е извършено последното прехвърляне от инвестиционния посредник в режим на преструктуриране чрез Инструмента „Мостов посредник". Този срок може да бъде удължен от Комисията при условията на ал. 9.

(6) Действия по продажба на мостовия посредник или неговите активи, права или задължения се извършват при спазване на следните условия:

1. свободно и прозрачно предлагане на пазара;

2. липса на съществени неточности при представянето на активите и задълженията;

3. продажбата не облагодетелства или не ощетява необосновано потенциални купувачи;

4. продажбата се извършва при търговски условия при спазване на изискванията на Закона за държавните помощи и правната рамка на Съюза за държавната помощ;

5. съобразяване с правилата и правната рамка на Съюза в областта на конкуренцията и държавната помощ.

(7) Комисията в качеството ѝ на орган за преструктуриране по чл. 3, ал. 1 взема решение, че юридическо лице, създадено в изпълнение на решение по ал. 1, престава да бъде Инструмент „Мостов посредник" по смисъла на ал. 5 при настъпване на някое от следните обстоятелства:

1. сливане или вливане на мостов посредник с друго лице;

2. мостовият посредник престава да отговаря на изискванията на ал. 1;

3. продажба на всички или на съществените за дейността активи, права или задължения на мостовия посредник на трето лице и са предприети действия по прекратяване на посредника;

4. след изтичане на срока по ал. 5 и 8 или, когато е приложимо - по ал. 9;

5. процедурата по ликвидация на мостовия посредник е приключила; активите са напълно ликвидирани, а задълженията напълно погасени.

(8) Ако не са настъпили обстоятелствата по ал. 7, т. 1-3, Комисията в качеството ѝ на орган за преструктуриране по чл. 3, ал. 1 взема решение за прекратяване на дейността на мостовия посредник веднага щом е възможно, но не по-късно от двегодишния срок по ал. 5.

(9) Комисията може да удължи срока по ал. 8 с една година, включително няколкократно, ако такова удължаване:

1. спомага за постигането на резултатите, посочени в ал. 7, т. 1-3 или т. 5, или

2. е необходимо за осигуряване на непрекъснатост на извършването на основни финансови услуги.

(10) Решението на Комисията по ал. 9 за удължаване на срока се мотивира и съдържа подробна оценка на ситуацията, включително на пазарните условия и перспективи пред мостовия посредник, които обосновават удължаването.

(11) Когато дейността на мостовия посредник е прекратена като резултат от обстоятелствата по ал. 7, т. 3 или т. 4, той се ликвидира съгласно приложимите разпоредби на ЗПФИ и ТЗ.

(12) При спазване на чл. 57, ал. 6, постъпленията, получени в резултат на ликвидацията по ал. 11 на мостовия посредник, са в полза на неговите акционери или собственици на дялове, освен ако в хода на ликвидацията не бъде установена неплатежоспособност.

Мостов финансов холдинг

Чл. 63. (1) Мостовият финансов холдинг се учредява от ФГВБ, съответно от ФКИ, и отговаря на следните изисквания:

1. капиталът на мостовия финансов холдинг се финансира изцяло със средства от ФПБ, съответно от ФПИП;

2. контролира се от съответния орган за преструктуриране, включително след прилагане на инструмента за споделяне на загуби, за целите по чл. 65, ал. 1, т. 2;

3. създаден е с цел да придобие и държи всички или част от акциите и други инструменти на собственост, емитирани от една или повече институции в режим на преструктуриране, с оглед запазване на достъпа на клиентите на институциите в режим на преструктуриране до критичните им функции и последваща продажба на институциите.

(2) Мостовият финансов холдинг извършва дейността си в съответствие със следните изисквания:

1. уставът/учредителният акт на мостовия финансов холдинг е одобрен от органа за преструктуриране;

2. управителният орган на мостовия финансов холдинг е одобрен от органа за преструктуриране;

3. органът за преструктуриране е одобрил възнаграждението на членовете на Управителния орган и е определил техните отговорности;

4. органът за преструктуриране е одобрил стратегията и рисковия профил на мостовия финансов холдинг;

5. мостовият финансов холдинг отговаря на изискванията на ЗКИ, съответно на ЗПФИ; в случаите, когато мостовият финансов холдинг е създаден за придобиване на акции и други инструменти на собственост, емитирани от банка в режим на преструктуриране, той следва да бъде вписан в регистъра по чл. 3а от ЗКИ;

6. мостовият финансов холдинг спазва изискванията и е обект на надзор от БНБ съгласно ЗКИ, съответно от Комисията, по реда на ЗПФИ, Регламент (ЕС) № 575/2013;

7. дейността на мостовия финансов холдинг се осъществява в съответствие с правната рамка на Съюза за държавната помощ и органът за преструктуриране може да предвиди съответни ограничения за дейността ѝ.

(3) Предложенията по ал. 2, т. 1-3 се изготвят от Управителния съвет на ФГВБ, съответно на ФКИ, и се представят на органа за преструктуриране за одобрение. Предложенията по ал. 2, т. 4 се правят от управителния орган на мостовия финансов холдинг. Заявленията за вписване в регистъра по чл. 3а от ЗКИ се подават от Управителния съвет на ФГВБ, съответно на ФКИ.

(4) Управителният орган управлява мостовия финансов холдинг с цел запазване на достъпа до критичните функции на институцията в режим на преструктуриране и последваща ѝ продажба, както и продажбата на нейни активи, права или задължения на един или повече частни купувачи при подходящи условия най-късно в срок до две години от датата, на която е извършено последното прехвърляне на акции и други инструменти на собственост, емитирани от институцията в режим на преструктуриране, чрез Инструмента „Мостова институция".

(5) Мостовият финансов холдинг извършва действия по продажба на акциите и другите инструменти на собственост, емитирани от институцията в режим на преструктуриране, или на нейните активи, права или задължения при спазване на следните условия:

1. свободно и прозрачно предлагане на пазара;

2. липса на съществени неточности при представянето на активите и задълженията;

3. продажбата не облагодетелства или не ощетява необосновано потенциални купувачи;

4. продажбата се извършва при търговски условия при спазване на изискванията на Закона за държавните помощи и правната рамка на Съюза за държавната помощ;

5. съобразяване с правилата и с правната рамка на Съюза в областта на конкуренцията и държавната помощ.

(6) Органът за преструктуриране взема решение, че юридическо лице, създадено в изпълнение на решение по чл. 60, ал. 1, престава да бъде Инструмент „Мостов финансов холдинг" по смисъла на ал. 1 при настъпване на някое от следните обстоятелства:

1. продажба на всички държани от мостовия финансов холдинг акции и други инструменти на собственост на институциите в режим на преструктуриране на трето лице;

2. продажба на всички или на съществените за дейността активи, права или задължения на институциите в режим на преструктуриране, чиито акции и други инструменти на собственост са придобити от мостовия финансов холдинг, на трето лице или лица и последващо прекратяване на институциите в режим на преструктуриране;

3. мостовият финансов холдинг престава да отговаря на изискванията на ал. 1;

4. процедурата по ликвидация на мостовия финансов холдинг е приключила.

(7) Участието на мостовия финансов холдинг в капитала на институция в режим на преструктуриране се прехвърля

възмездно към частния сектор веднага щом търговските и финансовите обстоятелства го позволяват.

(8) Когато дейността на мостовия финансов холдинг е прекратена като резултат от обстоятелствата по ал. 6, т. 1-3, мостовият финансов холдинг се ликвидира по реда на ТЗ.

(9) При спазване на чл. 57, ал. 6 постъпленията, получени в резултат на действията по ал. 6, т. 1 и 2, са в полза на акционерите/съдружниците на мостовия финансов холдинг.

Глава дванадесета

ИНСТРУМЕНТ ЗА ОБОСОБЯВАНЕ НА АКТИВИ

Инструмент за обособяване на активи

Чл. 64. (1) Органът за преструктуриране по чл. 2 или по чл. 3 може да вземе решение за прехвърляне на активи, права или задължения от институция в режим на преструктуриране или от мостова банка или мостов инвестиционен посредник към едно или повече дружества за управление на активи.

(2) При спазване на чл. 117 прехвърлянето по ал. 1 може да се извърши, без да има съгласие на акционерите/съдружниците на институцията в режим на преструктуриране или на трето лице, различно от мостовата банка/мостовия посредник, и без да се спазват процедурни изисквания съгласно ТЗ или ЗППЦК.

(3) Дружеството за управление на активи по ал. 1 е акционерно дружество с едностепенна система на управление, което отговаря на следните изисквания:

1. собственост е на ФПБ, съответно на ФПИП, и се контролира от органа за преструктуриране;

2. създадено е с цел поемане на активи, права и задължения на една или повече институции в режим на преструктуриране или на мостова банка или мостов посредник, или на част от тях.

(4) Дружеството за управление на активи по ал. 1 управлява прехвърлените му активи с цел получаване на възможно най-висока стойност при тяхната евентуална продажба или ликвидиране съгласно приложимите нормативни разпоредби.

(5) По предложение на Управителния съвет на ФГВБ, съответно на ФКИ, органът за преструктуриране одобрява:

1. устава на дружеството за управление на активи;

2. управителния орган на дружеството за управление на активи;

3. възнаграждението на членовете на управителния орган и техните отговорности;

4. стратегията и рисковия профил на дружеството.

(6) Органът за преструктуриране може да упражни правомощието по ал. 1 за прехвърляне на активи, права или задължения, когато е налице някое от следните условия:

1. текущото състояние на пазара за тези активи е такова, че евентуалната им реализация чрез производство по несъстоятелност на институцията в режим на преструктуриране би имала неблагоприятни последици за един или повече финансови пазари;

2. прехвърлянето е необходимо за осигуряване на нормалното функциониране на институцията в режим на преструктуриране или на мостовата банка, или на мостовия посредник;

3. такова прехвърляне е необходимо за увеличаване на постъпленията от реализацията на активите.

(7) Когато органът за преструктуриране прилага инструмента за обособяване на активи, той определя размера на насрещната престация, срещу която активи, права и задълженията по ал. 1 се прехвърлят на дружеството за управление на активи в съответствие с изискванията по чл. 55 при съобразяване и със Закона за държавните помощи и с правната рамка на Съюза за държавната помощ, когато е приложимо. Престацията може да има символична или отрицателна стойност.

(8) При спазване на чл. 57, ал. 6 насрещната престация по ал. 7, заплатена от дружеството за управление на активи, когато то придобива пряко от институцията в режим на преструктуриране активи, правата или задължения, е в полза на институцията в режим на преструктуриране и може да бъде под формата на дълг, емитиран от дружеството за управление на активи.

(9) Органът за преструктуриране може да вземе решение за едно или повече прехвърляния на активи, права или задължения от институцията в режим на преструктуриране към едно или повече дружества за управление на активи, както и да прехвърли активи, права или задължения обратно от дружество за управление на активи към институцията в режим на преструктуриране, ако са изпълнени условията по ал. 11.

(10) Институцията в режим на преструктуриране е задължена да приеме обратно прехвърлените по ал. 9 активи, права или задължения.

(11) Органът за преструктуриране може да вземе решение за извършване по всяко време на обратно прехвърляне по ал. 9 при наличието на някое от следните обстоятелства:

1. в решението по ал. 1 и в договора, с който е извършено прехвърлянето, е предвидена изрично възможността за обратно прехвърляне на определени права, активи или задължения, или

2. съответните активи, права или задължения не попадат в определените класове или не отговарят на условията за прехвърляне, предвидени в решението по ал. 1, с което е извършено прехвърлянето.

(12) Обратното прехвърляне по ал. 11 може да се извърши по всяко време, като трябва да отговаря на всички други условия, предвидени в съответния договор за съответната цел.

(13) При прехвърляния между институцията в режим на преструктуриране и дружеството за управление на активи се прилагат защитните механизми при частично прехвърляне на собственост, посочени в глава седемнадесета. Акционерите или кредиторите на институцията в режим на преструктуриране и трети лица, чиито активи, права или задължения не са прехвърлени на дружеството за управление на активи, не могат да предявяват претенции по отношение на прехвърлените активи, права или задължения, както и по отношение на висшия ръководен персонал и управителния орган на дружеството.

(14) Дружеството за управление на активи няма задължения и не носи отговорност пред акционерите/съдружниците или кредиторите на институцията в режим на преструктуриране. Управителният орган и висшият ръководен персонал на дружество за управление на активи не носят отговорност пред акционерите/съдружниците и кредиторите на институцията в режим на преструктуриране за действие и бездействие при изпълнение на своите задължения, освен ако действието или бездействието не предполага груба небрежност или съществено нарушение, което засяга пряко правата на акционерите/съдружниците или кредиторите.

Глава тринадесета

ИНСТРУМЕНТ ЗА СПОДЕЛЯНЕ НА ЗАГУБИ

Раздел първи

Общи разпоредби

Чл. 65. (1) Органът за преструктуриране по чл. 2 или по чл. 3 може да вземе решение за използване на инструмента за споделяне на загуби за постигане на целите на преструктурирането по чл. 50, ал. 1 в съответствие с принципите за преструктуриране с цел:

1. рекапитализация на институция или дружество по чл. 1, ал. 1, т. 3-5, които отговарят на условията за преструктуриране, до степента, необходима за:

а) възстановяване на способността им да отговарят на условията за лицензиране, когато е приложимо;

б) извършване на дейностите, за които са получили лиценз по ЗКИ, съответно ЗПФИ, когато това е приложимо;

в) поддържане на достатъчно пазарно доверие в съответната институция или дружество;

2. преобразуване в капитал или намаляване размера на главницата на задължения на институцията - обект на преструктуриране, или дългови инструменти, които са прехвърлени:

а) на мостова институция с оглед осигуряване на капитал за мостовата институция, или

б) при прилагане на инструмента за продажба на стопанска дейност или на инструмента за обособяване на активи.

(2) Органът за преструктуриране може да вземе решение за използване на инструмента за споделяне на загуби за постигане на целта по ал. 1, т. 1, само ако съществува достатъчна вероятност прилагането на този инструмент заедно с други подходящи мерки, включително мерки, приложени в съответствие с плана за оздравяване на дейността по чл. 79, да постигне съответните цели на преструктурирането и да възстанови финансовата стабилност и дългосрочната жизнеспособност на институцията или дружеството по чл. 1, ал. 1, т. 3-5.

(3) Ако условията по ал. 2 не могат да се изпълнят, органът за преструктуриране по чл. 2, съответно по чл. 3, може да приложи някои от инструментите за преструктуриране по чл. 56, т. 1-3 и инструмента за споделяне на загуби в съответствие с ал. 1, т. 2.

Обхват на инструмента за споделяне на загуби

Чл. 66. (1) Органът за преструктуриране по чл. 2 или по чл. 3 може да прилага инструмента за споделяне на загуби по отношение на всички задължения на институция или дружество по чл. 1, ал. 1, т. 3-5, които не са изключени от обхвата на този инструмент съгласно ал. 2.

(2) Органът за преструктуриране не може да упражнява правомощията си за обезценяване или преобразуване по отношение на следните задължения независимо дали конкретните задължения се уреждат от законодателството на Република България, на друга държава членка, или от правото на трета държава:

1. гарантирани влогове;

2. обезпечени задължения, включително ипотечни облигации по смисъла на Закона за ипотечните облигации, покрити облигации и задължения под формата на финансови инструменти, които се използват за целите на хеджирането, които съставляват неразделна част от покритието и които съгласно приложимото право са обезпечени по начин, подобен на този при покритите облигации;

3. задължения, произтичащи от държането от институцията или дружеството по чл. 1, ал. 1, т. 3-5 на клиентски активи или парични средства, включително такива, държани от името на предприятия за колективно инвестиране в прехвърляеми ценни книжа или от името на алтернативни инвестиционни фондове, когато съответният клиент разполага със защита съгласно приложимото право в областта на несъстоятелността;

4. задължения, произтичащи от доверително правоотношение между институция или дружество по чл. 1, ал. 1, т. 3-5 като довереник и друго лице (бенефициер), при условие че такъв бенефициер разполага със защита съгласно приложимото право в областта на несъстоятелността или гражданското право;

5. задължения към институции с изключение на субекти, които са част от групата на институцията в режим на преструктуриране, с първоначален срок до падежа до седем дни;

6. задължения с остатъчен срок до падежа до седем дни, дължими на системи или оператори на системи, отговарящи на условията по глава пета „а" от Закона за платежните услуги и платежните системи (ЗПУПС) или аналогично законодателство в държава членка, или на техните участници, и произтичащи от участието в такава система;

7. задължения към някое от следните лица:

а) служител - по отношение на натрупано трудово възнаграждение, облаги, свързани с пенсионирането, или друго постоянно възнаграждение, с изключение на променливия компонент на възнаграждението, който не се урежда от колективен трудов договор;

б) доставчици на стоки и услуги, които са критични за ежедневната дейност на институцията или на дружеството по чл. 1, ал. 1, т. 3-5, включително информационни и комунални услуги, обслужване, поддържане и наем на помещенията, в които се извършва дейността;

в) данъчни и социално-осигурителни органи, когато техните вземания са привилегировани съгласно приложимото законодателство;

г) схемите за гарантиране на депозити, произтичащи от вноски, дължими в съответствие с приложимото законодателство.

(3) Изключването по ал. 2, т. 7, буква „а” не се прилага за променливия компонент на възнаграждението на служител, чиято дейност оказва съществено влияние върху рисковия профил на институцията по смисъла на чл. 73б, ал. 2 от ЗКИ, съответно на чл. 24, ал. 9 от ЗПФИ.

(4) Изпълнението на правомощията по ал. 1 не води до нарушаване на изискванията за обособеност и достатъчно финансиране на обезпечените активи, включени в покритието на покрити облигации.

(5) Органът за преструктуриране може да упражни правомощията по ал. 1, когато това е целесъобразно, и по отношение на:

1. частта от обезпеченото задължение, с която размерът на задължението надхвърля стойността на обезпечението;

2. частта от влог, която надхвърля размера на гаранцията по глава трета от ЗГВБ.

Допълнително изключване от обхвата на инструмента за споделяне на загуби

Чл. 67. (1) При прилагане на инструмента за споделяне на загуби и при наличието на изключителни обстоятелства органът за преструктуриране по чл. 2 или по чл. 3 може да изключи напълно или частично от прилагането на правомощията за обезценяване или преобразуване определени задължения, когато:

1. не е възможно тези задължения да бъдат обезценени или преобразувани в разумни срокове независимо от добросъвестно положените усилия от страна на органа за преструктуриране;

2. изключването е необходимо и съразмерно с оглед осигуряване на непрекъснатост на критичните функции и на основните стопански дейности на институцията по начин, който запазва способността ѝ да продължи да извършва основните си операции, услуги и сделки и в режим на преструктуриране;

3. изключването, включително по отношение на отговарящите на условията влогове на физически лица и микро-, малки и средни предприятия, е необходимо и съразмерно с цел избягване на широко разпространение на проблемите, което сериозно би нарушило функционирането на финансовите пазари, включително инфраструктурата на финансовите пазари, по начин, който би могъл да предизвика сериозни смущения в икономиката на Република България или на Съюза, или

4. прилагането на инструмента за споделяне на загуби по отношение на тези задължения би довело до такава загуба на стойност, че загубите, понесени от другите кредитори, биха били по-ниски, ако тези задължения бяха изключени от споделянето на загуби.

(2) С цел улесняване на процеса по преструктуриране и ограничаване на необходимостта от допълнителни изключения по ал. 1 органът за преструктуриране може в съответствие с чл. 29, ал. 4, т. 2 да определи по-нисък лимит за експозиции на други институции към институцията или нейната група под формата на задължения, които могат да споделят загуби. Този по-нисък лимит не се отнася за задължения между лица, които са част от една група.

(3) Когато органът за преструктуриране реши да изключи или частично да изключи приемливо задължение или клас приемливи задължения по реда на ал. 1, нивото на обезценяване или преобразуване, приложимо към другите приемливи задължения, може да бъде увеличено, за да се отчетат такива изключвания, при условие че нивата на обезценяване и преобразуване, приложени към другите приемливи задължения, са съобразени с принципа по чл. 53, ал. 1, т. 7.

(4) Решение по ал. 1 се взема само ако са налични възможностите за финансиране от ФПБ при спазване на ограниченията на чл. 68.

(5) Когато упражнява правомощията си по ал. 1, органът за преструктуриране взема предвид:

1. принципа, че загубите се поемат първо от акционерите/съдружниците и след това - от кредиторите на институцията в режим на преструктуриране, в съответствие с реда на техните вземания при несъстоятелност;

2. капацитета за поемане на загуби, наличен в институцията в режим на преструктуриране, ако задължението или класът от задължения бъдат изключени от споделянето на загуби, както и

3. необходимостта от поддържане на адекватно ниво на средствата във ФПБ, съответно във ФПИП.

(6) Органът за преструктуриране уведомява Европейската комисия, преди да упражни правомощието си за изключване на задължение по ал. 1. Когато изключването изисква вноска от ФПБ, съответно от ФПИП, или от алтернативен източник на финансиране съгласно чл. 68, правомощието се упражнява, ако Европейската комисия не забрани или не поиска изменение в обхвата на предложеното изключване в рамките на 24 часа от получаването на такова уведомление или в по-дълъг срок, за който органът за преструктуриране е дал съгласие.

Условия и ограничения за финансиране от ФПБ, съответно от ФПИП, при допълнително изключване от обхвата на инструмента за споделяне на загуби

Чл. 68. (1) Когато орган за преструктуриране реши да изключи напълно или частично приемливо задължение или клас от приемливи задължения, и загубите, които биха били понесени от тези задължения, не са изцяло прехвърлени към други кредитори, ФПБ, съответно ФПИП, може да направи вноска към институцията в режим на преструктуриране с цел постигане на най-малко един от следните резултати:

1. покриване на загубите, които не са поети от приемливите задължения, до постигането на нулева нетна стойност на активите на институцията в режим на преструктуриране, в съответствие с чл. 73, ал. 1, т. 1;

2. закупуване на акции/дялове или съответни капиталови инструменти на институцията в режим на преструктуриране, с цел рекапитализация, в съответствие с чл. 73, ал. 1, т. 2.

(2) Фондът за преструктуриране на банките, съответно ФПИП прави посочената в ал. 1 вноска само при изпълнение на следните условия:

1. акционерите/съдружниците, притежателите на инструменти от собствения капитал и кредитори по приемливи задължения на институцията в режим на преструктуриране, са поели загуби чрез обезсилване на акции, обезценяване и преобразуване на дълг или по друг начин, на обща стойност не по-малка от 8 на сто от общите задължения, включително собствения капитал на институцията в режим на преструктуриране, изчислени към момента на действието по преструктуриране в съответствие с оценката по чл. 55;

2. вноската на ФПБ, съответно на ФПИП, не надхвърля 5 на сто от общите задължения, включително собствения капитал на институцията в режим на преструктуриране, изчислени към момента на действието по преструктуриране в съответствие с оценката по чл. 55.

(3) Изискването по ал. 2, т. 1 може да не се приложи, когато са изпълнени следните условия:

1. приносът на акционерите/съдружниците и притежателите на други инструменти от собствения капитал и на кредиторите по приемливи задължения на институцията в режим на преструктуриране към поемането на загуби и рекапитализацията по ал. 2, т. 1 е не по-малък от 20 на сто от рисково претеглените активи на институцията;

2. Фондът за преструктуриране на банките и Фондът за преструктуриране на инвестиционните посредници съвкупно разполагат със средства, набрани от годишни вноски, в размер най-малко 3 на сто от гарантираните влогове в банките, лицензирани в Република България, както и

3. балансовото число на институцията на консолидирана основа е под левовата равностойност на 900 млрд. евро.

(4) Вноската от ФПБ, съответно от ФПИП по ал. 1 може да бъде финансирана по следните начини:

1. от средства, с които разполага ФПБ, съответно ФПИП, събрани чрез годишни вноски от институциите, лицензирани в Република България, и от клоновете на институции от трети държави, установени в Република България;

2. от средства, които могат да бъдат събрани от институциите чрез извънредни вноски в рамките на три години, или

3. когато средствата по т. 1 и 2 са недостатъчни – средствата, получени от алтернативни източници на финансиране в съответствие с чл. 141, когато това е възможно.

(5) При извънредни обстоятелства органът за преструктуриране може да търси допълнителни средства от алтернативни източници на финансиране при следните условия:

1. прагът по ал. 2, т. 2 е достигнат, и

2. всички необезпечени непривилегировани вземания на кредитори, които не са отговарящи на условията влогове, са напълно обезценени или преобразувани.

(6) Фондът за преструктуриране на банките, съответно ФПИП, може да направи вноска по ал. 5 и от ресурсите, които са събрани чрез годишни вноски и които още не са използвани.

Раздел II

Минимално изискване за собствен капитал и приемливи задължения

Прилагане на минимално изискване

Чл. 69. (1) Органът за преструктуриране по чл. 2 или по чл. 3 определя за всяка институция, лицензирана в Република България, минимално изискване за собствен капитал и приемливи задължения, изразено като съотношение спрямо общите й задължения и собствен капитал.

(2) Задълженията по деривати се включват в общите задължения по ал. 1 в условията на пълно признаване на правата за нетиране на контрагента.

(3) Приемливите задължения по ал. 1 отговарят на следните условия:

1. съответният инструмент е емитиран и изцяло платен;

2. задължението не се дължи на институцията, не е обезпечено или гарантирано от нея;

3. закупуването на инструмента не е било финансирано пряко или непряко от институцията;

4. задължението има остатъчен срок до падежа от поне една година;

5. задължението не произтича от дериват;

6. по отношение на приемливите задължения за банка задължението не произтича от влог, който е привилегирован в реда на вземанията при несъстоятелност съгласно чл. 94, ал. 1 от ЗБН.

(4) За целите на ал. 3, т. 4 падежът на задължение, което дава на кредитора право на предсрочно изплащане, е първата дата, на която това право възниква.

(5) Когато дадено задължение се урежда от правото на трета държава, органът за преструктуриране може да изиска от институцията да докаже, че решение на органа за преструктуриране за обезценяване или преобразуване на задължение ще има правно действие съгласно правото на третата държава, като се вземат предвид условията на договора, уреждащ задължението, и приложимите международни споразумения за признаване на процедури за преструктуриране. Ако органът за преструктуриране няма достатъчно основания да счита, че решението по ал. 1 би имало правно действие съгласно правото на третата държава по ал. 1, съответното задължение не се включва при изчислението на минималното изискване за собствен капитал и приемливи задължения.

(6) Минималното изискване за собствен капитал и приемливи задължения на институция се определя въз основа най-малко на следните принципи и критерии:

1. осигуряване на възможност институцията да бъде преструктурирана чрез използването на инструменти за преструктуриране, включително, когато е целесъобразно, чрез инструмента за споделяне на загуби, по начин, който отговаря на целите на преструктурирането;

2. осигуряване на достатъчен размер приемливи задължения, които да позволяват при използване на инструмента за споделяне на загуби, загубите да могат да бъдат поети и съотношението на базовия собствен капитал от първи ред да може да се възстанови до необходимото ниво с цел институцията да продължи да отговаря на условията за лицензиране и да продължи да извършва дейностите, за които е лицензирана съгласно ЗКИ, съответно ЗПФИ, както и да се поддържа достатъчно пазарно доверие в институцията;

3. когато в плана за преструктуриране е предвидена възможност определени класове приемливи задължения да бъдат изключени от споделянето на загуби съгласно чл. 67, ал. 1 или да бъдат прехвърлени изцяло на приобретател при частично прехвърляне, да се осигурят достатъчно други приемливи задължения, които позволяват загубите да бъдат поети така, че съотношението на базовия собствен капитал от първи ред да може да бъде възстановено до необходимото ниво, за да може институцията да продължи да отговаря на условията за лицензиране и да продължи да извършва дейностите, за които е лицензирана съгласно ЗКИ, съответно ЗПФИ;

4. отчитане на размера, бизнес модела, модела на финансиране и на рисковия профил на институцията;

5. за банка - отчитане на степента, до която ФГВБ би участвал във финансирането на преструктурирането в съответствие с чл. 144;

6. отчитане до каква степен неизпълнение на задължения от институцията би имало неблагоприятни последици за финансовата стабилност, включително разпространение на проблемите към други институции поради взаимосвързаност на институцията с тях или с останалата част от финансовата система.

(7) С наредба на БНБ, съответно на Комисията, критериите по ал. 6 се конкретизират и могат да се установяват допълнителни критерии за определяне на минималните изисквания.

(8) Българската народна банка, съответно Комисията, осъществява контрол за изпълнението от страна на институциите на минималното изискване за собствен капитал и приемливи задължения по ал. 1 и, когато е приложимо - чл. 70, ал. 1. Решенията, свързани с прилагането на минималните изисквания, се вземат едновременно и са съобразени с разработването и поддържането на плановете за преструктуриране.

(9) Българската народна банка, съответно Комисията, информира ЕБО за определените за всяка институция стойности на минималните изисквания по ал. 1 и, когато е приложимо, за случаите по чл. 70, ал. 1.

Прилагане на минималните изисквания чрез финансови инструменти за договорно споделяне на загуби

Чл. 70. (1) С решенията си по чл. 69 органът за преструктуриране по чл. 2 или по чл. 3 може да предвиди минималното изискване за собствен капитал и приемливи задължения на институция да бъде частично покрито на консолидирано или индивидуално ниво посредством финансови инструменти за договорно споделяне на загуби.

(2) Даден инструмент се приема за финансов инструмент за договорно споделяне на загуби, когато отговаря на следните условия:

1. съдържа договорно условие, което предвижда, че когато органът за преструктуриране реши да използва инструмента за споделяне на загуби, финансовият инструмент се обезценява или преобразува в необходимата степен преди обезценяването или преобразуването на други приемливи задължения, както и

2. е предмет на обвързващо споразумение или разпоредба за определяне на реда на вземанията, съгласно които при производство по несъстоятелност финансовият инструмент е на по-нисък ред в сравнение с останалите приемливи задължения и

не може да бъде изплатен, преди да бъдат погасени вземанията по останалите приемливи задължения.

Координация на мерките по прилагане на минималните изисквания

Чл. 71. (1) Минималното изискване за собствен капитал и приемливи задължения се прилага от институциите на индивидуална и консолидирана основа.

(2) Българската народна банка, съответно Комисията, може да наложи минималното изискване към дружество по чл. 1, ал. 1, т. 3-5 на индивидуална основа.

(3) Минималното изискване за собствен капитал и приемливи задължения на консолидирано ниво на предприятие майка от Съюза - обект на консолидиран надзор от БНБ, съответно от Комисията, се определя в съответствие с процедурите по ал. 4-9 и въз основа на критериите по чл. 69, ал. 6, и на това дали съгласно плана за преструктуриране дъщерните предприятия в трети държави се преструктурират самостоятелно.

(4) Българската народна банка, съответно Комисията, когато е орган за преструктуриране на ниво група, и органите за преструктуриране, които отговарят за дъщерните предприятия на индивидуална основа, вземат съвместно решение относно размера на минималното изискване, приложимо на консолидирано ниво.

(5) Съвместното решение по ал. 4 се мотивира и се предоставя от БНБ, съответно от Комисията, на предприятието майка от Съюза.

(6) При липса на съвместно решение в рамките на четири месеца БНБ, съответно Комисията, след като вземе предвид оценката на дъщерните предприятия, извършена от съответните органи за преструктуриране, взема решение относно размера на консолидираното минимално изискване.

(7) Ако в рамките на четири месеца някой от съответните органи за преструктуриране е отнесъл въпроса до ЕБО в съответствие с чл. 19 от Регламент (ЕС) № 1093/2010, БНБ, съответно Комисията, отлага вземането на решение и изчаква решението, което ЕБО може да вземе в едномесечен срок в съответствие с параграф 3 от същия член, след което взема решение в съответствие с решението на ЕБО.

(8) Ако в рамките на един месец ЕБО не вземе решение, БНБ, съответно Комисията, взема самостоятелно решение.

(9) Съвместното решение по ал. 4 и решението по ал. 6 са обвързващи за БНБ, съответно за Комисията, подлежат на редовен преглед и се актуализират при необходимост.

(10) Когато е орган за преструктуриране по отношение на институция - дъщерно дружество, БНБ, съответно Комисията, участва при вземането на съвместно решение относно размера на минималното изискване, приложимо на консолидирано ниво към

предприятието майка. В този случай БНБ, съответно Комисията, упражнява правомощия на съответен орган за преструктуриране, предвидени в ал. 3-9. В този случай съвместното решение е обвързващо за БНБ, съответно за Комисията.

Координация на мерките по прилагане на минималните изисквания на индивидуално ниво за институция - дъщерно дружество

Чл. 72. (1) Българската народна банка, съответно Комисията, в качеството ѝ на орган за преструктуриране на институция - дъщерно дружество на предприятие майка от Съюза, определя минималното изискване за собствен капитал и приемливи задължения на индивидуално ниво на институцията – дъщерно дружество, в съответствие със:

1. принципите и критериите по чл. 69, ал. 6, включително нивото на собствен капитал на дъщерното дружество, както и

2. консолидираното изискване, определено за групата.

(2) Решението по ал. 1 се взема под формата на съвместно решение на органа за преструктуриране на ниво група, БНБ, съответно Комисията, и останалите органи за преструктуриране на институциите – дъщерни предприятия от групата.

(3) Съвместното решение по ал. 2 се мотивира и се предава от БНБ, съответно от Комисията, на институцията – дъщерно дружество в Република България.

(4) При липса на съвместно решение по ал. 2 в рамките на четири месеца БНБ, съответно Комисията, взема решение по отношение на институцията – дъщерно дружество в Република България, като взема предвид становището и резервите на органа за преструктуриране на ниво група.

(5) Ако до изтичането на четиримесечния срок по ал. 4 органът за преструктуриране на ниво група е отнесъл въпроса до ЕБО в съответствие с чл. 19 от Регламент (ЕС) № 1093/2010, БНБ, съответно Комисията, отлага вземането на решение и изчакват решението, което ЕБО може да вземе в съответствие параграф 3 от същия член, след което взема решение в съответствие с решението на ЕБО.

(6) Ако в рамките на един месец ЕБО не вземе решение, БНБ, съответно Комисията, взема самостоятелно решение относно минималните изисквания, приложими към институциите по ал. 1, които са лицензирани в Република България.

(7) Съвместното решение по ал. 2 и решението по ал. 4 са обвързващи за БНБ, съответно за Комисията, подлежат на редовен преглед и се актуализират при необходимост.

(8) Когато е орган за преструктуриране на ниво група, БНБ, съответно Комисията, участва при вземането на съвместно

решение относно размера на минималното изискване на индивидуално ниво за всяка институция – дъщерно дружество от групата, по реда на ал. 1-7. В този случай съвместното решение по ал. 2 е обвързващо за БНБ, съответно за Комисията.

(9) В случаите по ал. 1 БНБ, съответно Комисията, участва и в съвместното решение за определяне на минималното изискване на индивидуално ниво за всяка друга дъщерна институция от групата в съответствие с реда по ал. 1-4. В този случай съвместното решение е обвързващо за БНБ, съответно за Комисията.

Раздел III

Прилагане на инструмента за споделяне на загуби

Оценка на сумите при споделяне на загуби

Чл. 73. (1) Преди да използва инструмента за споделяне на загуби, органът за преструктуриране по чл. 2 или по чл. 3 при спазване на чл. 55 извършва оценка на следното:

1. сумата, с която приемливите задължения трябва да бъдат обезценени, когато е приложимо, за осигуряване на нулева стойност на нетните активи на банката в режим на преструктуриране, и

2. сумата, с която приемливите задължения трябва да бъдат преобразувани в акции или в други инструменти на собственост за възстановяване на съотношението на базов собствен капитал от първи ред на:

а) институцията в режим на преструктуриране, или

б) мостовата институция.

(2) При оценката по ал. 1 се вземат предвид капиталовите вноски, които ФПБ, съответно ФПИП, може да направи съгласно чл. 137, ал. 1, т. 3, както и необходимостта от поддържане на достатъчно пазарно доверие в институцията в режим на преструктуриране или в мостовата институция, включително с цел тя да може да продължи да отговаря за срок най-малко една година на условията за лицензиране и да продължи да извършва дейностите, за които е била лицензирана съгласно ЗКИ, съответно ЗПФИ.

(3) Когато органът за преструктуриране възнамерява да използва инструмента за обособяване на активи, сумата, с която трябва да се намали размерът на приемливите задължения, се

съобразява с консервативна оценка на капиталовите нужди на дружеството за управление на активи.

(4) Когато след обезценяване на капитал в съответствие с глава петнадесета и извършено споделяне на загуби съгласно чл. 65, ал. 1 се установи, че основаната на предварителната оценка по чл. 55 степен на обезценка надхвърля необходимата съгласна окончателната оценка по чл. 55, ал. 15, органът за преструктуриране може да намали размера на извършената обезценка, като увеличи обратно капитала и задълженията до необходимия размер с цел компенсация на кредиторите и след това на акционерите.

(5) Органът за преструктуриране приема и прилага процедури, за да гарантира, че оценките по ал. 1 се основават, доколкото е възможно, на най-актуалната и изчерпателна информация за активите и задълженията на институцията в режим на преструктуриране.

Третиране на акционерите при споделяне на загубите или обезценяване, или преобразуване на капиталови инструменти

Чл. 74. (1) Когато използва инструмента за споделяне на загуби в съответствие с чл. 65, ал. 1 или обезценяването, или преобразуването на капиталови инструменти в съответствие с чл. 89, органът за преструктуриране предприема по отношение на акционерите и други притежатели на инструменти за собственост поне едно от следните действия:

1. обезсилва съществуващите акции и други инструменти на собственост или ги прехвърля на кредитори по задължения на институцията в режим на преструктуриране, които са обезценени или преобразувани при прилагане на инструмента за споделянето на загуби;

2. при условие че съгласно оценката, извършена по чл. 55, институцията в режим на преструктуриране има положителна нетна стойност – значително намаляване на дела на съществуващите акционери и на други притежатели на инструменти на собственост в капитала на институцията в резултат от преобразуването в акции или в други инструменти на собственост, на:

а) инструменти от допълнителния капитал от първи ред и от капитала от втори ред, емитирани от институцията след упражняване на правомощията по чл. 89 от органа за преструктуриране, или

б) приемливи задължения, емитирани от институцията в режим на преструктуриране при упражняване на правомощията на органа за преструктуриране по чл. 94, ал. 2, т. 6.

(2) Преобразуването по ал. 1, т. 2 се извършва при съотношение, което значително намалява дела на съществуващите акционери и други притежатели на инструменти на собственост.

(3) Действията по ал. 1 се предприемат и по отношение на акционери и притежатели на други инструменти на собственост, когато съответните акции и инструменти на собственост са емитирани или предоставени при следните обстоятелства:

1. вследствие преобразуването на дългови инструменти в акции или в други инструменти на собственост в съответствие с договорните условия на първичните дългови инструменти при настъпването на събитие, което предшества или съвпада с момента на решението на органа за преструктуриране, че институцията или дружеството по чл. 1, ал. 1, т. 3-5 отговарят на условията за преструктуриране;

2. преобразуване на инструменти от допълнителния капитал от първи ред и от капитала от втори ред в инструменти на базовия собствен капитал от първи ред съгласно чл. 92.

(4) При избора на действието по ал. 1, което да предприеме, органът за преструктуриране взема предвид:

1. оценката, извършена в съответствие с чл. 55;

2. сумата, с която съгласно преценката на органа за преструктуриране елементите на базовия собствен капитал от първи ред трябва да бъдат намалени, а инструментите от допълнителния капитал от първи ред и от капитала от втори ред - обезценени или преобразувани съгласно чл. 92, и

3. общата сума съгласно оценката по чл. 73.

(5) Когато прилагането на инструмента за споделяне на загуби или преобразуването на инструментите от капитала от първи и втори ред би довело до придобиване или увеличаване на квалифицирано участие в институция, в рамките на процедурата по чл. 28-34 от ЗКИ, съответно по чл. 26-26д от ЗПФИ, съответният компетентен орган извършва своевременно изискваната преценка, така че да не се забавя прилагането на инструмента за споделяне на загуби или преобразуването или да се възпрепятства постигането на целите на преструктурирането.

(6) Когато към датата на прилагането на инструмента за споделяне на загуби или преобразуването на инструментите от капитала от първи и втори ред компетентният орган не е завършил преценката по ал. 5, за всяко придобиване или увеличаване на квалифицираното участие на даден приобретател вследствие прилагането на инструмента за споделяне на загуби или преобразуването се прилагат процедурите по чл. 58, ал. 9 и 10.

Последователност на обезценяването и преобразуването

Чл. 75. (1) При прилагането на инструмента за споделяне на загуби органът за преструктуриране по чл. 2 или по чл. 3 упражнява правомощията за обезценяване и преобразуване след отчитане на изключенията по чл. 66 и 67 и при спазване на следните изисквания и поредност:

1. елементите на базовия собствен капитал от първи ред се намаляват в съответствие с чл. 92;

2. когато намалението съгласно т. 1 е по-малко от сбора на сумите по чл. 74, ал. 4, т. 2 и 3, размерът на главницата на инструментите на допълнителния капитал от първи ред се намалява в необходимата степен или до пълния им размер;

3. когато общото намаление съгласно т. 1 и 2 е по-малко от сбора на сумите по чл. 74, ал. 4, т. 2 и 3, размерът на главницата на инструментите на капитала от втори ред се намалява в необходимата степен или до пълния им размер;

4. когато общото намаление съгласно т. 1-3 е по-малко от сбора на сумите по чл. 74, ал. 4, т. 2 и 3, се намалява в необходимата степен размерът на главницата на подчинения дълг, който не е част от допълнителния капитал от първи ред или от капитала от втори ред, в съответствие с реда на вземанията при производство по несъстоятелност;

5. когато общото намаление съгласно т. 1-4 е по-малко от сбора на сумите по чл. 74, ал. 4, т. 2 и 3, размерът на главницата или текущо дължимата сума по останалите приемливи задължения се намалява след прилагане на изключенията по чл. 66, ал. 2 и, когато е приложимо - чл. 67, в съответствие с реда на вземанията по чл. 94, ал. 1 от ЗБН, съответно по чл. 722, ал. 1 от ТЗ.

(2) При упражняване на правомощията за обезценяване или преобразуване органът за преструктуриране разпределя загубите, представени от сбора на сумите по чл. 74, ал. 3, т. 2 и 3, съразмерно между инструментите на собственост и приемливите задължения от един и същ ред чрез намаляване размера на главницата или на текущата сума, дължима във връзка с тези инструменти на собственост или приемливи задължения, пропорционално на тяхната стойност, с изключение на случаите, в които се допуска различно разпределяне на загубите по задълженията от еднакъв ред при наличието на обстоятелствата, посочени в чл. 67.

(3) Изискването по ал. 2 не се прилага за задължения, които са изключени от споделянето на загуби в съответствие с чл. 66, ал. 2 и чл. 67 и които могат да получат по-благоприятно третиране в сравнение с това на приемливите задължения от същия ред при производство по несъстоятелност.

(4) Преди прилагане на ал. 1, т. 5, органът за преструктуриране задължително преобразува или намалява главницата на инструментите, посочени в ал. 1, т. 2-4, когато

тези инструменти все още не са преобразувани и съдържат някое от следните условия:

1. главницата на инструмента да бъде намалена при настъпването на събитие, свързано с финансовото състояние, платежоспособността или отношенията на капиталова адекватност на институцията или дружеството по чл. 1, ал. 1, т. 3-5;

2. преобразуване на инструментите в инструменти на собственост при настъпването на такова събитие.

(5) Когато в съответствие с условията по ал. 4, т. 1 главницата на инструмент не е изцяло обезценена, преди да приложи инструмента за споделяне на загуби по отношение на останалите инструменти по ал. 1, органът за преструктуриране упражнява правомощията за обезценяване и преобразуване спрямо остатъчния размер на главницата в съответствие с ал. 1.

(6) Органът за преструктуриране не може да преобразува даден клас задължения, когато друг клас задължения, подчинени на първия клас, остават по същество непреобразувани или необезценени, освен ако това е допустимо съгласно чл. 66, ал. 2 и чл. 67.

Обезценяване и преобразуване на задължения, произтичащи от деривати

Чл. 76. (1) Органът за преструктуриране по чл. 2 или по чл. 3 упражнява правомощията за обезценяване и преобразуване на задължения, произтичащи от деривати, само след затваряне на позициите по дериватните договори. За тази цел, при поставяне на институция в режим на преструктуриране, органът за преструктуриране може да прекратява или да затваря всички дериватни договори.

(2) Алинея 1 не се прилага в случаите, когато задължение по дериватен договор е изключено от обхвата на инструмента за споделяне на загуби съгласно чл. 67.

(3) Когато транзакциите с дериватни инструменти са предмет на споразумение за нетиране, органът за преструктуриране или независим оценител определя в рамките на оценката по чл. 55 задължението, произтичащо от тези транзакции на нетна основа, в съответствие с условията на споразумението.

(4) Органът за преструктуриране определя стойността на задълженията по дериватни договори в съответствие със:

1. подходяща методология за определяне стойността на класовете деривати, включително транзакциите и експозициите, които са предмет на споразумения за нетиране;

2. принципите за определяне на момента, към който се определят стойностите на дериватните позиции, и

3. подходяща методология за сравняване на унищожаването на стойност вследствие на затварянето на дериватите и последващо прилагане на инструмента за споделяне на загуби спрямо произтичащите от тях задължения, с размера на загубите, които биха понесли позициите в деривати при директно споделяне на загуби.

Коефициент на преобразуване на дълг в капитал

Чл. 77. При упражняване на правомощията по чл. 90, ал. 1 и чл. 94, ал, 2, т. 6 органът за преструктуриране по чл. 2 или по чл. 3 може да приложи различни коефициенти на преобразуване към различните класове капиталови инструменти и задължения в съответствие с единия или с двата от следните принципи:

1. коефициентът на преобразуване представлява подходящо обезщетение на засегнатите кредитори за понесената загуба в резултат на упражняването от органа за преструктуриране на правомощията за обезценяване или преобразуване;

2. когато се прилагат различни коефициенти на преобразуване, коефициентът на преобразуване, приложим за задължения, които са от по-висок ред при несъстоятелност, е по-висок от коефициента на преобразуване на задълженията от по-нисък ред.

Мерки за оздравяване, съпътстващи споделянето на загуби

Чл. 78. При използване на инструмента за споделяне на загуби с цел рекапитализация на институция или дружество по чл. 1, ал. 1, т. 3-5 в съответствие с чл. 65, ал. 1, т. 1 органът за преструктуриране по чл. 2 или по чл. 3 изисква от институцията или от дружеството да изготви и да приложи план за оздравяване на дейността съгласно чл. 79.

План за оздравяване на дейността

Чл. 79. (1) В срок до един месец от прилагането на инструмента за споделяне на загуби в съответствие с чл. 65, ал. 1, т. 1 спрямо институция или дружество по чл. 1, ал. 1,

т. 3-5 ръководният орган на институцията изготвя план за оздравяване на дейността, който отговаря на изискванията на чл. 80, и го предоставя за одобрение на органа за преструктуриране по чл. 2 или по чл. 3.

(2) Когато е приложима правната рамка на Съюза за държавната помощ, планът по ал. 1 трябва да отговаря и на изискванията към плана за преструктуриране, който институцията или дружеството трябва да представи на Европейската Комисия в съответствие с приложимите условия.

(3) Когато инструментът за споделяне на загуби в съответствие с чл. 65, ал. 1, т. 1 се прилага за два или повече субекта от група, планът за оздравяване на дейността се изготвя от институцията майка от Съюза и обхваща всички институции в групата в съответствие с приложимите процедури, посочени в чл. 8-12.

(4) В случаите по ал. 3, когато БНБ, съответно Комисията, е орган за преструктуриране на ниво група, тя предоставя плана по ал. 1 на съответните органи за преструктуриране и на ЕБО.

(5) Органът за преструктуриране може да удължи срока по ал. 1 с не повече от един месец при изключителни обстоятелства и в случай че е необходимо за постигането на целите на преструктурирането.

(6) Когато е приложима правната рамка на Съюза за държавната помощ, удължаването на срока по ал. 5 не превишава срока, определен съгласно рамката за държавната помощ.

Изисквания към плана за оздравяване на дейността

Чл. 80. (1) В плана за оздравяване на дейността се определят мерки за възстановяване на дългосрочната жизнеспособност на институцията или на дружеството по чл. 1, ал. 1, т. 3-5, или на част от дейността им в разумни срокове. Тези мерки се основават на реалистични допускания относно икономическите условия и условията на финансовите пазари, при които институцията или дружеството ще извършват дейност.

(2) Планът за оздравяване на дейността е съобразен с текущото състояние и бъдещите перспективи пред финансовите пазари, като отразява допускания за най-добър и най-лош сценарий, включително комбинация от събития, която позволява да се набележат основните уязвими места на институцията. Допусканията се сравняват спрямо подходящи сравнителни показатели за съответния сектор на финансовата система.

(3) Планът за оздравяване на дейността включва най-малко следните елементи:

1. подробен анализ на причините и проблемите, довели до неизпълнение или вероятност от неизпълнение на задължения на институцията или дружеството по чл. 1, ал. 1, т. 3-5, и обстоятелствата, породили затрудненията;

2. описание на мерките, целящи възстановяване на дългосрочната жизнеспособност на институцията или дружеството по чл. 1, ал. 1, т. 3-5, които трябва да се приемат;

3. график за прилагането на мерките по т. 2.

(4) Мерките за възстановяване на дългосрочната жизнеспособност на институцията или на дружеството по чл. 1, ал. 1, т. 3-5 могат да включват:

1. реорганизация на дейностите на институцията или на дружеството по чл. 1, ал. 1, т. 3-5;

2. промени в оперативните системи и инфраструктура на институцията;

3. закриване на дейности, генериращи загуби;

4. реорганизиране на съществуващите дейности, които могат да станат конкурентоспособни;

5. продажба на активи или на стопански дейности.

Одобряване на плановете за оздравяване на дейността

Чл. 81. (1) В срок до един месец от представянето на плана за оздравяване на дейността органът за преструктуриране по чл. 2 или по чл. 3 оценява възможността изпълнението му да доведе до възстановяване на дългосрочната жизнеспособност на институцията или дружеството по чл. 1, ал. 1, т. 3-5 и го одобрява, когато прецени, че е възможно целите да бъдат постигнати.

(2) Ако органът за преструктуриране прецени, че планът няма да доведе до възстановяване на дългосрочната жизнеспособност на институцията или на дружеството по чл. 1, ал. 1, т. 3-5, той уведомява съответния ръководен орган за своите възражения и изисква подходящи изменения на плана.

(3) В срок до две седмици от датата на получаване на уведомление по ал. 2 ръководният орган представя пред органа за преструктуриране за одобрение изменен план. В рамките на една седмица органът за преструктуриране оценява изменения план и уведомява ръководния орган дали счита, че възраженията по ал. 2 са отчетени и дали са необходими допълнителни изменения.

(4) Ръководният орган прилага одобрения от органа за преструктуриране план за реорганизация на дейността и най-малко веднъж на шест месеца представя пред органа за преструктуриране доклади относно неговото изпълнение. Ако органът за преструктуриране прецени, че е необходимо

преразглеждане на плана за постигане на целта по чл. 80, ал. 1, ръководният орган преразглежда плана и го предоставя на органа за преструктуриране за одобрение.

Раздел IV

Други разпоредби по прилагането на инструмента за споделяне на загуби

Последици от споделянето на загуби

Чл. 82. (1) При упражняване от органа за преструктуриране по чл. 2 или по чл. 3 на правомощие по чл. 89 и чл. 94, ал. 2, т. 5-9 решенията за намаляване на главницата или на дължимата сума, преобразуването или обезсилването имат незабавно и задължително действие за институцията в режим на преструктуриране и засегнатите кредитори и акционери.

(2) Органът за преструктуриране има правомощие да изисква изпълнението на всички фактически и правни действия, необходими за упражняването на правомощията по чл. 89 и чл. 94, ал. 2, т. 5-9, включително:

1. вписване на подлежащите на вписване обстоятелства, произтичащи от упражняване на правомощията по ал. 1, в Търговския регистър;

2. спирането от търговия или заличаването на регистрацията на съответните акции или дългови инструменти;

3. регистрацията или допускането до търговия на новите инструменти на собственост;

4. повторната регистрация или допускане до търговия на дълговите инструменти, които са обезценени, без да се изисква публикуване на проспект съгласно приложимото законодателство.

(3) Ако при упражняване на правомощието по чл. 94, ал. 2, т. 5 органът за преструктуриране изцяло обезцени размера на главницата на задължение или дължимата сума по него, това задължение и всички други задължения или вземания, произтичащи от него, които не са натрупани към момента на упражняване на правомощието, се третират като погасени и не могат да се признават при последващи производства във връзка с институцията в режим на преструктуриране или неин правоприемник при последващо прекратяване.

(4) Ако при упражняване на правомощието по чл. 94, ал. 2, т. 5 органът за преструктуриране намали частично размера на главницата на задължение или на дължимата сума по него, задължението се погасява до степента на намаления размер. Инструментът или споразумението, съгласно които е възникнало първоначалното задължение, продължава да се прилага по отношение на остатъчния размер на главницата или дължимата сума след корекция на размера на дължимата лихва, за да се

отрази намаляването на главницата, и след други изменения в условията, които органът за преструктуриране може да изиска чрез упражняване на правомощието по чл. 94, ал. 2, т. 10.

Премахване на процедурни пречки пред споделянето на загуби

Чл. 83. (1) Органът за преструктуриране по чл. 2 или по чл. 3 може да изисква институциите и дружествата по чл. 1, ал. 1, т. 3-5 да поддържат по всяко време достатъчен регистриран капитал или други инструменти на базовия собствен капитал от първи ред, така че, ако органът за преструктуриране упражни правомощията по чл. 94, ал. 2, т. 5 и 6 по отношение на институцията или дружеството или техни дъщерни предприятия, институцията или дружеството да не бъдат възпрепятствани да емитират достатъчно количество нови инструменти на собственост, за да осигурят ефективно преобразуване на задълженията.

(2) Органът за преструктуриране преценява необходимостта от налагане на изискването по ал. 1 и определя размера на капитала в контекста на разработването и поддържането на съответния план за преструктуриране, като взема предвид действията по преструктуриране, предвидени в него.

(3) При преценката по ал. 2 органът за преструктуриране проверява дали размерът на регистрирания капитал или на други инструменти на базовия собствен капитал от първи ред е достатъчен за покриване на сбора на сумите по чл. 74, ал. 4, т. 2 и 3, ако планът за преструктуриране предвижда прилагане на инструмента за споделяне на загуби.

(4) Органът за преструктуриране има право да изисква промени в устава или в друг учредителен документ с цел да се отстранят процедурни пречки пред преобразуването на задължения в обикновени акции или други инструменти на собственост, включително предварителни права на записване от акционерите или изисквания за съгласие на акционерите при увеличаване на капитала.

Договорно признаване на споделянето на загуби

Чл. 84. (1) В споразуменията, пораждащи задължения, по които са страни, институциите и дружествата по чл. 1, ал. 1, т. 3-5 включват договорна разпоредба, съгласно която кредиторът или другите страни по споразумението, признават, че определено задължение може да бъде обезценено или преобразувано и се съгласяват да приемат намаляване на главницата или на дължимата сума, преобразуване или обезсилване, които се извършват в резултат на упражняване на тези правомощия от орган за преструктуриране, при условие че това задължение:

1. не е изключено съгласно чл. 66, ал. 2;

2. не е влог, който се удовлетворява по реда на чл. 94, ал. 1, т. 4а от ЗБН;

3. се урежда от правото на трета държава, и

4. е емитирано или поето след влизане в сила на този закон.

(2) Изискването по ал. 1, т. 3 не се прилага, когато органът за преструктуриране по чл. 2 или по чл. 3 установи, че по отношение на посочените в ал. 1 задължения, органът за преструктуриране може да упражни правомощията за обезценяване и преобразуване съгласно правото на третата държава или обвързващо споразумение, сключено с нея.

(3) Органът за преструктуриране може да изиска от институция или дружество по чл. 1, ал. 1, т. 3-5 да предостави правно становище относно възможностите за осигуряване на изпълнението и ефективността на договорната разпоредба по ал. 1, т. 3.

(4) Ако институция или дружество по чл. 1, ал. 1, т. 3-5 не включи в договорните разпоредби, уреждащи задължение, изискваното съгласно ал. 1 условие, това не възпрепятства органа за преструктуриране да упражни правомощията за обезценяване и преобразуване по отношение на това задължение.

Глава четиринадесета

ДЪРЖАВНИ ИНСТРУМЕНТИ ЗА ФИНАНСОВА СТАБИЛИЗАЦИЯ

Общи разпоредби

Чл. 85. (1) В случай на системна криза, като крайна мярка, ако целите на преструктурирането за банка в режим на преструктуриране не са постигнати, след като инструментите по чл. 56 са приложени от БНБ в максимално подходяща степен с оглед на запазване на финансовата стабилност и няма вероятност да бъдат постигнати чрез други действия по преструктуриране, БНБ уведомява министъра на финансите и може да отправи предложение по чл. 57, ал. 8.

(2) Уведомлението по ал. 1 съдържа подробна информация за:

1. текущото финансово състояние на банката в режим на преструктуриране;

2. решението по чл. 114 на БНБ въз основа на независимата оценка по чл. 55;

3. изпълнението на условията по чл. 51, ал. 1;

4. приложените инструменти за преструктуриране;

5. изпълнението на условията по чл. 57, ал. 8, т. 1;

6. други значими обстоятелства.

(3) Въз основа на уведомлението по ал. 2 и оценката на БНБ относно възможностите за преструктуриране министърът на финансите след консултации с управителния съвет на БНБ може да отправи мотивирано предложение до Министерския съвет за вземане на решение за прилагане на държавните инструменти за финансова стабилизация по чл. 86, ал. 1 при спазване на правилата за държавните помощи, при условие че прилагането на мерките за преструктуриране не би било достатъчно за избягване на значителни неблагоприятни последици за финансовата стабилност, и за държавния инструмент за финансова стабилизация по чл. 86, ал. 1, т. 2, прилагането на мерките за преструктуриране не би било достатъчно за защита на обществения интерес, ако преди това спрямо банката са приложени мерките по чл. 86, ал. 1, т. 1.

(4) Министерският съвет взема решение по предложението на министъра на финансите по ал. 3, с което определя:

1. целите, които трябва да бъдат постигнати с прилагането на държавните инструменти за финансова стабилизация;

2. конкретния държавен инструмент по чл. 86, ал. 1;

3. сумата, с която държавата ще участва в капитала на банката в режим на преструктуриране, и вида на финансовите инструменти, срещу които се предоставя капиталовата подкрепа;

4. приобретателя на акциите и другите финансови инструменти, които се признават за собствен капитал от първи или втори ред;

5. други условия, които следва да бъдат изпълнени при прилагане на съответния държавен инструмент за финансова стабилизация, и мерки, които следва да бъдат приложени.

(5) Министърът на финансите отговаря за изпълнението на решението на Министерския съвет по ал. 5.

(6) В случай на прилагане на държавен инструмент за финансова стабилизация министърът на финансите има всички правомощия на органа за преструктуриране по чл. 94. В тези случаи министърът на финансите е и администратор на помощ по смисъла на § 1, т. 4 от Допълнителните разпоредби на Закона за държавните помощи.

Видове държавни инструменти за финансова стабилизация

Чл. 86. (1) Държавните инструментите за финансова стабилизация са:

1. държавна капиталова подкрепа, и

2. временна държавна собственост.

(2) Държавната капиталова подкрепа се осъществява чрез участие на държавата в увеличаване на собствения капитал на банката в режим на преструктуриране по решение на БНБ при спазване на изискванията на Регламент (ЕС) № 575/2013 чрез придобиване на:

1. инструменти на базовия собствен капитал от първи ред;

2. инструменти на допълнителния капитал от първи ред, или

3. инструменти на капитала от втори ред.

(3) Участието на държавата в увеличаването на собствения капитал на институцията по ал. 2 може да бъде пряко или посредством еднолично търговско дружество с държавно участие в капитала.

(4) Инструментът за временна държавна собственост се прилага чрез придобиване от държавата пряко или посредством еднолично търговско дружество с държавно участие в капитала на всички новоемитирани акции от капитала на банка в режим на преструктуриране, при условие че инструментът за споделяне на загуби е приложен в максимална степен, като акционерите са поели загуби чрез намаляване на собствения капитал и обезсилване на всички акции.

(5) В случаите по ал. 2 и 4 акционерите на банката губят правото по чл. 194, ал. 1 и 2 от ТЗ на придобиване на съответна на техния дял преди увеличаването на капитала част от новите акции.

Упражняване на правата на държавата

Чл. 87. (1) В случаите на чл. 86, ал. 2 и 4 държавата, съответно дружеството по чл. 86, ал. 3 и 4, в рамките на придобитите акционерни права осигурява управление на банката на търговска и професионална основа при съобразяване с разпоредбите на всички закони и подзаконови нормативни актове, които регламентират банковата дейност, и с целите на преструктурирането.

(2) Държавата, съответно дружеството по чл. 86, ал. 3 и 4, продават участието си в капитала на банката, придобито по чл. 86, ал. 2 или 4, на лица от частния сектор веднага, щом търговските и финансовите обстоятелства го позволяват.

Обжалване на решението на Министерския съвет

Чл. 88. (1) Решението на Министерския съвет по чл. 85, ал. 4 подлежи на обжалване по реда на чл. 117. Обжалването не спира изпълнението.

(2) Решението на Министерски съвет по чл. 85, ал. 4 и решението на съда се публикуват в Търговския регистър по партидата на банката в режим на преструктуриране.

(3) Отмяната на решението по чл. 85, ал. 4 не засяга валидността на постановените административни актове и правата на трети добросъвестни лица, придобити въз основа на отменението решение или на административните актове, постановени въз основа на него, до датата на обявяване на съдебното решение в Търговския регистър. В този случай може да се търси единствено обезщетение за претърпените вреди.

Глава петнадесета

ОБЕЗЦЕНЯВАНЕ НА КАПИТАЛОВИ ИНСТРУМЕНТИ

Изискване за обезценяване или преобразуване на капиталови инструменти

Чл. 89. (1) Органът за преструктуриране по чл. 2 или по чл. 3 може при необходимост да вземе решение за обезценяване или преобразуване на съответни капиталови инструменти в инструменти на собственост на институция и дружество по чл. 1, ал. 1, т. 3-5.

(2) Решението по ал. 1 може да бъде взето самостоятелно или като част от действие по преструктуриране.

Условия за вземане на решения за обезценяване на капиталови инструменти

Чл. 90. (1) Органът за преструктуриране по чл. 2 или по чл. 3 взема незабавно решение по чл. 89, ал. 1 в съответствие с процедурата по чл. 92, когато е налице едно или повече от следните обстоятелства:

1. органът за преструктуриране е установил, че са изпълнени условията за преструктуриране по чл. 51, преди да е предприето действие по преструктуриране;

2. Българската народна банка, съответно Комисията, е установила, че ако не упражни правомощията по чл. 89, ал. 1 по отношение на съответните капиталови инструменти, институцията или дружеството по чл. 1, ал. 1, т. 3-5 няма да е жизнеспособно;

3. когато съответните капиталови инструменти са емитирани от дъщерно дружество, което е институция,

лицензирана в Република България, и са признати за целите на изпълнението на капиталовите изисквания на индивидуална основа на институцията и на консолидирана основа по отношение на групата, БНБ, съответно Комисията, е взела решение съвместно с подходящия орган от държавата членка на консолидиращия надзорен орган в съответствие с чл. 127, с което се констатира, че ако не бъдат упражнени правомощията за обезценяване или преобразуване по отношение на тези инструменти, групата няма да бъде жизнеспособна;

4. когато съответните капиталови инструменти са емитирани от дъщерно дружество на институция или финансов холдинг, за които БНБ, съответно Комисията, е в ролята на консолидиращ надзорен орган и са признати за целите на изпълнението на капиталовите изисквания на индивидуална основа на дъщерното дружество и на консолидирана основа по отношение на групата, БНБ, съответно Комисията, е взела решение съвместно с подходящия орган от държавата членка на дъщерното дружество в съответствие с чл. 126, ал. 5, с което се констатира, че ако не бъдат упражнени правомощията за обезценяване или преобразуване по отношение на тези инструменти, групата няма да бъде жизнеспособна;

5. когато съответните капиталови инструменти са емитирани от институция майка и са признати за целите на изпълнението на капиталовите изисквания на индивидуална основа на институцията и на консолидирана основа, и БНБ, съответно Комисията, е взела решение, че ако не бъдат упражнени правомощията за обезценяване или преобразуване по отношение на тези инструменти, групата няма да бъде жизнеспособна;

6. институцията или дружеството по чл. 1, ал. 1, т. 3-5 са поискали извънредна публична финансова подкрепа извън случаите по чл. 51, ал. 3, т. 4, буква „б".

(2) За целите на ал. 1 институция, дружество по чл. 1, ал. 1, т. 3-5 или група не са жизнеспособни, когато са изпълнени следните две условия:

1. проблемни са или има вероятност да станат проблемни по смисъла на чл. 51, ал. 3 или по смисъла на ал. 3;

2. предвид степента на неотложност и други относими обстоятелства няма реална възможност действие, включително от страна на частния сектор, или действия на БНБ, съответно на Комисията, в качеството ѝ на компетентен орган, включително мерки за ранна намеса, различно от обезценяването или преобразуването на капиталови инструменти, независимо дали се упражнява самостоятелно или едновременно с действие по преструктуриране, да предотврати в разумен срок неизпълнение на задължение на институцията, дружеството по чл. 1, ал. 1, т. 3-5 или на групата.

(3) Група се счита за проблемна или че има вероятност да стане проблемна, когато са нарушени или когато са налице обективни обстоятелства в подкрепа на констатацията, че

предстои в близко бъдеще да бъдат нарушени консолидираните пруденциални изисквания по начин, който би обосновал предприемането на действия от БНБ, съответно от Комисията, или от друг компетентен орган, включително, но не само поради факта, че групата е натрупала или има вероятност да натрупа загуби, които да изчерпят целия й собствен капитал или значителна част от него.

Изисквания при прилагане на обезценяване на капиталови инструменти

Чл. 91. (1) Съответните капиталови инструменти, емитирани от институция, лицензирана в Република България, която е дъщерно дружество, не могат да се обезценят или преобразуват съгласно чл. 90, ал. 1, т. 3 при по-неизгодни условия в сравнение с капиталовите инструменти със същия ред на ниво предприятие майка, които са обезценени или преобразувани.

(2) Съответните капиталови инструменти, емитирани от дъщерно дружество на институция или финансов холдинг, който е обект на надзор от БНБ, съответно от Комисията, не могат да се обезценяват или преобразуват съгласно чл. 90, ал. 1, т. 4 при по-неизгодни условия в сравнение с капиталовите инструменти със същия ред на ниво предприятие майка, които са обезценени или преобразувани.

(3) Преди да направи констатацията, посочена в чл. 90, ал. 1, т. 3, по отношение на институция, лицензирана в Република България, БНБ, съответно Комисията, извършва уведомяване и консултации по чл. 93.

(4) Преди да направи констатацията, посочена чл. 90, ал. 1, т. 4, по отношение на дъщерното дружество, емитирало съответните капиталови инструменти, БНБ, съответно Комисията, извършва уведомяване и консултации по чл. 93.

(5) Преди да упражни правомощията си за обезценяване или преобразуване на капиталови инструменти, БНБ, съответно Комисията, осигурява извършване на оценка по чл. 55 на активите и задълженията на институцията или на дружеството по чл. 1, ал. 1, т. 3-5, която служи за определяне на обезценяването, което ще се приложи към съответните капиталови инструменти с цел поемане на загубите, както и на нивото на преобразуване, което ще се приложи към тези капиталови инструменти, така че да бъде рекапитализирана институцията или дружеството.

Ред и процедури за обезценяването или преобразуването на капиталови инструменти

Чл. 92. (1) Органът за преструктуриране по чл. 2 или по чл. 3 упражнява правомощията за обезценяване или преобразуване до степента, необходима за постигане на целите за преструктурирането, в съответствие с реда на вземанията в производството по несъстоятелност по такъв начин, че да се постигнат следните резултати:

1. първо се намаляват елементите на базовия собствен капитал от първи ред съразмерно на загубите или до пълния им размер. Българската народна банка, съответно Комисията, предприема действия съгласно чл. 74, ал. 1 и 2 по отношение на притежателите на инструментите;

2. инструментите на допълнителния капитал от първи ред се обезценяват и/или преобразуват в инструменти на базовия собствен капитал от първи ред в необходимата степен за постигане на целите на преструктурирането или до пълния им размер;

3. инструментите на капитала от втори ред се обезценяват и/или преобразуват в инструменти на базовия собствен капитал от първи ред в необходимата степен за постигане на целите на преструктурирането или до пълния им размер.

(2) Когато се обезценява съответен капиталов инструмент:

1. намаляването на размера на главницата е необратимо, освен когато се наложи компенсиране по реда на чл. 73, ал. 4;

2. във връзка с размера на извършеното обезценяване притежателят на инструмента няма право на вземане, освен в случаите на:

а) когато е приложимо, вече натрупани лихви и друго подобно задължение;

б) обезщетение за вреди, което може да възникне като резултат от обжалване на законосъобразността на упражняването на правомощията за обезценяване, или

в) предоставянето на инструменти на базовия собствен капитал от първи ред на притежателя на съответните капиталови инструменти съгласно ал. 3;

3. на притежателя на инструмента не може да се изплати обезщетение, различно от това по ал. 3.

(3) С оглед на възможността за извършване на преобразуване на съответни капиталови инструменти съгласно ал. 1, т. 2 и 3 органът за преструктуриране може да изиска от институцията или дружеството по чл. 1, ал. 1, т. 3-5 да емитира инструменти на базовия собствен капитал от първи ред в полза на притежателите на тези инструменти. Съответните капиталови инструменти могат да бъдат преобразувани, когато са спазени следните условия:

1. инструментите на базовия собствен капитал от първи ред са емитирани от институцията или дружеството по чл. 1, ал. 1, т. 3-5 или от нейно/негово предприятие майка след съгласие от БНБ, съответно от Комисията или на органа за преструктуриране на предприятието майка, когато е различен;

2. инструментите на базовия собствен капитал от първи ред са емитирани преди емитирането на инструменти за собственост от институцията или дружеството по чл. 1, ал. 1, т. 3-5 с цел набавяне на собствен капитал от държавата или от държавно ведомство или предприятие;

3. инструментите на базовия собствен капитал от първи ред са предоставени и прехвърлени незабавно след упражняване на правомощията за преобразуване;

4. коефициентът на преобразуване, с който се определя броят на инструментите на базовия собствен капитал от първи ред, които се предоставят срещу всеки съответен капиталов инструмент, е съобразен с принципите, предвидени в чл. 77.

(4) С оглед на възможността за предоставяне на инструменти на базовия собствен капитал от първи ред в съответствие с ал. 3 органът за преструктуриране може да изиска от институция или дружество по чл. 1, ал. 1, т. 3-5 да разполага с необходимите предварителни решения, одобрения и разрешения за емитиране на съответния брой инструменти на базовия собствен капитал от първи ред.

Процедура за съгласуване на констатациите във връзка с чл. 90

Чл. 93. (1) Преди да вземе решение по чл. 90, ал. 1, т. 2-4 и 6 по отношение на институция, лицензирана в Република България, която е дъщерно дружество на предприятие майка от Съюза и е емитирала съответните капиталови инструменти, признати за целите на изпълнение на капиталовите изисквания на индивидуална основа, както и на консолидирана основа по отношение на групата, БНБ, съответно Комисията, уведомява незабавно консолидиращия надзорен орган и, ако е различен - подходящия орган от неговата държава членка.

(2) Преди да вземе решение по член чл. 90, ал. 1, т. 4 по отношение на институция или дружество по чл. 1, ал. 1, т. 3-5, което е дъщерно дружество на институция или на финансов холдинг, за който БНБ, съответно Комисията, е консолидиращ надзорен орган, и е емитирало съответните капиталови инструменти, признати за целите на изпълнение на капиталовите изисквания на индивидуална и консолидирана основа, БНБ, съответно Комисията, уведомява незабавно:

1. компетентните органи, отговорни за всяка институция или дружество по чл. 1, ал. 1, т. 3-5, емитирали съответните капиталови инструменти, по отношение на които ще се упражнят правомощията за обезценяване или преобразуване, ако бъде взето такова решение;

2. подходящите органи на държавите членки, в които се намират компетентните органи по т. 1.

(3) В уведомлението по ал. 1 или 2 БНБ, съответно Комисията, посочва причините, поради които се разглежда съответното решение.

(4) Когато взема решение по чл. 90, ал. 1, т. 3-6 по отношение на институция или група, извършваща трансгранична дейност, БНБ, съответно Комисията, и останалите подходящи органи вземат предвид потенциалното въздействие от преструктурирането във всички държави членки, в които институцията или групата извършва дейност.

(5) След извършване на уведомление по ал. 1 или 2 и след консултация с уведомените органи БНБ, съответно Комисията, извършва преценка дали:

1. може да бъде приложена алтернативна мярка на упражняването на правомощията за обезценяване или преобразуване съгласно чл. 90, ал. 1;

2. мярката по т. 1 може да доведе в разумни срокове до отстраняване на обстоятелствата, налагащи вземането на решение по чл. 90, ал. 1.

(6) Алтернативните мерки по ал. 5, т. 1 са мерките за ранна намеса по чл. 44, мерките по чл. 103, ал. 2 и чл. 103а, ал. 1 от ЗКИ, съответно по чл. 118, ал. 1 от ЗПФИ, или аналогични мерки от съответното приложимо законодателство, прехвърлянето на средства или увеличаването на капитала от предприятието майка.

(7) Ако след консултацията с уведомените органи преценката по ал. 5 е положителна, БНБ, съответно Комисията, осигурява прилагането на такава мярка.

(8) Ако в случая, посочен в ал. 1 и съгласно ал. 5, БНБ, съответно Комисията, прецени, че не е възможна алтернативна мярка, тя преценява дали да вземе решение по чл. 90, ал. 1.

(9) Когато БНБ, съответно Комисията, прецени, че трябва да вземе решение по чл. 90, ал. 1, т. 4, тя незабавно уведомява подходящите органи на държавите членки, в които се намират съответните дъщерни предприятия, и решението се взима съвместно съгласно чл. 126, ал. 5. При липса на съвместно решение БНБ, съответно Комисията, не прилага процедурата по чл. 90, ал. 1, т. 4 по отношение на съответните капиталови инструменти.

Глава шестнадесета

ПРАВОМОЩИЯ ЗА ПРЕСТРУКТУРИРАНЕ

Общи правомощия

Чл. 94. (1) Органът за преструктуриране по чл. 2 или по чл. 3 прилага инструментите за преструктуриране по отношение на институции и дружества по чл. 1, ал. 1, т. 3-5, които отговарят на условията за преструктуриране.

(2) При упражняването на правомощията по ал. 1 органът за преструктуриране има право:

1. да изисква от всяко лице да предостави необходимата информация за целите на актуализиране и допълване на информацията в плановете за преструктуриране, както и предоставяне на информация при проверки на място;

2. да поеме контрола над институция в режим на преструктуриране и да упражнява всички права на акционерите и на ръководния орган на институцията в режим на преструктуриране;

3. да прехвърли инструменти на собственост, емитирани от институцията в режим на преструктуриране;

4. да прехвърли на друг субект с негово съгласие права, активи или задължения на институцията в режим на преструктуриране;

5. да намали, включително до нула, главницата или дължимата сума по приемливи задължения на институцията в режим на преструктуриране;

6. да преобразува приемливи задължения на институция в режим на преструктуриране в обикновени акции на тази институция или дружество по чл. 1, ал. 1, т. 3-5, или на съответната институция майка;

7. да обезсилва дългови инструменти, емитирани от институцията в режим на преструктуриране, с изключение на обезпечените задължения и при спазване на чл. 66, ал. 2;

8. да намали, включително до нула, номиналната стойност на акциите и на другите инструменти на собственост на институцията в режим на преструктуриране и да обезсили тези акции и други инструменти на собственост;

9. да изиска от институция в режим на преструктуриране или от съответна институция майка да емитира нови акции или други капиталови инструменти, включително конвертируеми под условие;

10. да промени падежа на дългови инструменти и други приемливи задължения, емитирани от институцията в режим на преструктуриране, или да промени размера на дължимата лихва по такива инструменти и други приемливи задължения, или датата, на която лихвата става платима, включително да спре плащания за определен период от време, освен в случаите на обезпечени задължения и при спазване на чл. 66, ал. 2;

11. да затвори или да прекрати финансови договори или договори за деривати при прилагането на чл. 76;

12. да освободи и/или да смени един или повече членове на ръководния орган или висшия ръководен персонал на институцията в режим на преструктуриране;

13. да изиска своевременно оценка на лицето, което придобива квалифицирано дялово участие, независимо от сроковете по глава трета, раздел III от ЗКИ, съответно по чл. 26б, ал. 4 от ЗПФИ.

(3) При изпълнение на решенията по ал. 1 не се прилагат ограничения, произтичащи от:

1. съществуващи правомощия за одобрение или съгласие на публично или частно лице, включително акционерите или кредиторите на институцията в режим на преструктуриране, освен когато се прилага чл. 4;

2. съществуващи изисквания за предварителното уведомяване на определени лица, включително изискване за публикуване на известие или проспект или за подаване, или за регистриране на документи в друг орган, с изключение на уведомленията по чл. 113 и 115 и по Закона за държавните помощи и правната рамка на Съюза за държавната помощ.

Допълнителни правомощия

Чл. 95. (1) При упражняване на правомощия за преструктуриране органът за преструктуриране по чл. 2 или по чл. 3 има право:

1. при спазване на чл. 110 да създаде необходимите условия за това прехвърлянето да не бъде обременено със задължения или тежести, засягащи прехвърляните финансови инструменти, права, активи или задължения, като за тази цел правото на обезщетение в съответствие с този закон не се счита за задължение или тежест;

2. да отмени права за бъдещо придобиване на акции;

3. да изиска от съответния орган да прекрати или да спре допускането до търговия на регулиран пазар или официалната регистрация на финансовите инструменти съгласно ЗППЦК или съответното приложимо законодателство;

4. да създаде необходимите условия за това приобретателят да бъде третиран като институцията в режим на преструктуриране по отношение на всички нейни права или задължения или предприети от нея действия, включително правата и задълженията, свързани с участието в пазарна инфраструктура, при прилагане на чл. 58 и 60;

5. да изисква от институцията в режим на преструктуриране или от приобретателя да предоставя на другата страна информация и съдействие;

6. да измени или прекрати договор, по който страна е институцията в режим на преструктуриране, или да замени приобретателя като страна по договор.

(2) Органът за преструктуриране упражнява правомощията по ал. 1 само когато това е необходимо за постигането на резултатите на действие по преструктуриране или на една или повече от целите на преструктурирането.

(3) Органът за преструктуриране предприема мерки за осигуряване на непрекъснатостта на стопанската дейност, за да се гарантират постигането на резултатите на действие по преструктуриране и, когато е приложимо, възможността приобретателят да извършва прехвърлената стопанска дейност.

(4) Мерките по ал. 3 се прилагат чрез разпореждане на органа за преструктуриране, когато се отнасят до:

1. продължаване действието на договорите, сключени от институцията в режим на преструктуриране, така че приобретателят да поеме нейните права и задължения, свързани с прехвърлените финансови инструменти, права, активи или задължения, и да замени институцията в режим на преструктуриране във всички съответни договорни документи;

2. заместването на институцията в режим на преструктуриране с приобретателя в съдебни производства, свързани с прехвърлените финансови инструменти, права, активи или задължения.

(5) Разпорежданията по ал. 4 имат действие независимо от съществуващи ограничения относно прехвърлянето на вземания и задължения съгласно националното законодателство.

(6) Правомощията по ал. 1, т. 4 и ал. 4, т. 2 не засягат:

1. правото на служител на институцията в режим на преструктуриране да прекрати трудов договор;

2. при спазване на чл. 101–103 правото на всяка страна по договор да упражни права по договора, включително правото да го прекрати, когато има това право в съответствие с договорните условия, в резултат на действие или бездействие от страна на институцията в режим на преструктуриране преди съответното прехвърляне или от страна на приобретателя, след като е извършено съответното прехвърляне.

Правомощия за изискване на предоставянето на услуги и улеснения

Чл. 96. (1) Органът за преструктуриране по чл. 2, съответно по чл. 3, може да изисква от институцията в режим на преструктуриране или от субектите от нейната група да предоставят услуги или улеснения, които са необходими, за да

позволят на приобретателя да извършва ефективно прехвърлената му дейност и които не могат да бъдат осигурени от друг доставчик в разумни срокове и с по-малко разходи. Когато е открито производство по несъстоятелност по отношение на институцията по изречение първо, синдикът осигурява изпълнението на посочените изисквания.

(2) Когато органи за преструктуриране от други държави членки са наложили аналогични на посочените в ал. 1 задължения по отношение на институция или дружество от група, установено в Република България, органът за преструктуриране има право да наложи тяхното спазване.

(3) Услугите и улесненията по ал. 1 и 2 се ограничават до оперативни услуги и улеснения и не включват финансова подкрепа.

(4) Услугите и улесненията по ал. 1 и 2 се предоставят:

1. когато са били предоставяни по споразумение на институцията в режим на преструктуриране, преди да е предприето действие по преструктуриране - при същите условия и срок като тези от споразумението;

2. когато не съществува споразумение или срокът му е изтекъл – при разумни условия.

Приложимо право при изпълнение на мерки за управление на кризи или мерки за предотвратяване на кризи от други държави членки

Чл. 97. (1) Когато при преструктуриране на институция или дружество от група в друга държава членка се прехвърлят активи, които се намират в Република България, или права или задължения, уредени съгласно българското законодателство, прехвърлянето се извършва съгласно този закон и приложимото българско законодателство.

(2) Органът за преструктуриране по чл. 2, съответно по чл. 3, оказва разумно съдействие на орган за преструктуриране от държава членка, който извършва или възнамерява да извърши прехвърлянето по ал. 1, за да осигури, че инструменти на собственост или активи, права или задължения се прехвърлят на приобретателя в съответствие с приложимото право.

(3) Акционерите, кредиторите и трети лица, засегнати от прехвърлянето по ал. 1, нямат право да оспорват или да искат заличаване на последиците от прехвърлянето на основание на разпоредби на българското законодателство или на правото, уреждащо акциите, другите инструменти на собственост, правата или задълженията.

(4) Когато орган за преструктуриране на друга държава членка е упражнил правомощия за обезценяване или преобразуване и приемливите задължения или съответните капиталови инструменти на институция в режим на преструктуриране включват

инструменти или задължения, по отношение на които се прилага правото на Република България, или задължения към кредитори в Република България, главницата на тези задължения или инструменти се намалява или задълженията или инструментите се преобразуват в съответствие с правомощията за обезценяване или преобразуване, упражнени от органа за преструктуриране на другата държава членка.

(5) Кредитори, засегнати от упражняването на посочените в ал. 4 правомощия за обезценяване или преобразуване, нямат право да оспорват намаляването на сумата на главницата на инструмента или на задължението или неговото преобразуване на основание на разпоредби на законодателството на Република България.

(6) Мерките за преструктуриране по ал. 1 и 4 се обжалват по реда, предвиден в законодателството на държавата членка, в която е установен съответният орган за преструктуриране. Правото на тази държава членка се прилага и при частични прехвърляния по ал. 1, което урежда защитни механизми в този случай.

Приложимо право при изпълнение на мерки за управление на кризи или мерки за предотвратяване на кризи в други държави членки

Чл. 98. (1) Когато при преструктуриране от органа за преструктуриране по чл. 2, съответно по чл. 3, на институция или дружество по чл. 1, ал. 1, т. 3-5 се прехвърлят активи, права или задължения, които се намират в друга държава членка, прехвърлянето се извършва съгласно приложимото законодателство на тази държава членка.

(2) Органът по преструктуриране по ал. 1 може да търси съдействие на органа за преструктуриране на държавата членка по ал. 1, за да гарантира, че инструменти на собственост или активи, права или задължения се прехвърлят на приобретателя в съответствие с приложимото право.

(3) Когато органът за преструктуриране по ал. 1 упражни правомощия за обезценяване или преобразуване и приемливите задължения или съответните капиталови инструменти на институция в режим на преструктуриране включват инструменти или задължения, по отношение на които се прилага правото на друга държава членка, или задължения към кредитори в тази държава членка, главницата на тези задължения или инструменти се намалява или задълженията или инструментите се преобразуват в съответствие с правомощията за обезценяване или преобразуване, упражнени от органа за преструктуриране по ал. 1 съгласно този закон.

(4) Мерките за преструктуриране по ал. 1 и 3 се обжалват по реда на чл. 117.

Правомощия по отношение на активи, права, задължения, акции и други инструменти на собственост, намиращи се в трети държави

Чл. 99. (1) Когато действие по преструктуриране включва действие по отношение на активи, които се намират в трета държава, или на акции или други инструменти на собственост, права или задължения, уредени от правото на трета държава, органът за преструктуриране по чл. 2, съответно по чл. 3, може да разпореди:

1. извънредният управител, синдикът или друго лице, упражняващо контрол над институцията в режим на преструктуриране, и приобретателят да предприемат всички необходими мерки, за да породи последици прехвърлянето, обезценяването, преобразуването или действието;

2. извънредният управител, синдикът или друго лице, упражняващо контрол над институцията в режим на преструктуриране, да продължат да държат акциите, другите инструменти на собственост, активите или да упражняват правата, или да изпълняват задълженията от името на приобретателя, докато породи последици прехвърлянето, обезценяването, преобразуването или действието;

3. разумните разноски, направени правомерно от приобретателя при извършването на действие, изисквано съгласно т. 1 и 2, да бъдат покрити по един от начините, посочени в чл. 57, ал. 6.

(2) Когато органът за преструктуриране по ал. 1 прецени, че въпреки мерките, предприети от извънредния управител, синдика или от друго лице в съответствие с ал. 1, т. 1, съществува голяма вероятност прехвърлянето, обезценяването, преобразуването или действието да не породят последици по отношение на определени активи, намиращи се в трета държава, или по отношение на определени акции, други инструменти на собственост, права или задължения, уредени от правото на третата държава, не се предприема прехвърляне, обезценяване, преобразуване или действие. Ако извършването им вече е било разпоредено, съответното разпореждане не поражда действие по отношение на активите или акциите, другите инструменти на собственост, права или задължения по изречение първо.

Изключване на определени договорни условия при ранна намеса и преструктуриране

Чл. 100. (1) Мярка за предотвратяване на кризи или мярка за управление на кризи, приложена за институция или дружество по чл. 1, ал. 1, т. 3-5, включително настъпването на събитие, което е пряко свързано с прилагането на такава мярка, не се смята за неизпълнение по смисъла на чл. 10 от Закона за договорите за финансово обезпечение (ЗДФО) или за прекратителна процедура по смисъла ЗПУПС по договорите,

по които тази институция или дружество е страна, при условие че продължава изпълнението на съществените договорни задължения, включително задълженията за плащане и изпълнение, както и за осигуряване на обезпечение.

(2) Предприета мярка за предотвратяване на кризи или мярка за управление на кризи не се счита за неизпълнение или за прекратителна процедура по ал. 1 и по договор, по който страна е:

1. дъщерно дружество, ако задълженията по него са обезпечени или поети по друг начин от предприятието майка или от друг субект от групата, или

2. субект от групата, когато в договора са включени разпоредби за кръстосано неизпълнение.

(3) Когато процедурите за преструктуриране на трета държава се признават в съответствие чл. 129 или когато в други случаи органът за преструктуриране по чл. 2 или по чл. 3 е взел решение в този смисъл, за целите на този член тези процедури са мярка за управление на кризи.

(4) При условие че изпълнението на съществени договорни задължения продължава, включително задълженията за плащане и изпълнение, както и за осигуряване на обезпечение, мярка за предотвратяване на кризи или мярка за управление на кризи, включително настъпването на събитие, което е пряко свързано с прилагането на такава мярка, не може да послужи като основание на страна по договор да извърши следното:

1. да упражни право на прекратяване, спиране, изменение, нетиране или прихващане, включително във връзка с договор, сключен от:

а) дъщерно дружество, ако задълженията по него са обезпечени или поети по друг начин от субект от групата, или

б) субект от групата, ако той включва разпоредби за кръстосано неизпълнение;

2. да получи владението, да упражнява контрол или да получи изпълнение по обезпечение върху собственост на съответната институция или дружество по чл. 1, ал. 1, т. 3-5, или субект от група във връзка с договор, който включва разпоредби за кръстосано неизпълнение;

3. да засегне договорни права на съответната институция или дружеството по чл. 1, ал. 1, т. 3-5, или субект от групата във връзка с договор, който включва разпоредби за кръстосано неизпълнение.

(5) Изискванията по този член не засягат упражняването на право по ал. 4, когато основание за неговото упражняване е събитие, различно от мярката за предотвратяване на кризи или мярката за управление на кризи или от настъпването на събитие, което е пряко свързано с прилагането на такава мярка.

(6) Спирането или ограничаването съгласно чл. 101–103 не се счита за неизпълнение на договорно задължение за целите на ал. 1.

(7) Разпоредбите на този член се смятат за особени повелителни норми по смисъла на чл. 9 от Регламент (ЕО) № 593/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 17 юни 2008 относно приложимото право към договорните задължения.

Правомощия за спиране на изпълнението на определени задължения

Чл. 101. (1) Органът за преструктуриране по чл. 2 или по чл. 3 може да спре изпълнението на задължения за плащане или доставка съгласно договори, по които институцията в режим на преструктуриране е страна, считано от момента на публикуване на съобщение за спирането в съответствие с чл. 115, ал. 4 до полунощ на следващия работен ден.

(2) Когато падежът на дадено задължение за плащане или доставка настъпва в рамките на срока на спиране, плащането или изпълнението става дължимо незабавно след изтичане на срока на спирането.

(3) В случай че изпълнението по ал. 1 е спряно, изпълнението на задълженията на контрагентите на институцията в режим на преструктуриране за плащане или доставка по същия договор се спира за същия срок.

(4) Спиране съгласно ал. 1 не се прилага по отношение на:

1. отговарящите на условията влогове по смисъла на § 1, т. 46 от Допълнителните разпоредби;

2. задължения за плащане и доставка към системи или системни оператори, определени за целите на ЗПУПС или съответното приложимо законодателство на държава членка, централни контрагенти и централни банки;

3. допустими вземания по смисъла на дял III, глава пета, раздел IV от ЗППЦК.

(5) При упражняването на правомощие по този член органът за преструктуриране взема предвид възможното му въздействие върху нормалното функциониране на финансовите пазари.

Ограничаване на изпълнението на обезпечени интереси

Чл. 102. (1) Органът за преструктуриране по чл. 2 или по чл. 3 може да ограничи правото на обезпечените кредитори на институцията в режим на преструктуриране да предприемат действие по принудително изпълнение по отношение на активи на институцията в режим на преструктуриране от момента на

публикуване на съобщението за ограничението в съответствие с чл. 115, ал. 4 до полунощ на следващия работен ден.

(2) Органът за преструктуриране не упражнява правомощието по ал. 1 по отношение на обезпечени интереси на системи или на системни оператори, определени за целите на осигуряване на окончателност на сетълмента съгласно ЗПУПС и съответното приложимо законодателство, централни контрагенти и централни банки във връзка с активи, заложени от институцията в режим на преструктуриране или предоставени от тази институция под формата на маржин или обезпечение.

(3) Когато прилага чл. 112 органът за преструктуриране в рамките на своите правомощия разпорежда едни и същи ограничения съгласно ал. 1 за всички субекти от групата, по отношение на които се предприема действие по преструктуриране.

(4) При упражняването на правомощие по този член органът за преструктуриране взема предвид възможното въздействие на решението върху нормалното функциониране на финансовите пазари.

Временно спиране на упражняването на правото на прекратяване

Чл. 103. (1) Органът за преструктуриране по чл. 2 или по чл. 3 може да спре упражняването на правата на прекратяване на всяка страна по договор с институцията в режим на преструктуриране от момента на публикуване на съобщението в съответствие с чл. 115, ал. 4 до полунощ на следващия работен ден, при условие че тя продължава да изпълнява задълженията си за плащане и доставка и за предоставяне на обезпечение.

(2) Органът за преструктуриране може да спре упражняването на правото на прекратяване на всяка страна по договор с дъщерно дружество на институцията в режим на преструктуриране, когато:

1. задълженията по този договор са гарантирани или обезпечени по друг начин от институцията в режим на преструктуриране;

2. правото на прекратяване се основава единствено на неплатежоспособността или финансовото състояние на институцията в режим на преструктуриране;

3. по отношение на институцията в режим на преструктуриране е било упражнено или може да бъде упражнено правомощие за прехвърляне, при което:

а) всички, свързани с договора, активи и задължения на дъщерното дружество са били прехвърлени или може да бъдат прехвърлени или поети от приобретателя, или

б) органът за преструктуриране осигури по друг начин подходяща защита на тези задължения.

(3) Решението за спиране по ал. 2 поражда действие от момента на публикуване на съобщението в съответствие с чл.

115, ал. 4 до полунощ на следващия работен ден в Република България или в съответната държава членка, в която е установено дъщерното дружество на институцията в режим на преструктуриране.

(4) Спирането по ал. 1 и 2 не се прилага по отношение на системи или системни оператори, осигуряващи окончателност на сетълмента съгласно ЗПУПС или съответното приложимо законодателство, централни контрагенти или централни банки.

(5) Страна по договор с институция в режим на преструктуриране може да упражни правото си да го прекрати преди края на посочения в ал. 1 и 3 срок, ако получи съобщение от органа за преструктуриране, че правата и задълженията по договора няма да бъдат:

1. прехвърлени на друг субект, или

2. предмет на обезценяване или преобразуване при прилагането на инструмента за споделяне на загуби в съответствие с чл. 65, ал. 1, т, 1.

(6) Когато органът за преструктуриране упражнява правомощията по ал. 1 и 2 и не е изпратено съобщение съгласно ал. 5, правото за прекратяване може да бъде упражнено след изтичането на срока на спирането при спазване на чл. 100, както следва:

1. когато правата и задълженията по договора са прехвърлени на друг субект, контрагентът може да упражни правото за прекратяване съгласно съответните договорни условия единствено при настъпването на продължаващо или последващо събитие, което е основание за прекратяване на договора;

2. когато институцията в режим на преструктуриране запазва правата и задълженията си по договора и органът за преструктуриране не е приложил инструмента за споделяне на загубите по отношение на този договор, контрагентът може да упражни правата на прекратяване съгласно договорните условия след изтичането на срока на спирането по ал. 1 или ал. 3.

(7) При упражняването на правомощие по този член органът за преструктуриране взема предвид възможното му въздействие върху нормалното функциониране на финансовите пазари.

(8) Институция или дружеството по чл. 1, ал. 1, т. 3-5 поддържат подробна документация за финансовите договори по смисъла на § 1, т. 82 от Допълнителните разпоредби.

Упражняване на правомощия за преструктуриране

Чл. 104. (1) За целите на предприемането на действие по преструктуриране органът за преструктуриране по чл. 2 или

по чл. 3 може да упражнява контрол върху институцията в режим на преструктуриране, като:

1. изпълнява правомощията на акционерите и на ръководния й орган, така че да осигурява извършване и изпълняване на дейностите и услугите на институцията в режим на преструктуриране, и

2. управлява и се разпорежда с активите и имуществото на институцията в режим на преструктуриране.

(2) Контролът по ал. 1 се упражнява от органа за преструктуриране чрез задължителни разпореждания към ръководния орган на институцията в режим на преструктуриране или чрез назначения извънреден управител.

(3) През периода на преструктуриране органът за преструктуриране спира упражняването от акционерите на правата на глас по акции на институцията в режим на преструктуриране.

(4) Органът за преструктуриране може да предприеме действие по преструктуриране и без да упражнява контрол по ал. 1 върху институцията в режим на преструктуриране.

(5) Органът за преструктуриране преценява във всеки отделен случай дали действието по преструктуриране да бъде предприето чрез упражняване на контрол съгласно ал. 1 или без да се упражнява контрол съгласно ал. 4. За извършването на преценката се вземат предвид целите и общите принципи на преструктурирането, обстоятелствата по отношение на институцията в режим на преструктуриране и необходимостта да се улесни успешното преструктуриране на трансгранични групи.

Глава седемнадесета

ЗАЩИТНИ МЕХАНИЗМИ

Третиране на акционерите и кредиторите при частични прехвърляния и при използване на инструмента за споделяне на загуби

Чл. 105. (1) Когато при извършване на действие по преструктуриране органът за преструктуриране по чл. 2 или по чл. 3 е прехвърлил част от правата, активите и задълженията на институцията в режим на преструктуриране, акционерите и кредиторите, чиито вземания не са били прехвърлени, получават за своите вземания най-малко това, което биха получили, ако спрямо институцията би било открито производство по несъстоятелност към датата на вземане на решението по чл. 114.

(2) Когато органът за преструктуриране е приложил инструмента за споделяне на загуби, акционерите и кредиторите, чиито вземания са били обезценени или преобразувани в собствен

капитал, не трябва да понасят по-големи загуби от тези, които биха понесли, ако спрямо институцията би било открито производство по несъстоятелност към датата на вземане на решението по чл. 114.

Оценка на разликата в третирането

Чл. 106. (1) След извършване на действие или на действия по преструктуриране органът за преструктуриране по чл. 2, съответно по чл. 3, своевременно разпорежда извършване на оценка от независимо лице дали акционерите и кредиторите биха получили по-добро третиране при производство по несъстоятелност. Тази оценка е различна от оценката по чл. 55.

(2) С оценката по ал. 1 се определя:

1. сумата, която акционерите, кредиторите или ФГВБ биха получили за своите вземания, съответно загубата, която биха претърпели при откриване на производство по несъстоятелност към датата на вземане на решението по чл. 114;

2. действителната сума, която акционерите и кредиторите са получили за своите вземания, съответно загубата, която са претърпели при преструктурирането на институцията;

3. наличие на разлика между сумите по т. 1 и 2.

(3) При изготвяне на оценката по ал. 1 се допуска, че по отношение на институцията в режим на преструктуриране:

1. е открито производство по несъстоятелност към датата на вземане на решението по чл. 114 и че действието по преструктуриране не е извършено;

2. не се отчита евентуалното предоставяне на извънредна публична финансова подкрепа.

Защитни механизми за акционерите и кредиторите

Чл. 107. В случай че с оценката по чл. 106 се установи, че акционер, кредитор или ФГВБ е понесъл по-големи загуби, отколкото би понесъл при прекратяване на институцията чрез производство по несъстоятелност, той има право разликата да му бъде изплатена от ФПБ, съответно от ФПИП.

Защитни механизми за контрагентите при частични прехвърляния

Чл. 108. (1) В случаите, когато органът за преструктуриране по

чл. 2 или по чл. 3 е предприел действие по преструктуриране, при което се прехвърлят част от правата, активите и задълженията на институцията в режим на преструктуриране на друго лице, или в случаите на прилагане на инструмент за преструктуриране - се прехвърлят част от правата, активите и задълженията от мостова институция или дружество за управление на активи към друго лице, както и при упражняване на правомощията по чл. 95, ал. 1, т. 6 се прилага защитата по чл. 109-112 по следните договори и страните по тях:

1. договори за обезпечение, при които обезпеченото лице има права, включително условни, върху активите или правата, които подлежат на прехвърляне, независимо от това дали правото е обезпечено с конкретни активи или права, или с такива, които могат да бъдат заменени;

2. договори за финансово обезпечение с прехвърляне правото на собственост, при които обезпечителят, за да обезпечи изпълнението на определени задължения, прехвърля изцяло правото на собственост върху определени активи на обезпеченото лице, при условие че обезпеченото лице прехвърли активите обратно, ако тези задължения бъдат изпълнени;

3. споразумения за прихващане, при които две или повече вземания или задължения, дължими между институцията и другата страна по споразумението, могат да бъдат прихванати;

4. споразумения за нетиране;

5. покрити облигации;

6. структурирани финансови споразумения, включително секюритизации и инструменти, които се използват за целите на хеджирането, които представляват неразделна част от покритието и които според приложимото право на държава членка са обезпечени по сходен начин с покритите облигации, включващи представянето и държането на обезпечение от страна по споразумението или от попечител, агент или представител.

(2) Алинея 1 се прилага независимо:

1. от броя на страните по споразумението или договора;

2. от формата и основанието за възникване на споразумението или договора;

3. дали споразумението или договорът възниква или се урежда изцяло или частично от правото на друга държава членка или трета държава.

(3) В случаите по ал. 1 се прилагат правомощията, предвидени в чл. 100-103.

Защита на споразумения за финансово обезпечение, споразумения за прихващане и споразумения за нетиране

Чл. 109. (1) При упражняването на правомощията по този закон органът за преструктуриране по чл. 2, съответно по чл. 3, не може да прехвърля частично правата и задълженията по договор за финансово обезпечение с прехвърляне правото на собственост, по споразумения за прихващане и по споразумения за нетиране, които дават право на страните да прихващат или да нетират свои права и задължения, нито да изменя или да прекратява тези права или задължения.

(2) Независимо от ал. 1, когато е необходимо, за да се осигури наличност на гарантираните влогове, БНБ може да:

1. прехвърля гарантирани влогове, обхванати от някое от споразуменията по ал. 1, без да прехвърля други активи, права или задължения, обхванати от същото споразумение;

2. прехвърля, изменя или прекратява посочените активи, права или задължения по т. 1, без да прехвърля гарантираните влогове.

Защита по споразумения за обезпечение

Чл. 110. (1) При упражняване на правомощията си по този закон органът за преструктуриране по чл. 2, съответно по чл. 3, не може:

1. да прехвърля активи, с които е обезпечено дадено задължение, освен ако това задължение и обезпечението също са прехвърлени;

2. да прехвърля обезпечено задължение, освен ако обезпечението също е прехвърлено;

3. да прехвърля обезпечението, освен ако обезпеченото задължение също е прехвърлено, или

4. да изменя или прекратява договори за обезпечение при упражняване на правомощията си по този закон, ако в резултат на това изменение или прекратяване задължението престава да бъде обезпечено.

(2) Независимо от ал. 1, когато е необходимо, за да се осигури наличност на гарантираните влогове, БНБ може:

1. да прехвърля гарантирани влогове, обхванати от някое от споразуменията по ал. 1, без да прехвърля други активи, права или задължения, обхванати от същото споразумение;

2. да прехвърля, изменя или прекратява активи, права или задължения по т. 1, без да прехвърля гарантираните влогове.

Защита на структурирани финансови споразумения и на покрити облигации

Чл. 111. (1) При упражняване на правомощията си по този закон органът за преструктуриране по чл. 2, съответно по чл. 3, не може:

1. да прехвърля частично активите, правата и задълженията, които представляват или са част от структурирани финансови споразумения, включително тези по чл. 108, ал. 1, т. 5 и 6, по които страна е институцията в режим на преструктуриране;

2. при упражняване на правомощията си по този закон да прекратява или изменя активите, правата и задълженията, които представляват или са част от структурирани финансови споразумения, включително тези по чл. 108, ал. 1, т. 5 и 6, по които страна е институцията в режим на преструктуриране.

(2) Независимо от ал. 1, когато е необходимо, за да се осигури наличност на гарантираните влогове, БНБ може:

1. да прехвърля гарантирани влогове, обхванати от някое от споразуменията по ал. 1, без да прехвърля други активи, права или задължения, обхванати от същото споразумение;

2. да прехвърля, изменя или прекратява активи, права или задължения по т. 1, без да прехвърля гарантираните влогове.

Защита на системи, осигуряващи окончателност на сетълмента

Чл. 112. (1) Прилагането на инструмент за преструктуриране не засяга работата и правилата на платежни системи и системи за сетълмент на ценни книжа, които осигуряват окончателност на сетълмента по ЗПУПС и съответното приложимо законодателство, когато органът за преструктуриране по чл. 2 или по чл. 3:

1. прехвърля на друго лице част от активите, правата или задълженията на институцията в режим на преструктуриране, и

2. упражнява правомощията по чл. 95, за да обезсили или измени условията на договор, по който институцията в режим на преструктуриране е страна, или да замести приобретател като страна по него.

(2) Прехвърляне, обезсилване или изменение по ал. 1 се извършва в съответствие с условията за неотменимост на нареждане за превод, изискванията за изпълнение на превод и нетиране и защита на обезпеченията, в платежни системи и в системи за сетълмент на ценни книжа с окончателност на сетълмента съгласно ЗПУПС и съответното приложимо законодателство.

Глава осемнадесета

ПРОЦЕДУРНИ ЗАДЪЛЖЕНИЯ

Изисквания за уведомяване

Чл. 113. (1) Управителният съвет (Съветът на директорите или управителят) на институцията или дружеството по чл. 1, ал. 1, т. 3-5 уведомяват БНБ, съответно Комисията, в качеството ѝ на компетентен орган по ЗКИ, съответно по ЗПФИ, когато счита, че институцията или дружеството са проблемни или има вероятност да станат проблемни по смисъла на чл. 51, ал. 3.

(2) Компетентният орган по ал. 1 информира съответните органи за преструктуриране за всички получени уведомления по ал. 1 и за мерките за предотвратяване на кризи или действия, които той изисква да бъдат предприети от институция или дружество по чл. 1, ал. 1, т. 3-5 при прилагане на надзорни мерки по ЗКИ, съответно по ЗПФИ.

(3) Когато констатира, че по отношение на институцията или дружеството по чл. 1, ал. 1, т. 3-5 са налице условията по чл. 51, ал. 1, т. 1 и 2, компетентният орган по ал. 1 уведомява:

1. компетентните органи за всички клонове на институцията или дружеството по чл. 1, ал. 1, т. 3-5;

2. органите за преструктуриране за всички клонове на институцията или дружеството по чл. 1, ал. 1, т. 3-5;

3. съответната централна банка, когато е приложимо;

4. управителния съвет на ФГВБ, съответно на ФКИ, когато има вероятност за предприемане на действия, съгласно законовите им правомощия;

5. органа за преструктуриране на групата, когато е приложимо;

6. Министерството на финансите;

7. консолидиращия надзорен орган, в случай че институцията или дружеството по чл. 1, ал. 1, т. 3-5 попадат в обхвата на надзора на консолидирана основа;

8. Европейския съвет за системен риск.

Решение на органа за преструктуриране за предприемане на действия по преструктуриране

Чл. 114. След оценка дали са налице условията за преструктуриране спрямо институция или дружество по чл. 1, ал. 1, т. 3-5, въз основа на уведомлението по чл. 113, ал. 1 или по собствена инициатива органът за преструктуриране по чл. 2, съответно по чл. 3, взема решение дали да предприеме действия по преструктуриране, като решението съдържа най-малко следното:

1. основанията за това решение, включително преценката дали институцията отговаря на условията за преструктуриране по чл. 51;

2. инструментите за преструктуриране, които органът за преструктуриране възнамерява да приложи, действията за преструктуриране, които възнамерява да предприеме, правомощията за преструктуриране, които възнамерява да упражни, или когато е целесъобразно - предложение да се пристъпи към отнемане на лиценза и ликвидация или към отнемане на лиценза и отправяне на искане до компетентния съд за откриване на производство по несъстоятелност.

Процедурни задължения на органа за преструктуриране

Чл. 115. (1) След като предприеме действие по преструктуриране съобразно решението по чл. 114, ал. 1, органът за преструктуриране уведомява институцията в режим на преструктуриране, както и:

1. компетентните органи за клоновете на институцията в режим на преструктуриране;

2. Българската народна банка, когато институцията е инвестиционен посредник;

3. управителния съвет на ФГВБ, съответно управителния съвет на ФКИ;

4. органа за преструктуриране на ниво група, когато е приложимо;

5. Министерството на финансите на Република България;

6. консолидиращия надзорен орган в случаите, в които институцията в режим на преструктуриране попада в обхвата на надзора на консолидирана основа;

7. Европейската комисия, ЕССР, ЕБО, ЕЦБ, Европейския орган за ценни книжа и пазари и Европейския орган за застраховане и професионално пенсионно осигуряване;

8. операторите на платежните системи и системите за сетълмент на ценни книжа, в които участва институцията.

(2) Към уведомленията по ал. 1 и 2 се прилага копие от акта, с който се предприемат действия по преструктуриране, с посочване на датата, от която те пораждат последици.

(3) Копие от акта, с който се предприема действие по преструктуриране, или съобщение за последиците от него за клиентите на институцията в режим на преструктуриране, както и редът и срокът в случай на спиране или ограничаване по чл. 101-103 се публикуват:

1. на интернет страницата на БНБ, съответно на Комисията;

2. на интернет страницата на институцията в режим на преструктуриране;

3. по искане на органа за преструктуриране – в Търговския регистър, когато действието по преструктуриране има за последица промяна на обстоятелствата, подлежащи на вписване;

4. в случай че инструменти на собственост или дългови инструменти на институцията в режим на преструктуриране са допуснати за търговия на регулиран пазар - в съответствие с начините за оповестяване на регулирана информация.

(4) Ако инструментите на собственост или дълговите инструменти не са допуснати за търговия на регулиран пазар, органът за преструктуриране изпраща съобщенията по ал. 3 на акционерите и кредиторите на институцията в режим на преструктуриране, които могат да бъдат установени чрез регистрите или базите данни на институцията в режим на преструктуриране, които са на разположение на органа за преструктуриране.

(5) Когато действията по преструктуриране включват предоставянето на държавна помощ, включително използването на средства от ФПБ, съответно от ФПИП, решението по чл. 114, ал. 1 се взема, съответно актът, с който се предприемат действия по преструктуриране, се приема след получаване на положително или условно решение от Европейската комисия за съвместимост на държавната помощ с вътрешния пазар. В тези случаи съответният орган за преструктуриране е администратор на помощ по смисъла на § 1, т. 4 от Допълнителните разпоредби на Закона за държавните помощи.

Поверителност

Чл. 116. (1) При използването на информация, придобивана и създавана във връзка с възстановяване и преструктуриране на институции и субекти по чл. 1, ал. 1, т. 3-7, се прилагат изискванията по този член за професионална тайна, като тази информация се използва само за изпълнение на служебните задължения, произтичащи от този закон.

(2) Изискванията за спазване на професионална тайна са задължителни за:

1. Българската народна банка;

2. Комисията за финансов надзор;

3. Министерството на финансите на Република България;

4. извънредните или временните управители;

5. потенциални приобретатели, на които органът за преструктуриране по чл. 2 или по чл. 3 е направил предложение, независимо дали то е направено като подготовка за използването

на инструмента за продажба на стопанска дейност и дали предложението е довело до придобивна сделка;

6. одитори, счетоводители, правни и професионални съветници, оценители и други експерти, наети пряко или косвено от БНБ, Комисията, Министерството на финансите или от потенциалните приобретатели, посочени в т. 5;

7. Фонда за гарантиране на влоговете в банките;

8. Фонда за компенсиране на инвеститорите;

9. други органи, участващи в процеса на преструктуриране, когато е приложимо;

10. мостовата институция и дружеството за управление на активи;

11. всяко друго лице, което пряко или косвено, постоянно или временно предоставя или е предоставяло услуги на лицата, посочени в т. 1-10;

12. служителите, членовете на управителните и контролните органи и всички други лица, работещи за органите, или субекти, посочени в т. 1-11, преди, по време и след назначаването им.

(3) За да се осигури спазването на изискванията по този член, лицата, посочени в ал. 1, т. 1-3 и т. 7-10, приемат вътрешни правила, включително правила за гарантиране на запазването на професионалната тайна от лицата, участващи пряко в процеса на преструктуриране.

(4) Лицата по ал. 1 нямат право да разкриват поверителна информация, представляваща професионална тайна, която са получили от БНБ, от Комисията или от друг компетентен орган, или от орган за преструктуриране по реда и за целите на този закон при извършване на дейността им, освен ако информацията се разкрива при упражняване на функциите им по този закон в обобщена форма, така че да не могат да бъдат идентифицирани институциите или субектите по чл. 1, ал. 1, т. 3-7, за които тя се отнася, или след изричното и предварително съгласие на БНБ, Комисията, органа, институцията или субекта по чл. 1, ал. 1, т. 3-7, които са предоставили информацията.

(5) При разкриване на информация в случаите по ал. 4 се оценяват възможните последици от разкриването ѝ върху: обществения интерес, свързан с финансовата, паричната или икономическата политика; търговските интереси на физически и юридически лица; целите на извършвани проверки; разследвания и одит. Процедурата за оценяване на последиците от разкриването на информация гарантира, че се извършва конкретна оценка на последиците от разкриването на съдържанието и подробностите относно плановете за възстановяване и преструктуриране и резултата от оценките на плановете за възстановяване и на възможността за преструктуриране.

(6) Изискванията на ал. 1-5 не възпрепятстват:

1. служителите и лицата, работещи за органите или субектите по ал. 1, т. 1-10, да обменят информация помежду си в рамките на всеки орган или субект, или

2. служителите и лицата, работещи за БНБ, съответно за Комисията, да обменят за целите на планирането или изпълнението на дадено действие по преструктуриране информация помежду си, с другия орган за преструктуриране в Република България, с други органи за преструктуриране в Съюза, с други компетентни органи в Съюза, с Министерството на финансите, с ФГВБ, с ФКИ, с компетентния съд за производството по несъстоятелност, с одиторите на финансовите отчети на институции или със субекти по чл. 1, ал. 1, т. 3-7, с ЕБО или с органите на трети държави, които изпълняват функции по преструктуриране, или при спазване на изисквания за поверителност - на потенциален приобретател.

(7) Независимо от останалите разпоредби на този член БНБ, съответно Комисията, при пълно спазване на изискванията за поверителност може да обменя информация и с други субекти, когато това е необходимо за целите на планирането и осъществяването на действие по преструктуриране.

(8) Този член не засяга разкриването на информация за целите на съдебните производства по граждански или наказателни дела, което се осъществява по съответния ред.

Глава деветнадесета

ПРАВО НА ОБЖАЛВАНЕ И ИЗКЛЮЧВАНЕ НА ДРУГИ ДЕЙСТВИЯ

Право на обжалване на решения

Чл. 117. (1) Решението за предприемане на мярка за предотвратяване на кризи или решението за упражняване на правомощие по този закон, различно от прилагане на мярка за управление на кризи, подлежи на обжалване пред Върховния административен съд (ВАС).

(2) Решението за предприемане на мярка по управление на кризи подлежи на обжалване пред ВАС от всички засегнати лица. В тези случаи съдът се произнася своевременно и обосновава преценката си върху извършените от БНБ, съответно от Комисията, сложни икономически оценки на фактите.

(3) Обжалването по ал. 1 и 2 не спира изпълнението на решенията на БНБ, съответно на Комисията.

(4) Отмяната на решения на БНБ, съответно на Комисията, по ал. 1 и 2 не засяга валидността на последващи административни актове и правата на трети добросъвестни лица, придобити въз основа на отменения решение или на административните актове, постановени въз основа на него. В

този случай може да се търси единствено обезщетение за вредите, претърпени в резултат на незаконосъобразно решение или действие на БНБ и на Комисията.

Ограничения на други съдебни производства

Чл. 118. (1) Когато са изпълнени условията за преструктуриране, производство по несъстоятелност по отношение на дружество чл. 1, ал. 1, т. 2-5 се открива само по искане на органа за преструктуриране по чл. 2, съответно по чл. 3, или след предварителното съгласие на органа за преструктуриране.

(2) В случаите по ал. 1 съдът уведомява органа за преструктуриране за всяка молба за откриване на производство по несъстоятелност на чл. 1, ал. 1, т. 2-5. В тези случаи съдът се произнася по молбата, след като получи информация от органа за преструктуриране, че той не възнамерява да предприема действия по преструктуриране по отношение на инвестиционен посредник или субект от групата. Органът за преструктуриране предоставя информацията пред съда в срок до седем дни считано от датата на уведомлението по изречение първо.

(3) Органът за преструктуриране може да поиска от съда да спре всяко съдебно действие или производство, по което институция в режим на преструктуриране е или ще бъде страна, ако това е необходимо за ефективното прилагане на инструментите и правомощията за преструктуриране, и без да се засягат ограничения на изпълнението във връзка с обезпечени интереси, наложени съгласно чл. 102.

Глава двадесета

ПРЕСТРУКТУРИРАНЕ НА ТРАНСГРАНИЧНИ ГРУПИ

Общи принципи относно процеса на вземане на решения с участието на повече от една държава членка

Чл. 119. При вземането на решения или предприемането на действия съгласно този закон, които могат да окажат въздействие върху една или повече други държави членки, БНБ, съответно Комисията, се съобразява със следните принципи:

1. при предприемането на действия по преструктуриране се вземат ефикасни решения при минимизиране на разходите за преструктуриране;

2. решенията се вземат и действията се предприемат своевременно и с необходимата бързина, когато е необходимо;

3. за осигуряване на координирано и ефективно вземане на решенията БНБ, съответно Комисията, си сътрудничи със съответните органи за преструктуриране, компетентните органи и други органи от държави членки;

4. когато институция, лицензирана в Република България, е дъщерно дружество на предприятие майка от Съюза, се зачитат интересите на държавата членка, в която е установено предприятието майка, включително въздействието на всяко решение или действие, или бездействие върху финансовата стабилност, фискалните ресурси, механизма за финансиране на преструктурирането, схемата за гарантиране на депозити или схемата за компенсиране на инвеститорите на тази държава членка;

5. зачитат се интересите на отделните държави членки, в които са установени дъщерни дружества на предприятие майка – обект на надзор от БНБ, съответно от Комисията, включително въздействието на всяко решение или действие, или бездействие върху финансовата стабилност, фискалните ресурси, механизмите за финансиране на преструктурирането, схемите за гарантиране на депозити или схемите за компенсиране на инвеститорите на тези държави членки;

6. зачитат се интересите на всяка държава членка, в която се намира значим клон на институция, лицензирана в Република България, включително въздействието на всяко решение или действие, или бездействие върху финансовата стабилност на тези държави членки;

7. зачитат се постигането на баланс между интересите на засегнатите държави членки и избягването на несправедливо увреждане или неоправдана защита на интересите на Република България или друга държава членка, включително избягване на несправедливо разпределение на тежестта между държавите членки;

8. всяко задължение по този закон за консултация с орган, преди да бъде взето решение или предприето действие, означава най-малкото задължение за консултация с този орган относно елементите на предлаганото решение или действие, които могат да имат последици за съответното предприятие майка от Съюза, дъщерно дружество или значим клон или да окажат въздействие върху стабилността на държавата членка, в която е установено или се намира съответното предприятие майка от Съюза, дъщерно дружество или значим клон;

9. при предприемането на действия по преструктуриране БНБ, съответно Комисията, взема предвид и прилага плановете за преструктуриране, освен ако БНБ, съответно Комисията, и съответните органи за преструктуриране преценят, че в случая целите на преструктурирането ще бъдат постигнати по-ефективно чрез действия, които не са предвидени в плановете за преструктуриране;

10. осигуряване на необходимата степен на прозрачност, когато предложено решение или действие може да има последствия за финансовата стабилност и фискалните ресурси на Република България и засегнатите държави членки, ФПБ, ФГВБ, ФПИП, ФКИ, както и за фондовете за преструктуриране, схемите за гарантиране на депозити и схемите за компенсиране на инвеститорите от другите засегнати държави членки, и

11. координацията и сътрудничеството с цел цялостно намаление на разходите по преструктурирането.

Колегии за преструктуриране

Чл. 120. (1) Българската народна банка, съответно Комисията, когато е орган за преструктуриране на ниво група, създава колегии за преструктуриране, които изпълняват задачите по чл. 17–20, 27, 30, 71, чл. 72, ал. 9, чл. 125, 126 и 128 и осигуряват сътрудничеството и координацията с органите за преструктуриране на трети държави, когато е целесъобразно.

(2) Колегията за преструктуриране по ал. 1 се състои от следните органи:

1. Българската народна банка, съответно Комисията за финансов надзор, в качеството ѝ на орган за преструктуриране на ниво група и на консолидиращ надзорен орган;

2. Министерството на финансите на Република България;

3. Фонда за гарантиране на влоговете в банките, в случаите, когато БНБ е консолидиращ надзорен орган;

4. Европейския банков орган, без право на глас;

5. органите за преструктуриране от всяка държава членка, в която има установено дъщерно дружество, попадащо в обхвата на консолидирания надзор, осъществяван от БНБ, съответно от Комисията;

6. органите за преструктуриране на държавите членки, в които е установено дружество по чл. 1, ал. 1, т. 5, което е част от групата и е майка на една или повече институции в групата;

7. органите за преструктуриране на държавите членки, в които се намират значими клонове;

8. компетентните органи на държавите членки, за които органът за преструктуриране е член на колегията;

9. компетентните министерства, ако не са органи за преструктуриране;

10. органът, който отговаря за схемата за гарантиране на депозити на държава членка, когато съответният орган за преструктуриране е член на колегията.

(3) Българската народна банка, съответно Комисията, другите органи за преструктуриране и другите компетентни органи участват в работата на колегиите за преструктуриране по ал. 1 в съответствие с дадените им правомощия за изпълнение на следните цели и задачи:

1. обмен на информация относно разработването на план за преструктуриране на групата, упражняването на подготвителни и превантивни правомощия по отношение на групата и нейното преструктуриране;

2. разработване на план за преструктуриране на групата;

3. оценка съгласно чл. 27 на възможността за преструктуриране на групата;

4. упражняване съгласно чл. 30 на правомощията за преодоляване или отстраняване на пречките по отношение на възможността за преструктуриране на групата;

5. вземане на решение за установяване на схема за преструктуриране на групата по чл. 125 и 126;

6. координация на връзките с обществеността относно и стратегията и схемата за преструктуриране на групата;

7. координация на използването на механизмите за финансиране на преструктурирането;

8. определяне на минималните изисквания по чл. 69-71 и чл. 72, ал. 9 на ниво група и на ниво дъщерни предприятия.

(4) Ако компетентният орган на държава членка по ал. 2, т. 8 не е централна банка, той може да реши да бъде придружаван от представител на съответната централна банка.

(5) Когато предприятие майка или институция - част от групата по ал. 1, имат дъщерно дружество или клон, който би се считал за значим, ако се намираше в Съюза, органите за преструктуриране от съответните трети държави, могат по тяхно искане да бъдат поканени да участват в колегията за преструктуриране като наблюдатели, при условие че БНБ, съответно Комисията, счита, че към тези органи за преструктуриране се прилагат изисквания за поверителност, които са еквивалентни на тези по чл. 133.

(6) Българската народна банка, съответно Комисията, ръководи дейността на колегията по ал. 1, като:

1. утвърждава писмени правила и процедури за работата на колегията след консултация с останалите й членове;

2. координира всички дейности на колегията за преструктуриране;

3. свиква и ръководи всички заседания и предварително предоставя на всички членове на колегията изчерпателна

информация относно организацията на заседанията, основните въпроси за обсъждане и точките, които ще бъдат разглеждани;

4. уведомява членовете на колегията за всички планирани заседания с цел те да могат да заявят участие;

5. решава кои членове и наблюдатели да бъдат поканени да присъстват на определени заседания на колегията въз основа на важността на въпроса, който ще се обсъжда за тези членове и наблюдатели, включително потенциалното въздействие върху финансовата стабилност в съответните държави членки;

6. информира редовно всички членове на колегията за решенията и резултатите от заседанията по т. 5.

(7) Българската народна банка, съответно Комисията, Министерството на финансите и Управителният съвет на ФГВБ поддържат тясно сътрудничество с членовете на колегията по ал. 1. Когато колегията по ал. 1 се председателства от Комисията, тя има право да покани за участие в нея представител на БНБ в качеството ѝ на централна банка.

(8) При извършването на преценката по ал. 6, т. 5 БНБ, съответно Комисията, задължително кани:

1. всички органи за преструктуриране, членове на колегията, когато в дневен ред са включени въпроси, за които се прилага процесът на съвместно вземане на решение, или

2. съответния орган за преструктуриране, когато в дневния ред са включени въпроси, свързани с лице от групата, установено в държавата членка;

3. Европейския банков орган.

(9) Българската народна банка, съответно Комисията, може да не създаде колегия по ал. 1, ако друга група или колегия изпълнява функциите и задачите по ал. 3 и изпълнява условията и процедурите по този член и по чл. 123, като в този случай под колегия за преструктуриране по смисъла на този закон се счита тази друга група или колегия.

Участие в колегия за преструктуриране

Чл. 121. (1) Българската народна банка, съответно Комисията, Министерството на финансите и ФГВБ участват в колегия за преструктуриране, организирана от съответния орган за преструктуриране на ниво група или в друга група или колегия, изпълняваща същите функции и задачи, когато:

1. Българската народна банка, съответно Комисията, е орган за преструктуриране на индивидуална основа спрямо институция, която е дъщерно дружество на предприятие майка от Съюза;

2. в Република България е установен значим клон на институция от групата, или

3. дъщерно дружество, установено в Република България, е предприятие майка на една или повече институции в групата и е дружество по чл. 1, ал. 1, т. 5.

(2) При участието в колегията по ал. 1 БНБ, съответно Комисията, изпълнява задачите по чл. 120, ал. 3 в съответствие с дадените й правомощия.

(3) Българската народна банка, съответно Комисията, има право да участва във всяко заседание на колегията по ал. 1, когато в дневния ред са включени въпроси, за които се прилага процесът на съвместно вземане на решение или които са свързани с институция, лицензирана в Република България, или с дружество по чл. 1, ал. 1, т. 3-5 от групата.

(4) Българската народна банка, съответно Комисията, Министерството на финансите и ФГВБ поддържат тясно сътрудничество с членовете на колегията по ал. 1. Когато Комисията участва в колегията по ал. 1, тя има право да покани за участие в нея и представител на БНБ в качеството й на централна банка.

Европейски колегии за преструктуриране

Чл. 122. (1) Когато предприятие майка от трета държава има институция – дъщерно дружество, лицензирана в Република България, както и дъщерни дружества, установени в други държави членки, или институция от трета държава има значим клон, установен в Република България, както и значими клонове, установени в други държави членки, съответният орган за преструктуриране по чл. 2, ал. 1 или по чл. 3, ал. 1 от този закон и органите за преструктуриране на другите държави членки създават европейска колегия за преструктуриране.

(2) Когато е установен финансов холдинг в Съюза в съответствие с чл. 106, ал. 7 от ЗКИ или с чл. 70 от ЗПФИ, или с еквивалентна разпоредба от законодателство на държава членка, европейската колегия за преструктуриране по ал. 1 се председателства от БНБ, съответно от Комисията, когато тя е орган за преструктуриране на ниво група.

(3) Ако не е установен финансов холдинг по ал. 2, органът за преструктуриране по чл. 2, съответно по чл. 3, и другите членове на европейската колегия по ал. 1 определят председател на колегията.

(4) Европейската колегия за преструктуриране изпълнява посочените в чл. 120 функции и задачи по отношение на дъщерните институции и, когато е приложимо, по отношение на значимите клонове.

(5) Органът за преструктуриране по чл. 2, съответно по чл. 3, и другите органи за преструктуриране по ал. 1 могат по взаимно съгласие да не приложат изискването за създаване на европейска колегия по ал. 1, ако друга група или колегия, включително колегия за преструктуриране по чл. 120 и 121, изпълнява функциите и задачите по ал. 2-4 и изпълнява условията и процедурите по този член и по чл. 123, като в този случай под европейска колегия за преструктуриране по смисъла на този закон се счита тази друга група или колегия. В този случай се изисква и съгласието на членовете на другата група или колегия.

Обмен на информация

Чл. 123. (1) При спазване на изискванията на чл. 116 БНБ, съответно Комисията, предоставя при поискване на другите органи за преструктуриране и другите компетентни органи цялата информация, необходима за изпълнението на техните задачи във връзка с възстановяване и преструктуриране на институции и субекти от техните групи.

(2) Когато е орган за преструктуриране на ниво група, БНБ, съответно Комисията, координира обмена на цялата относима информация между органите за преструктуриране, включително предоставя своевременно на другите органи за преструктуриране цялата необходима информация с цел да улесни изпълнението на задачите по чл. 120, ал. 3, т. 2-8.

(3) Българската народна банка, съответно Комисията, предоставя информация, получена от орган за преструктуриране на трета държава, само след изричното съгласие на този орган.

(4) Българската народна банка и Комисията обменят информация с Министерството на финансите, когато информацията засяга решение или въпрос, който изисква уведомяване, одобрение или съгласие на министерството или може да има последствия за публичните финанси.

Преструктуриране на група с участие на дъщерно дружество от Република България

Чл. 124. (1) Когато реши, че институция, лицензирана в Република България, или установено в Република България дружество по чл. 1, ал. 1, т. 3-5, които са дъщерни предприятия на група, отговарят на условията за преструктуриране, органът за преструктуриране по чл. 2 или по чл. 3 съобщава незабавно на органа за преструктуриране на ниво група, на консолидиращия надзорен орган и на органите, участващи в колегията за преструктуриране на групата, следната информация:

1. решението, че институцията или дружеството по чл. 1, ал. 1, т. 3-5 отговаря на условията за преструктуриране;

2. действията по преструктуриране или такива, водещи до откриване на производство по несъстоятелност, които органът за преструктуриране по чл. 2, съответно по чл. 3, смята за целесъобразни за тази институция или дружество по чл. 1, ал. 1, т. 3-5.

(2) Органът за преструктуриране по чл. 2 или по чл. 3 може да предприеме действията по ал. 1, когато:

1. органът за преструктуриране на ниво група прецени след консултация с другите членове на колегията за преструктуриране, че действията по преструктуриране или процедурите няма вероятност да доведат до изпълнение на условията за преструктуриране спрямо лице от групата в друга държава членка, или

2. в рамките на 24 часа от получаване на уведомлението по ал. 1 от органа за преструктуриране на ниво група той не е извършил преценка по т. 1.

(3) Срокът по ал. 2, т. 2 може да бъде удължен със съгласието на органа за преструктуриране по чл. 2 или по чл. 3.

(4) Когато не са изпълнени условията по ал. 2, по предложение на органа за преструктуриране на ниво група се приема схема за преструктуриране на групата под формата на съвместно решение на този орган, органа за преструктуриране по чл. 2 или по чл. 3 и органите за преструктуриране спрямо дъщерните дружества, включени в схемата.

(5) Органът за преструктуриране по чл. 2 или по чл. 3 може да поиска от ЕБО съдействие за постигане на съвместното решение по ал. 4 в съответствие с чл. 31, буква „в" от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

(6) Когато органът за преструктуриране по чл. 2, съответно по чл. 3, не е съгласен с предложената от органа за преструктуриране на ниво група схема за преструктуриране на групата, както и когато има намерение да се отклони от нея или смята, че в интерес на финансовата стабилност трябва да предприемат по отношение на институция или дружество по чл. 1, ал. 1, т. 3-5 самостоятелни действия по преструктуриране или процедури, различни от предложените в схемата, той излага подробно основанията за несъгласието си или за отклоняването от схемата пред органа за преструктуриране на ниво група и другите органи за преструктуриране, обхванати от схемата, и ги информира за действията или мерките, които ще предприеме. При излагането на основанията за несъгласието си органът за преструктуриране по чл. 2, съответно по чл. 3, взема предвид плана за преструктуриране, потенциалното въздействие върху финансовата стабилност в съответните държави членки, както и потенциалните последици от самостоятелните действия или мерки за други части от групата.

(7) Съвместното решение по ал. 4, както и решението по ал. 6 на органа за преструктуриране по чл. 2 или по чл. 3 е окончателно.

Преструктуриране с участие на дъщерно дружество извън Република България, когато БНБ, съответно Комисията, е орган за преструктуриране на ниво група

Чл. 125. (1) След като получи уведомление от орган за преструктуриране на държава членка, че дъщерно дружество от група, за която БНБ, съответно Комисията, е орган за преструктуриране на ниво група, отговаря на условията за преструктуриране и след консултация с другите членове на колегията за преструктуриране БНБ, съответно Комисията, оценява вероятното въздействие, което предложените от органа по отношение на дъщерното дружество действия за преструктуриране или други мерки биха оказали върху групата и върху лицата от групата в Република България и други държави членки, и дали действията по преструктуриране или другите мерки има вероятност да доведат до изпълнение на условията за преструктуриране по отношение на лице от групата в Република България или друга държава членка.

(2) Когато след консултация с другите членове на колегията за преструктуриране органът за преструктуриране на ниво група по ал. 1 прецени, че действията по преструктуриране или другите мерки, за които е получил уведомление по ал. 1, има вероятност да доведат до изпълнение на условията за преструктуриране по отношение на лице от групата в Република България или държава членка, най-късно 24 часа след получаване на уведомлението по ал. 1 той предлага схема за преструктуриране на групата и я представя на колегията за преструктуриране.

(3) Срокът по ал. 2 може да бъде удължен със съгласието на органа за преструктуриране на другата държава членка по ал. 1.

(4) Схемата за преструктуриране на групата по ал. 2:

1. е съобразена със и следва плана за преструктуриране, освен ако съответният орган за преструктуриране на ниво група и другите органи за преструктуриране преценят, че целите на преструктурирането ще се постигнат по-ефективно чрез действия, които не са предвидени в плана;

2. определя действията по преструктуриране, които да се предприемат от БНБ, съответно от Комисията, и другите органи за преструктуриране по отношение на предприятието майка от Съюза и на лица от групата с цел да се постигнат целите на преструктурирането по чл. 50 и да се спазят принципите по чл. 53;

3. описва начина на координация на действията по преструктуриране по т. 2;

4. съдържа план за финансиране, който съответства на плана за преструктуриране на групата, принципите за споделяне на отговорността, установени в чл. 17, ал. 6, т. 6 и ал. 7, и за съвместното използване на средства по чл. 143.

(5) Схемата за преструктуриране на групата по ал. 2 се приема под формата на съвместно решение на органа за преструктуриране на ниво група и органите за преструктуриране по отношение на дъщерните дружества, включени в схемата.

(6) Органът за преструктуриране на ниво група може да поиска от ЕБО съдействие за постигане на съвместно решение по ал. 5 в съответствие с чл. 31, буква „в" от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

(7) Когато един или повече органи за преструктуриране са изразили несъгласие или имат намерения да не приложат схемата за преструктуриране по ал. 2, БНБ, съответно Комисията, и останалите органи за преструктуриране могат да постигнат съвместно решение по схема за преструктуриране по ал. 5.

(8) Съвместните решения по ал. 5 и 7 са окончателни.

Преструктуриране на група, когато БНБ, съответно Комисията, е орган за преструктуриране на ниво група

Чл. 126. (1) Когато БНБ, съответно Комисията, е орган за преструктуриране на ниво група и прецени, че съответното предприятие майка от Съюза изпълнява условията за преструктуриране, тя незабавно съобщава информацията по чл. 124, ал. 1 на членовете на колегията за преструктуриране на групата.

(2) Действията по чл. 124, ал. 1, т. 2 могат да включват прилагането на схема за преструктуриране на групата, изготвена в съответствие с чл. 125, ал. 4, ако е налице едно от следните обстоятелства:

1. действията на ниво предприятие майка, съобщени в съответствие с чл. 124, ал. 1, т. 2, има вероятност да доведат до изпълнение на условията за преструктуриране по отношение на лице от групата в друга държава членка;

2. действията, приложими само на ниво предприятие майка, не са достатъчни за разрешаване на проблемната ситуация или няма вероятност да доведат до оптимални резултати;

3. едно или повече дъщерни дружества отговарят на условията за преструктуриране съгласно констатациите на органите за преструктуриране за тези дъщерни предприятия, или

4. действията по преструктуриране или процедурите на ниво група ще бъдат от полза за дъщерните дружества, което прави подходящо прилагането на схема за преструктуриране на групата.

(3) Когато предлаганите от органа за преструктуриране на ниво група действия по ал. 1 не включват схема за преструктуриране на групата, тя взема решението си след консултация с членовете на колегията за преструктуриране.

(4) Решението по ал. 3 взема предвид:

1. плана за преструктуриране, освен ако органът за преструктуриране на ниво група и другите органи за преструктуриране преценят, че целите на преструктурирането ще се постигнат по-ефективно чрез действия, които не са предвидени в плана;

2. финансовата стабилност на съответните държави членки.

(5) Когато предлаганите действия по ал. 1 включват схема за преструктуриране на групата, тази схема е под формата на съвместно решение на органа за преструктуриране на ниво група и органите за преструктуриране по отношение на дъщерните предприятия, включени в схемата.

(6) Органът за преструктуриране на ниво група може да поиска от ЕБО съдействие за постигане на съвместно решение по ал. 3 в съответствие с чл. 31, буква „в” от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

(7) Когато един или повече органи за преструктуриране са изразили несъгласие или имат намерения да се отклонят от схемата за преструктуриране по ал. 3, органът за преструктуриране на ниво група и останалите органи за преструктуриране могат да постигнат съвместно решение по схема за преструктуриране.

(8) Съвместните решения по ал. 5 и 7 са окончателни.

Преструктуриране на група, когато БНБ, съответно Комисията, е орган за преструктуриране на дъщерно дружество

Чл. 127. (1) Когато орган за преструктуриране на ниво група предложи приемане на схема за преструктуриране на групата и схемата включва действия по отношение на дъщерна институция, лицензирана в Република България, или дружество по чл. 1, ал. 1, т. 3-5 от групата, тази схема се приема чрез съвместно решение на този орган, органа за преструктуриране по чл. 2 или по чл. 3 и другите органи за преструктуриране по отношение на дъщерните предприятия, включени в схемата.

(2) Органът за преструктуриране по чл. 2 или по чл. 3 може да поиска от ЕБО съдействие за постигане на съвместно решение по ал. 1 в съответствие с чл. 31, буква „в” от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

(3) Органът за преструктуриране по чл. 2 или по чл. 3 участва в консултация по инициатива на органа за преструктуриране на ниво група, която включва дъщерна институция, лицензирана в Република България, или дружество по чл. 1, ал. 1, т. 3-5 от групата, когато този орган прецени, че предприятието майка от Съюза на групата отговаря на условията за преструктуриране, но не предложи схема за преструктуриране на групата съгласно по ал. 1.

(4) Когато органът за преструктуриране по чл. 2 или по чл. 3 не е съгласен с предложената от органа за преструктуриране на ниво група схема за преструктуриране на групата, както и когато има намерение да се отклони от нея или смята, че в интерес на финансовата стабилност трябва да предприеме по отношение на институция или дружество по чл. 1, ал. 1, т. 3-5 самостоятелни действия или процедури, различни от предложените в схемата, той излага подробно основанията за несъгласието си или за отклоняването от схемата пред органа за преструктуриране на ниво група и другите органи за преструктуриране, обхванати от схемата, и ги информира за действията или мерките, които ще предприеме. При излагането на основанията за несъгласието си съответният орган за преструктуриране по чл. 2 или по чл. 3 взема предвид плана за преструктуриране, потенциалното въздействие върху финансовата стабилност в съответните държави членки, както и потенциалните последици от действията или мерките за други части от групата.

(5) Съвместното решение по ал. 1, както и решението на съответния орган за преструктуриране по чл. 2 или по чл. 3 и ал. 4 е окончателно.

Сътрудничество при преструктуриране на лица от група

Чл. 128. (1) Когато не се прилага схема за преструктуриране на групата и органът за преструктуриране по чл. 2 или по чл. 3 предприема действия по преструктуриране по отношение на субект от групата, той си сътрудничи тясно с другите органи за преструктуриране в рамките на колегията за преструктуриране с оглед постигане на координирана стратегия за преструктуриране на всички лица от групата, които са проблемни или има вероятност да станат проблемни.

(2) Когато предприема действие по преструктуриране по отношение на субект от група, органът за преструктуриране по чл. 2, съответно по чл. 3, информира редовно и изчерпателно за него и за постигнатия напредък членовете на колегията за преструктуриране.

(3) Органът за преструктуриране по чл. 2, съответно по чл. 3, извършва незабавно приложимите действия по чл. 124-127 и по този член, като отчита неотложния характер на ситуацията.

Глава двадесет и първа

ОТНОШЕНИЯ С ТРЕТИ ДЪРЖАВИ

Признаване и изпълнение на процедури за преструктуриране на трета държава

Чл. 129. (1) Процедури за преструктуриране на трети държави се признават и прилагат в съответствие със сключените междудържавни споразумения. Когато няма такива споразумения, не са влезли в сила или не съдържат разпоредби относно признаване и изпълнение на процедури за преструктуриране, се прилагат разпоредбите на този член.

(2) Когато съществува европейска колегия за преструктуриране, органът за преструктуриране по чл. 2, съответно по чл. 3, участва като член във вземането на съвместно решение по признаване на процедура за преструктуриране на трета държава по отношение на институция или предприятие майка от тази трета държава, когато няма сключено и влязло в сила споразумение, което урежда признаването и изпълнението на процедури за преструктуриране на третата държава и при ограниченията на чл. 130.

(3) Съвместното решение по признаване на процедура за преструктуриране на трета държава по ал. 2 се прилага доколкото не противоречи на българското право.

(4) Ако не е създадена европейска колегия за преструктуриране или не бъде постигнато съвместно решение от органите за преструктуриране, участващи в европейската колегия за преструктуриране, органът за преструктуриране по чл. 2, съответно по чл. 3, взема самостоятелно решение при ограниченията на чл. 130 относно признаване и изпълнение на процедурата за преструктуриране на съответната трета държава по отношение на институция или предприятие майка от тази държава, като отчита интересите на Република България и другите държави членки, в които извършва дейност институцията или предприятието майка, включително потенциалното въздействие на признаването и изпълнението на процедурата за преструктуриране на третата държава върху други части на групата и финансовата стабилност в тези държави членки.

(5) При решение за прилагане на процедура по преструктуриране на трета държава органът за преструктуриране по чл. 2, съответно по чл. 3, има право да използва правомощията по преструктуриране, предвидени в този закон.

(6) При необходимост от защита на обществения интерес БНБ, съответно Комисията, може да предприеме действие по преструктуриране по отношение на предприятие майка, за което е

орган за преструктуриране, когато по преценка на съответния орган от третата държава институция от тази държава отговаря на изискванията за преструктуриране съгласно националното ѝ право. При предприемане на действие по преструктуриране се прилага чл. 100.

(7) Признаването и изпълнението на процедурата за преструктуриране на трета държава не се прилага при производство по несъстоятелност по реда на ЗБН или по реда на част четвърта от ТЗ.

Право да се откаже признаването или изпълнението на процедурите за преструктуриране на трета държава

Чл. 130. Органът за преструктуриране по чл. 2, съответно по чл. 3, може да откаже да признае или да изпълни процедурата за преструктуриране на трета държава, а при създадена европейска колегия за преструктуриране – след консултация с другите органи за преструктуриране, ако счита, че:

1. процедурата за преструктуриране на третата държава би имала неблагоприятни последици за финансовата стабилност в Република България или в друга държава членка;

2. е необходимо самостоятелно действие по преструктуриране съгласно чл. 131 по отношение на клон в Република България, за да бъдат постигнати целите на преструктуриране;

3. признаването или изпълнението на процедурата за преструктуриране на третата държава би довело до неравнопоставено третиране на кредиторите, включително вложителите, които се намират във или на които се дължи плащане в Република България или друга държава членка спрямо кредиторите, включително вложителите, от третата държава със сходни права;

4. признаването или изпълнението на процедурата за преструктуриране на третата държава би имало съществени фискални последствия за Република България, или

5. последиците от признаването или изпълнението биха противоречали на българското законодателство.

Преструктуриране на клон на институция от трета държава

Чл. 131. (1) Когато не се прилага процедура за преструктуриране на трета държава по отношение на клон на институция, лицензиран да извършва дейност в Република България, или органът за преструктуриране по чл. 2, съответно по чл. 3, е отказал признаване на процедурата на основание чл. 130, той прилага правомощията си за преструктуриране по този закон. При предприемане на действие по преструктуриране се прилага чл. 100.

(2) Органът за преструктуриране по чл. 2 или по чл. 3 може да упражни правомощията по ал. 1, когато прецени, че действието по преструктуриране е в обществен интерес и ако е изпълнено поне едно от следните условия:

1. клонът в Република България вече не отговаря или има вероятност да не отговори на условията за издаване на лиценз на институция със седалище в трета държава за извършване на банкова дейност, съответно на дейност като инвестиционен посредник чрез клон, и на условията за осъществяване на дейност, както и че няма вероятност в разумен срок действие в рамките на частния сектор, надзорни действия или действие на орган от съответната трета държава да осигури спазване на изискванията или да предотврати изпадането на институцията в невъзможност да изпълнява задълженията си;

2. по преценка на органа за преструктуриране по чл. 2, съответно по чл. 3, институцията от третата държава не може или не желае, или има вероятност да не може да изплати на падежа задълженията си към кредитори от Република България или от друга държава членка, или задълженията, които са поети от или осчетоводени в баланса на клона или администрирани от него, и в разумен срок не е започната или няма да бъде започната процедура за преструктуриране на институцията или производство по несъстоятелност в съответствие с правото на третата държава;

3. съответният орган на третата държава е започнал процедура за преструктуриране по отношение на институцията от третата държава или е уведомил органа за преструктуриране по чл. 2, съответно по чл. 3, за намерението си да започне такава процедура.

(3) При предприемане от съответния орган за преструктуриране по чл. 2, ал. 1 или по чл. 3, ал. 1 на самостоятелно действие по преструктуриране по отношение на клон в Република България се вземат предвид целите на преструктурирането, като се спазват:

1. принципите, предвидени в чл. 53;

2. приложимите изисквания, свързани с използването на инструментите за преструктуриране.

Сътрудничество с органите на трета държава

Чл. 132. (1) Когато има сключени от ЕБО рамкови споразумения за сътрудничество със съответни органи на трета държава, БНБ и Комисията може също да сключват с тях необвързващи споразумения за сътрудничество, когато е целесъобразно, в съответствие с рамковите споразумения.

(2) Необвързващите споразумения за сътрудничество по ал. 1 могат да уреждат следните въпроси:

1. обмена на информация, необходима за подготвянето и поддържането на плановете за преструктуриране;

2. консултациите и сътрудничеството при разработване на плановете за преструктуриране, включително принципите за упражняване на правомощията съгласно чл. 129 и 131 и подобни правомощия съгласно правото на съответните трети държави;

3. обмена на информация, необходима за прилагане на инструментите за преструктуриране и за упражняване на правомощията за преструктуриране и подобни правомощия съгласно правото на съответните трети държави;

4. ранното предупреждение на страните по споразумението или консултация с тях преди предприемането на съществено действие съгласно този закон или правото на съответната трета държава, когато се засяга институцията или групата, за които се отнася споразумението;

5. координацията на връзките с обществеността при съвместни действия по преструктуриране;

6. процедурите и договореностите за обмен на информация и сътрудничество съгласно т. 1-5, включително, когато е целесъобразно, посредством създаването и работата на групи за управление на кризи.

(3) Българската народна банка и Комисията уведомяват ЕБО за всяко споразумение за сътрудничество, сключено в съответствие с ал. 1.

Обмен на поверителна информация

Чл. 133. (1) Българската народна банка, Комисията и Министерството на финансите предоставят информация, която представлява професионална тайна по чл. 116, на съответните органи за преструктуриране, компетентните органи и компетентните министерства от трети държави, ако:

1. тези органи имат задължения за запазване поверителност на информацията, еквивалентни на изискванията на чл. 116 и съответстващи на правото на Съюза и Република България за защита на личните данни;

2. информацията е необходима на съответните органи на трети държави единствено за изпълнението на възложените им съгласно националното право функции за преструктуриране, които са сравними с възложените им по този закон.

(2) Информация, произхождаща от друга държава членка, която представлява професионална тайна, може да се предоставя на съответните органи на трети държави само със съгласието на органите на държавата членка и за целите, за които е дадено съгласието.

(3) При предоставяне на друга държава членка на информация, която представлява професионална тайна, БНБ, Комисията и Министерството на финансите могат да посочат, че информацията може да бъде оповестена само след изрично

съгласие на БНБ, съответно на Комисията или Министерството на финансите, и да определят целите, за които дават съгласие.

Глава двадесет и втора

МЕХАНИЗМИ ЗА ФИНАНСИРАНЕ НА ПРЕСТРУКТУРИРАНЕТО

Фонд за преструктуриране на банки

Чл. 134. (1) Създава се фонд за преструктуриране на банки (ФПБ) с цел финансиране на прилагането на инструментите и правомощията за преструктуриране по този закон по отношение на банки.

(2) Фондът за преструктуриране на банки се управлява от Управителния съвет на ФГВБ. Разходите, свързани с управлението на този фонд, са част от общите административни разходи на ФГВБ и се финансират по предвидения в ЗГВБ ред.

(3) Управителният съвет на ФГВБ определя звена в структурата на ФГВБ, които го подпомагат при упражняване на функциите му по управление и използване на ФПБ. При изпълнение на функциите си по глава единадесета и глава дванадесета Управителният съвет на ФГВБ се подпомага от звено, което е отделно и независимо от структурните звена, ангажирани със задачи по гарантиране на влоговете в банките.

(4) Управителният съвет на ФГВБ изготвя отделен финансов отчет на ФПБ.

(5) Българската народна банка в качеството си на орган за преструктуриране по чл. 2 взема решение за използване на средства от ФПБ и възлага на Управителния съвет на ФГВБ изпълнението на това решение.

(6) Решението по ал. 5 може да се вземе единствено в съответствие с целите на преструктурирането по чл. 50 и принципите по чл. 53.

Фонд за преструктуриране на иинвестиционни посредници

Чл. 135. (1) Създава се Фонд за преструктуриране на инвестиционни посредници (ФПИП) с цел финансиране на прилагането на инструментите за преструктуриране по този закон по отношение на инвестиционни посредници по чл. 1, ал. 1, т. 2.

(2) Фондът за преструктуриране на инвестиционни посредници се управлява от Управителния съвет на ФКИ. Разходите, свързани с управлението на този фонд, са част от общите административни разходи на ФКИ и се финансират по предвидения в ЗППЦК ред.

(3) Управителният съвет на ФКИ изготвя отделен финансов отчет на ФПИП.

(4) Комисията в качеството си на орган за преструктуриране по чл. 3 взема решение за използване на средства от ФПИП и възлага на Управителния съвет на ФКИ изпълнението на това решение.

(5) Решението по ал. 4 може да се вземе единствено в съответствие с целите на преструктурирането по чл. 50 и принципите по чл. 53.

Управление на фондовете за преструктуриране

Чл. 136. (1) Управителният съвет на ФГВБ, съответно на ФКИ, взема решения за:

1. събиране от банките, съответно от инвестиционните посредници, на годишни вноски в съответствие с чл. 139;

2. събиране от банките, съответно от инвестиционните посредници, на извънредни вноски съгласно чл. 140, когато вноските по т. 1 са недостатъчни, и

3. сключване на договори за заемане на средства и други форми на подкрепа и предоставяне на заеми при условията и по реда на чл. 141 и 142;

4. инвестиране на средствата на ФПБ, съответно на ФПИП;

5. назначаване на регистриран одитор за извършване на независим финансов одит на годишния финансов отчет на ФПБ, съответно на ФПИП;

6. изпълнение на възложени с този закон задължения, включително по глава единадесета и глава дванадесета;

7. приемане на годишния финансов отчет на ФПБ, съответно на ФПИП, и обнародването му до 31 март.

(2) Средствата на ФПБ, съответно на ФПИП, се инвестират при спазване на принципите на сигурност, ликвидност и диверсификация.

(3) Средствата на ФПБ, съответно на ФПИП, могат да се инвестират във финансови инструменти, както следва:

1. депозити в лева и евро или други финансови инструменти, предлагани от Българската народна банка;

2. депозити в евро при чуждестранни банки, които имат един от трите най-високи кредитни рейтинги, присъдени от две агенции за кредитен рейтинг;

3. дългови инструменти в евро, без вградени опции, емитирани от чужди държави, чуждестранни банки, чуждестранни финансови институции, международни финансови организации,

чуждестранни агенции или други чуждестранни дружества, които инструменти или емитенти имат един от трите най-високи кредитни рейтинги, присъдени от две агенции за кредитен рейтинг.

(4) Фондът за преструктуриране на банките, съответно ФПИП, имат право:

1. да извършват репо сделки (сделки с уговорка за обратно изкупуване) в евро с чуждестранни банки, чуждестранни финансови институции или международни финансови организации, които имат един от трите най-високи кредитни рейтинги, присъдени от две агенции за кредитен рейтинг;

2. да предоставят в заем срещу еквивалентно обезпечение притежаваните от тях дългови инструменти по ал. 3 т. 3 на чуждестранни банки, чуждестранни финансови институции или международни финансови организации, които имат един от трите най-високи кредитни рейтинги, присъдени от две агенции за кредитен рейтинг.

(5) При спазване на изискванията на настоящия закон и на Закона за Българската народна банка средства на ФПБ, съответно на ФПИП, могат да бъдат възлагани за управление на БНБ срещу възнаграждение.

(6) Правилата и ограниченията за инвестиране на средствата на ФПБ, съответно на ФПИП, както и измененията в тях се приемат от Управителния съвет на ФГВБ, съответно на ФКИ.

Използване на средствата от фондовете за преструктуриране

Чл. 137. (1) Органът за преструктуриране по чл. 2, съответно по чл. 3, взема решение за използване на средства от ФПБ, съответно от ФПИП, до размер, необходим за гарантиране на ефективно прилагане на инструментите за преструктуриране. С тези средства могат да се финансират едно или повече от следните действия:

1. гарантиране на активите или задълженията или отпускане на заеми на институция в режим на преструктуриране, на нейните дъщерни предприятия, на мостова банка, мостов инвестиционен посредник или на дружество за управление на активи;

2. закупуване на активи на институцията в режим на преструктуриране;

3. придобиване на обикновени акции, издадени от мостова банка, мостов инвестиционен посредник, мостов финансов холдинг или от дружество за управление на активи;

4. изплащане на обезщетения на акционери/съдружници или кредитори съгласно чл. 102;

5. вноски в институцията в режим на преструктуриране, когато се прилага инструментът за споделяне на загуби, и органът за преструктуриране по чл. 2, съответно по чл. 3, е решил да изключи определени кредитори от обхвата на споделянето на загубите в съответствие с чл. 67;

6. отпускане на заем на други механизми за финансиране на доброволна основа.

(2) Когато се прилага инструментът за продажба на стопанска дейност, действията по ал. 1 може да се предприемат по отношение на купувача.

(3) Средства от ФПБ, съответно от ФПИП, не могат да се използват за пряко поемане на загубите на институция или дружество по чл. 1, ал. 1, т. 3-5, нито за рекапитализация на институцията или дружеството. Когато използването на средства по ал. 1 води до частично прехвърляне на загубите на институция или дружество по чл. 1, ал. 1, т. 3-5 към ФПБ, съответно към ФПИП, се прилагат изискванията на чл. 67.

Целево равнище и източници за набиране на средства

Чл. 138. (1) Целевото равнище на средствата, събрани във ФПБ, е две на сто от размера на гарантираните влогове в банките, лицензирани в Република България.

(2) Целевото равнище на ФПИП е едно на сто от размера на подлежащите на компенсиране парични средства на клиенти на инвестиционните посредници и клоновете от трети държави, лицензирани в Република България.

(3) Източници за набиране на средствата във ФПБ, съответно във ФПИП, са:

1. годишни и извънредни вноски от банките, съответно от инвестиционните посредници;

2. доходите от инвестиране на набраните във ФПБ, съответно във ФПИП, средства;

3. получени от ФПБ, съответно от ФПИП, суми от възстановяване на средства, използвани за целите на преструктурирането по реда, предвиден при прилагане на съответните инструменти за преструктуриране, както и свързаните с тях доходи и компенсации;

4. други източници.

(4) Българската народна банка е депозитар на средствата на ФПБ и на ФПИП.

Годишни вноски

Чл. 139. (1) Органът за преструктуриране по чл. 2, съответно по чл. 3, до 31 март на текущата година определя общата сума на годишните вноски за съответната година, като отчита фазата на икономическия цикъл и съответстващото въздействие върху финансовото състояние на банките, съответно на инвестиционните посредници. Органът за преструктуриране по чл. 2, съответно по чл. 3, информира Управителния съвет на ФГВБ, съответно на ФКИ, за определената обща сума на годишните вноски във ФПБ, съответно във ФПИП, в срока по изречение първо.

(2) До 1 май на текущата година органът за преструктуриране по чл. 2, съответно по чл. 3, определя индивидуалните годишни вноски за банките, съответно за инвестиционните посредници, лицензирани в Република България, както и за клоновете от трети държави в рамките на сумата по ал. 1 и представя на Управителния съвет на ФГВБ, съответно на ФКИ, информацията за индивидуално определените вноски в същия срок.

(3) Органът за преструктуриране по чл. 2, съответно по чл. 3, уведомява всяка банка, съответно инвестиционен посредник, лицензиран/а в Република България, и клон на банка, съответно на инвестиционен посредник, от трета държава за размера на индивидуална годишна вноска за ФПБ, съответно за ФПИП, в срока по ал. 2.

(4) Институция, лицензирана в Република България, или клон от трета държава, внася във ФПБ, съответно във ФПИП, индивидуално определената годишна вноска в 30-дневен срок считано от датата на уведомлението по ал. 3.

(5) Вноската по ал. 2 във ФПБ е пропорционална на относителния дял на сумата на задълженията на банката или клона от трета държава (с изключение на собствения капитал), намалена с размера на гарантираните влогове в тази банка или клон, спрямо общите задължения на всички банки и клонове от трети държави (с изключение на собствения капитал), намалени с общия размер на гарантираните влогове. Размерът на вноската отчита и рисковия профил на банката или клона и се изчислява в съответствие с правилата, определени от Делегиран Регламент (ЕС) 2015/63 на Комисията от 21 октомври 2014 г. за допълване на Директива 2014/59/ЕС на Европейския парламент и на Съвета по отношение на предварителните вноски в механизмите за финансиране на преструктурирането.

(6) Вноската по ал. 2 във ФПИП е пропорционална на относителния дял на сумата на задълженията на инвестиционния посредник или клона от трета държава (с изключение на собствения капитал) спрямо общите задължения на всички инвестиционни посредници и клонове от трети държави (с изключение на собствения капитал). Размерът на вноската отчита и рисковия профил на инвестиционния посредник или на клона и

се изчислява в съответствие с правилата, определени от Делегиран Регламент (ЕС) 2015/63 на Комисията от 21 октомври 2014 г. за допълване на Директива 2014/59/ЕС на Европейския парламент и на Съвета по отношение на предварителните вноски в механизмите за финансиране на преструктурирането.

(7) Когато бъде достигнато целевото равнище на средствата по чл. 138, ал. 1, съответно по чл. 138, ал. 2, органът за преструктуриране по чл. 2, съответно по чл. 3, взема решение за спиране на събирането на годишни вноски. При последващо използване на ФПБ, съответно на ФПИП, в резултат на което събраните средства спаднат под целевото равнище по чл. 138, ал. 1, съответно по чл. 138, ал. 2, набирането на годишни вноски се възобновява, докато се достигне целевото равнище.

(8) Когато средствата на ФПБ, съответно на ФПИП, намалеят до размер, по-малък от две трети от целевото равнище, се възстановява събирането на годишните вноски и те се определят така, че целевото ниво да бъде достигнато в срок от шест години.

(9) Органът за преструктуриране по чл. 2, съответно по чл. 3, упражнява контрол относно изпълнението на задълженията на институциите и клоновете по този член. Управителният съвет на ФГВБ, съответно на ФКИ, информира органа за преструктуриране по чл. 2, съответно по чл. 3, за плащането на годишни вноски и му оказва съдействие при упражняване на контрола по изречение първо.

(10) При неплащане на годишна вноска в определения срок Управителният съвет на ФГВБ, съответно на ФКИ, начислява за срока на забавата лихва върху дължимата сума в размер на законната лихва.

(11) В случай че институция или клон на институция от трета държава не плати изискуема вноска в срок, Управителният съвет на ФГВБ, съответно на ФКИ, уведомява незабавно органа за преструктуриране по чл. 2, съответно по чл. 3.

(12) Годишните вноски на институциите се отчитат като счетоводни разходи за текущата година.

Извънредни вноски

Чл. 140. (1) Когато размерът на средствата, натрупани във ФПБ, съответно във ФПИП, не е достатъчен, за да покрие разходите, свързани с финансиране на преструктурирането, се набират извънредни вноски от банките, съответно от инвестиционните посредници, лицензирани в Република България, както и от клоновете от трети държави.

(2) Органът за преструктурирането по чл. 2, съответно по чл. 3, определя общата сума на извънредните вноски, която е не по-голяма от трикратния размер на последната определена годишна вноска.

(3) Общата сума по ал. 2 се разпределя на индивидуални извънредни вноски между банките, съответно между инвестиционните посредници, лицензирани в Република България, както и от клоновете от трети държави в съответствие с правилата, предвидени в чл. 139, ал. 5, съответно в чл. 139, ал. 6.

(4) С решението по ал. 2 органът за преструктурирането по чл. 2, съответно по чл. 3, определя срока, в който се плащат извънредните вноски в пълен размер.

(5) Ако плащането на извънредни вноски би застрашило ликвидността или платежоспособността на институция, лицензирана в Република България, или на клона от трета държава, органът за преструктурирането по чл. 2, съответно по чл. 3, може да отложи за срок до 6 месеца изцяло или частично изпълнението на задължението. Отлагането може да бъде удължено за срок до шест месеца по искане на институцията или на клона и след оценка на неговата обоснованост.

(6) Изискванията за контрол по чл. 139, ал. 9 се прилагат и за извънредните вноски.

(7) Правилата по чл. 139, ал. 10 и 11 се прилагат и при неплащане в срок на извънредна вноска.

Алтернативни средства за финансиране

Чл. 141. Когато наличните средства, събрани от годишни вноски и извънредни вноски, не са достатъчни за покриване на разходите, свързани с финансиране на преструктурирането, ФПБ, съответно ФПИП, може да бъде попълван със заемане на средства или подпомаган с други форми на подкрепа от банки, финансови институции или други трети лица, в случай че такива възможности са непосредствено достъпни при разумни условия.

Заемане на средства между механизми за финансиране

Чл. 142. (1) Фондът за преструктуриране на банките, съответно ФПИП, може да отправи искане за заемане на средства от останалите механизми за финансиране на преструктурирането в Съюза, в случай че:

1. набраната чрез годишни вноски сума не е достатъчна за покриване на разходите на ФПБ, съответно на ФПИП, във връзка с преструктурирането;

2. извънредните вноски не са своевременно събрани;

3. заемането на средства и другите форми на подпомагане по чл. 141 не са непосредствено достъпни при разумни условия.

(2) Средства на ФПБ, съответно на ФПИП, може да се използват за предоставяне на заеми на други механизми за финансиране на преструктурирането в Съюза. Решение за

предоставяне на такива заеми се взема от Управителния съвет на ФГВБ, съответно на ФКИ, след одобрение от Министерството на финансите и от органа за преструктурирането по чл. 2, съответно по чл. 3, и ако такива заеми са потърсени в резултат на аналогични на описаните в ал. 1 условия.

(3) Министерството на финансите, органът за преструктурирането по чл. 2, съответно по чл. 3, и Управителният съвет на ФГВБ, съответно на ФКИ, извършват своите преценки и вземат съответните решения по ал. 2 съобразно със сроковете съгласно искането на механизма за финансиране от другата държава членка.

(4) Лихвеният процент, срокът на изплащане и другите условия по заема по ал. 1 или 2 се договарят между Управителния съвет на ФГВБ, съответно на ФКИ, и органите за управление на другите участващи механизми за финансиране на преструктурирането. Договорените лихви, срокът и условията се прилагат за всички участващи в дадено споразумение за заем, освен ако участниците не се договорят за друго.

(5) Сумите, с които ФПБ, съответно ФПИП, участва в предоставяне на заеми по ал. 2 се договарят от Управителния съвет на ФГВБ, съответно на ФКИ. Споразумението осигурява разпределение на ангажиментите за предоставяните средства между участващите механизми за финансиране, пропорционално на относителния дял на гарантираните влогове в съответната държава членка към общия размер на гарантираните влогове на участващите в споразумението държави, освен ако е договорено друго.

(6) При предоставяне на заем по ал. 2 сумата на отпуснатите средства не се намалява при отчитане на изпълнението на целевото равнище на събраните средства във ФПБ, съответно във ФПИП.

Използване на фондовете за преструктуриране при преструктуриране на група

Чл. 143. (1) При изготвяне на схема за преструктуриране на група съгласно чл. 124-127 БНБ, съответно Комисията, като орган за преструктуриране на ниво група или като орган, участващ в преструктурирането, взема решение за участие на ФПБ, съответно на ФПИП, във финансиране на преструктурирането съгласно приетия план за финансиране на действия по преструктуриране на ниво група.

(2) Планът за финансиране включва:

1. оценка по чл. 55 по отношение на засегнатите субекти от групата;

2. загубите, които ще бъдат признати от всеки засегнат субект в групата при използването на инструментите за преструктуриране;

3. за всеки засегнат субект в групата - загубите, които ще бъдат понесени от всеки клас акционери и кредитори;

4. вноските, които биха били направени от ФГВБ в съответствие с чл. 144 и останалите схеми за гарантиране на влоговете;

5. общата вноска от механизми за финансиране на преструктурирането, включително нейната цел и форма;

6. основата за изчисляване на сумите, които ФПБ, съответно ФПИП, и останалите механизми за финансиране на преструктурирането на държавите членки, в които са разположени засегнати субекти от групата, трябва да предоставят за финансиране на преструктурирането, за да се достигне посочената обща вноска по т. 5;

7. сумите, които ФПБ, съответно ФПИП, и останалите механизми за финансиране на засегнатите субекти от групата трябва да предоставят за финансиране на преструктурирането, и формата на тези вноски;

8. размера на средствата, които ФПБ, съответно ФПИП, и останалите механизми за финансиране на преструктурирането на държавите членки, в които са засегнатите субекти от групата, могат да получат като заем от институции, финансови институции и други трети лица;

9. срокове за използването на ФПБ, съответно ФПИП, и останалите механизми за финансиране на преструктурирането на държавите членки, в които са установени засегнатите субекти от групата, които могат да се удължават при необходимост.

(3) Освен ако не е договорено друго в плана за финансиране, основата за пропорционално участие на ФПБ, съответно на ФПИП, във вноската по ал. 2, т. 5 е съобразена с принципите по чл. 17, ал. 6, т. 6 при отчитане на:

1. частта от рисково претеглените активи на групата, която се държи от институции и дружества по чл. 1, ал. 1, т. 3-5, установени в Република България;

2. частта от стойността на активите на групата, която се държи от институции и дружества по чл. 1, ал. 1, т. 3-5, установени в Република България;

3. частта от загубите, довели до необходимостта от преструктуриране на групата, която се дължи на субекти под надзора на БНБ, съответно на Комисията, и

4. частта от общата вноска по ал. 2, т. 5, която съгласно плана за финансиране се очаква да се използва пряко в полза на субекти от групата, установени в Република България.

(4) При вземане на решение по ал. 1 органът за преструктуриране по чл. 2, съответно по чл. 3, съвместно с Управителния съвет на ФГВБ, съответно на ФКИ, предвиждат необходимите мерки за осигуряване на възможностите за незабавно извършване на плащането на дължимата част от вноската по плана за финансиране при предприемане на действия по преструктуриране.

(5) За изпълнение на задължения по ал. 4 Управителният съвет на ФГВБ, съответно на ФКИ, може да сключва съгласно чл. 141 договори за заем или други форма на подкрепа, както и да предоставя гаранции по договори, сключени от механизма за финансиране на преструктуриране на ниво група в съответствие с приетия план за финансиране.

(6) Приходите или ползите, получени от използването на механизмите за финансиране на преструктурирането на ниво група, се разпределят между съответните механизми за финансиране в съответствие с техните вноски по ал. 2.

Използване на ФГВБ в процеса на преструктурирането

Чл. 144. (1) Когато БНБ предприеме действие по преструктуриране, ФГВБ се задължава да участва във финансиране на преструктурирането с парична вноска с цел покриване на загуби, при условие че се запазва достъпът на вложителите до техните влогове и при спазване на следните ограничения:

1. при използване на Инструмента за споделяне на загуби – размерът на дължимата вноска от ФГВБ се определя от сумата, с която гарантираните влогове биха били обезценени за поемане на загубите на банката съгласно чл. 73, ал. 1, т. 1, ако гарантираните влогове попадаха в обхвата на действие на инструмента и подлежаха на обезценка като вземания на кредитор с ред по чл. 94, ал. 1, т. 4 от ЗБН;

2. при използване на други инструменти за преструктуриране – размерът на дължимата вноска от ФГВБ се определя от размера на загубите, които вложителите, чиито влогове са гарантирани, биха понесли в производството по несъстоятелност като кредитор с ред на вземанията по чл. 94, ал. 1, т. 4 от ЗБН;

(2) Размерът на вноската по ал. 1 не може да надвишава по-малката от двете суми:

1. сумата на загубите, които ФГВБ би понесъл в производство по несъстоятелност по реда на ЗБН, или

2. минималния размер на наличните средства на ФГВБ по § 7 от Преходните и заключителните разпоредби на ЗГВБ.

(3) Когато се използва Инструментът за споделяне на загуби, вноската от ФГВБ не може да се използва за рекапитализация съгласно чл. 73, ал. 1, т. 2 на банката или на мостовата банка.

(4) Определянето на дължимата от ФГВБ вноска по ал. 1 се извършва като част от оценката по чл. 55.

(5) Когато отговарящите на условията влогове в банка в режим на преструктуриране са прехвърлени в друго лице посредством Инструмента за продажба на стопанска дейност или Инструмента „Мостова банка", вложителите нямат право на вземане срещу ФГВБ за частта от техните влогове в банката в режим на преструктуриране, която не е била прехвърлена, ако размерът на прехвърлените средства е равен или по-голям от общия размер на гаранцията по глава трета, раздел I от ЗГВБ.

Глава двадесет и трета

АДМИНИСТРАТИВНОНАКАЗАТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Административни нарушения и наказания

Чл. 145. (1) При неспазване на изискванията на чл. 6, 8 или 9 за изготвяне, поддържане или актуализиране на плановете за възстановяване, на чл. 14, ал. 9 и 11, на чл. 40, ал. 1 или на чл. 113, ал. 1 от този закон на нарушителя се налага:

1. когато е физическо лице - глоба в размер до левовата равностойност на 5 млн. евро;

2. когато е юридическо лице - имуществена санкция в размер до 10 на сто от общия годишен нетен оборот; когато юридическото лице е дъщерно дружество, за нетен оборот се приема оборотът съгласно консолидираните отчети на предприятието майка от ЕС за предходната година.

(2) Когато стойността на реализираната печалба или избегнатата загуба в резултат на нарушението по ал. 1 може да бъде определена, на лицето се налага глоба, съответно имуществена санкция, до двойния размер на реализираната печалба, съответно избегнатата загуба.

(3) Когато нарушителят е член на управителния орган или на висшия ръководен персонал на банката, съответно инвестиционният посредник или дружество по чл. 1, ал. 1, т. 3-5, или друго физическо лице, за което се счита, че носи отговорност, наред с наказанието по ал. 1, т. 1 или по ал. 2 може да му бъде наложена временна забрана да заема длъжности в банки, инвестиционни посредници или дружества по чл. 1, ал. 1, т. 3-5.

(4) Извън случаите по ал. 1-3, който извърши или допусне извършването на нарушение по този закон или на нормативен акт по прилагането му, ако деянието не съставлява престъпление, се наказва:

1. с глоба от 1000 до 4000 лв., а при повторно нарушение – от 3000 до 12 000 лв.;

2. ако нарушителят е институция, финансова институция или предприятие майка, се налага имуществена санкция в размер от 50 000 до 200 000 лв., а при повторно нарушение от 200 000 до 500 000 лв.;

3. ако нарушителят е юридическо лице, различно от банка, финансова институция или предприятие майка, се налага имуществена санкция в размер от 5000 до 20 000 лв., а при повторно нарушение – от 20 000 до 50 000 лв.

Установяване на нарушенията и налагане на наказания

Чл. 146. (1) Актовете за установяване на нарушенията по чл. 145 се съставят от оправомощени от управителя на БНБ лица, когато нарушението е извършено от субектите по чл. 1, ал. 1, които са под надзора на БНБ, членовете на ръководните им органи или на висшия ръководен персонал, или физически лица, за които се счита, че носят отговорност във връзка с тези лица.

(2) В случаите по ал. 1 наказателните постановления се издават от управителя на БНБ или от оправомощени от него лица за лицата по чл. 1, ал. 1, които са под надзора на БНБ, техни управителни органи или членове на висшия ръководен персонал, или физически лица, за които се счита, че носят отговорност във връзка с тези нарушения.

(3) Актовете за установяване на нарушенията по чл. 145 се съставят от оправомощени от председателя на Комисията лица, когато нарушението е извършено от лицата по чл. 1, ал. 1, които са под надзора на Комисията, техни управителни органи или членове на висшия ръководен персонал, или физически лица, за които се счита, че носят отговорност във връзка с тези лица.

(4) В случаите по ал. 3 наказателните постановления се издават от председателя на Комисията или от оправомощени от него длъжностни лица за лицата по чл. 1, ал. 1, които са под надзора на Комисията, техни управителни органи или членове на висшия ръководен персонал, или физически лица, за които се счита, че носят отговорност във връзка с тези лица.

(5) Съставянето на актовете, издаването, обжалването и изпълнението на наказателните постановления се извършват по реда на Закона за административните нарушения и наказания.

Публикуване на информация за наложените административни наказания

Чл. 147. (1) Българската народна банка, съответно Комисията за финансов надзор, публикува своевременно на официалната си интернет страница информация за всички влезли в

сила наказателни постановления, с които са наложени наказания за нарушения на този закон и на актовете по прилагането му, включително за нарушението, нарушителя, вида и размера на наказанието.

(2) Българската народна банка, съответно Комисията за финансов надзор, публикува информацията по ал. 1 в обобщен вид, когато прецени, че:

1. публикуването на лични данни за физическо лице, на което е наложено административно наказание, е прекомерно;

2. публикуването би застрашило стабилността на финансовите пазари или висящо наказателно производство;

3. публикуването би причинило прекомерни вреди на банката, съответно на инвестиционния посредник или дружеството по чл. 1, ал. 1, т. 3-5, както и на засегнатите физически лица.

(3) Публикуването по ал. 1 се отлага за подходящ срок, ако има вероятност обстоятелствата по ал. 2 да отпаднат.

(4) Публикуваната информация е достъпна на официалната интернет страница на БНБ, съответно на Комисията, в срок, не по-кратък от 5 години.

(5) При спазване на изискванията за професионална тайна съгласно чл. 111 БНБ, съответно Комисията, информира ЕБО за всички наложени административни наказания, включително за всяко обжалване по тях и резултатите от него.

Допълнителни разпоредби

§ 1. По смисъла на този закон:

1. „Акционери" са притежатели на инструменти на собственост.

2. „Висш ръководен персонал" са физическите лица, които упражняват изпълнителни функции в институция и които отговарят и се отчитат пред управителния й орган във връзка с текущото й управление.

3. „Вложител" е понятие по смисъла на § 1, т. 6 от Допълнителните разпоредби на ЗГВБ.

4. „Вътрешногрупова гаранция" е договор, чрез който един субект от групата гарантира задълженията на друг субект от групата пред трето лице.

5. „Гарантирани влогове" са влоговете по глава трета на ЗГВБ на стойност до посочения размер.

6. „Група" е предприятие майка и неговите дъщерни дружества.

7. „Действие по преструктуриране" е решението:

а) банка или дружество по чл. 1, ал. 1, т. 2-4 да бъдат поставени в режим на преструктуриране съгласно чл. 51 или 52;

б) да се приложи инструмент за преструктуриране;

в) да се упражнят едно или повече правомощия за преструктуриране.

8. „Деривати" е понятие по смисъла на член 2, параграф 5 от Регламент (ЕС) № 648/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 4 юли 2012 година относно извънборсовите деривати, централните контрагенти и регистрите на транзакции (ОВ, L 201, 27/07/2012).

9. „Дългови инструменти" по смисъла на чл. 94, ал. 2, т. 7 и 10 са облигации и други форми на прехвърляем дълг, инструменти, с които се създава или признава дълг, и инструменти, пораждащи права за придобиване на дългови инструменти.

10. „Дъщерно дружество" е понятие по смисъла на член 4,
параграф 1, точка 16 от Регламент (ЕС) № 575/2013.

11. „Засегнат кредитор" е кредитор, чието вземане е свързано със задължение, което е намалено или преобразувано в акции чрез упражняването на правомощието за обезценяване или преобразуване вследствие на използването на Инструмента за споделяне на загуби.

12. „Значим клон" е клон, който би бил счетен за значим по смисъла на чл. 87а или 87б от ЗКИ, съответно по чл. 68а от ЗПФИ.

13. „Извънредна публична финансова подкрепа" е държавна помощ по смисъла на член 107, параграф 1 от Договора за функциониране на Европейския съюз, Закона за държавните помощи или всяка друга публична финансова подкрепа на наднационално равнище, която, ако бъде предоставена на национално равнище, би представлявала държавна помощ, която се предоставя за запазване или възстановяване на жизнеспособността, ликвидността или платежоспособността на дадена институция или дружество по чл. 1, ал. 1, т. 3-5 или на група, от която е част тази институция или дружество.

14. „Извънредно ликвидно улеснение" е предоставянето от централна банка на нейни парични средства или всяко друго улеснение, което може да доведе до увеличаване на паричните средства от централната банка, на платежоспособна банка или на група от платежоспособни банки, която е изправена пред временни проблеми с ликвидността, без тази операция да е част от паричната политика.

15. „Инвестиционен посредник" е понятие по смисъла на член 4, параграф 1, точка 2 от Регламент (ЕС) № 575/2013, към който се прилага изискване за начален капитал, предвидено в член 28, параграф 2 от Директива 2013/36/ЕС.

16. „Инвеститор“ е инвеститор по смисъла на ЗППЦК.

17. „Институция“ е кредитна институция или инвестиционен посредник.

18. „Институция в режим на преструктуриране“ е банка, инвестиционен посредник, финансова институция, финансов холдинг, смесен финансов холдинг, холдинг със смесена дейност, финансов холдинг майка в държава членка, финансов холдинг майка от Съюза, смесен финансов холдинг майка в държава членка или смесен финансов холдинг майка от Съюза, по отношение на които се предприема действие по преструктуриране.

19. „Институция от трета държава“ е лице, чието главно управление е установено в трета държава, което би отговаряло на определението за банка или инвестиционен посредник, ако бе установено в Съюза.

20. „Инструменти на базовия собствен капитал от първи ред“ са капиталови инструменти, които отговарят на условията, определени в член 28, параграфи 1-4, член 29, параграфи 1-5 или член 31, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 575/2013.

21. „Инструменти на допълнителния капитал от първи ред“ са капиталови инструменти, които отговарят на условията, определени в член 52, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 575/2013.

22. „Инструменти на капитала от втори ред“ са капиталови инструменти или подчинени заеми, които отговарят на условията, определени в член 63 от Регламент (ЕС) № 575/2013.

23. „Инструменти на собственост“ са акции, други инструменти, които дават право на собственост, инструменти, които могат да бъдат преобразувани в акции или други инструменти на собственост или дават право на придобиване на такива, и инструменти, които представляват права в акции или други инструменти на собственост.

24. „Капиталови изисквания“ са изискванията по членове 92-98 от Регламент (ЕС) № 575/2013.

25. „Клон“ е понятие по смисъла на член 4, параграф 1, точка 17 от Регламент (ЕС) № 575/2013.

26. „Коефициент на преобразуване“ е коефициентът, с който се определя броят на акциите, в които ще бъде преобразувано задължението от конкретен клас, по отношение на един инструмент от въпросния клас или на конкретна единица от стойността на вземането по дълга.

27. „Компетентен орган“ е понятие по смисъла на член 4,
параграф 1, точка 40 от Регламент (ЕС) № 575/2013, включително Европейската централна банка по отношение на специалните задачи, които са ѝ възложени съгласно Регламент (ЕС) № 1024/2013 на Съвета.

28. „Компетентни министерства“ са министерствата на финансите или други министерства на държавите членки, които

отговарят за решенията в икономическата, финансовата и бюджетната област на ниво държава членка съгласно съответното разпределение на компетентност.

29. „Консолидиращ надзорен орган“ е понятие по смисъла на член 4, параграф 1, точка 41 от Регламент (ЕС) № 575/2013.

30. „Кредитна институция“ е понятие по смисъла на член 4,
параграф 1, точка 1 от Регламент (ЕС) № 575/2013.

31. „Кредитна институция майка в държава членка“ е понятие по смисъла на член 4, параграф 1, точка 28 от Регламент (ЕС) № 575/2013, която е кредитна институция.

32. „Кредитна институция майка от Съюза“ е понятие по смисъла на член 4, параграф 1, точка 29 от Регламент (ЕС) № 575/2013, която е кредитна институция.

33. „Критични функции“ са дейности, услуги или операции, чието прекъсване може да доведе в Република България или друга държава членка до срив в предоставянето на услуги от важно значение за реалната икономика или да наруши финансовата стабилност поради размера, пазарния дял, външната и вътрешната взаимосвързаност, сложността или трансграничните дейности на институцията или групата, от гледна точка по-специално на заменяемостта на тези дейности, услуги или операции.

34. „Механизъм за финансиране на ниво група“ е механизъм или механизми за финансиране на държавата членка, в която се намира органът за преструктуриране на ниво група.

35. „Микро-, малки и средни предприятия“ са микро-, малки и средни предприятия съгласно определението във връзка с критерия за годишен оборот, посочен в член 2, параграф 1 от приложението към Препоръка 2003/361/ЕО на Комисията.

36. „Мярка за предотвратяване на кризи“ е упражняването на правомощия за непосредствено отстраняване на пропуски или пречки пред възстановимостта по чл. 7, ал. 7 и 8, упражняването на правомощия за преодоляване или отстраняване на пречки пред възможността за преструктуриране по чл. 29, прилагането на мярка за ранна намеса по чл. 44, назначаването на временен управител по чл. 46 или упражняването на правомощията за обезценяване или преобразуване по чл. 89.

37. „Мярка за управление на кризи“ е действие по преструктуриране или назначаването на извънреден управител съгласно чл. 54.

38. „На консолидирана основа“ е понятие по смисъла на член 4, параграф 1, точка 48 от Регламент (ЕС) № 575/2013.

39. „Надзорна колегия“ е колегия на надзорни органи по смисъла на чл. 92д или чл. 92е от ЗКИ.

40. „Обезпечено задължение“ е задължение, при което правото на кредитора да получи плащане или друга форма на изпълнение е гарантирано чрез тежест, залог или реално

обезпечение или чрез друго споразумение за обезпечение, включително задължения в резултат на репо сделки, и други споразумения за прехвърляне на обезпечение.

41. „Огледална транзакция" е транзакция, която се сключва между два субекта от група с цел прехвърляне изцяло или частично на риска, създаден от друга транзакция, сключена между един от тези субекти от групата и трета страна.

42. „Орган за преструктуриране" е орган, определен от държава членка, който е оправомощен да прилага инструментите за преструктуриране и да упражнява правомощията за преструктуриране.

43. „Орган за преструктуриране на ниво група" е органът за преструктуриране на държавата членка, в която е установен консолидиращият надзорен орган.

44. „Основни стопански дейности" са стопански дейности и свързани с тях услуги, които представляват съществени източници на доходи или печалба или които имат друга добавена стойност за дадена институция или за група.

45. „Отговарящи на условията влогове" са влоговете по смисъла на § 1, т. 5 от Допълнителните разпоредби на ЗГВБ или по силата на аналогично законодателство на държава членка.

46. „Подходящ орган" е орган на държава членка, който притежава правомощията за обезценяване или преобразуване на капиталови инструменти.

47. „Покрити облигации" е понятие по смисъла на чл. 129 от Регламент (ЕС) 575/2013 г.

48. „Потенциал за възстановяване" е способността на институцията да възстанови финансовото си състояние след значително влошаване.

49. „Правна рамка на Съюза за държавната помощ" е рамката, създадена с членове 107, 108 и 109 от ДФЕС и регламенти, както и всички актове на Съюза, включително насоки, съобщения и обявления, изготвени или приети съгласно член 108, параграф 4 или член 109 от ДФЕС.

50. „Право на прекратяване" е правото на прекратяване на договор, правото на обявяване на предсрочна изискуемост, приключване, прихващане или нетиране на задължения или подобни способи за изменение, спиране или прекратяване на договора или разпоредби, които предотвратяват възникването на договорно задължение, което в други случаи би възникнало.

51. „Предприятие майка" е понятие по смисъла на член 4, параграф 1, точка 15, буква „а" от Регламент (ЕС) № 575/2013.

52. „Предприятие майка от Съюза" е кредитна институция майка от Съюза, финансов холдинг майка от Съюза или смесен финансов холдинг майка от Съюза.

53. „Предприятие майка от трета държава“ е предприятие майка, финансов холдинг майка или смесен финансов холдинг майка, установен в трета държава.

54. „Преструктуриране“ е прилагането на Инструмент за преструктуриране, за да се постигнат една или повече от целите на преструктурирането.

55. „Преструктуриране на група“ е:

а) предприемане на действия по преструктуриране на ниво предприятие майка или институция, подлежаща на консолидиран надзор, или

б) координация на прилагането на инструменти за преструктуриране и на упражняването на правомощия за преструктуриране от страна на БНБ или друг орган за преструктуриране във връзка със субекти от група, които отговарят на условията за преструктуриране.

56. „Приемливи задължения“ са задълженията и капиталовите инструменти, които не се включват в инструментите на базовия собствен капитал от първи ред, допълнителния капитал от първи ред и капитала от втори ред на дадена институция или дружество по чл. 1, ал. 1, т. 2-4, които не са изключени от обхвата на Инструмента за споделяне на загуби съгласно чл. 66, ал. 2.

57. „Приобретател“ е субект, на когото се прехвърлят инструменти на собственост, дългови инструменти, активи, права или задължения или каквато и да е комбинация от тях от банка в режим на преструктуриране.

58. „Производство по несъстоятелност“ е универсално принудително изпълнение, което води до частично или пълно освобождаване от активи от страна на длъжника и до назначаване на ликвидатор или синдик, което се прилага по отношение на институции съгласно приложимото право и което е специфично за тези институции или е общо приложимо за всяко лице.

59. „Процедури за преструктуриране на трета държава“ е действие съгласно правото на трета държава с цел управление на неизпълнението на задълженията от страна на институция от трета държава или на предприятие майка от трета държава, което е сравнимо по отношение на целите и очакваните резултати с действията по преструктуриране съгласно този закон и Директива 2014/59/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 година за създаване на рамка за възстановяване и преструктуриране на кредитни институции и инвестиционни посредници.

60. „Работен ден“ е ден, различен от събота, неделя или от който и да е друг ден, който е официален празник в Република България.

61. „Регулиран пазар“ е регулиран пазар по смисъла на ЗПФИ.

62. „Рекапитализация“ е възстановяване на съотношението на базовия собствен капитал от първи ред.

63. „Ръководен орган" е Управителен съвет и Надзорен съвет, Съвет на директорите или друг орган, назначен в съответствие с националното право, който разполага с правомощия да определя стратегията, целите и цялостната насока на институцията или дружеството по чл. 1, ал. 1, т. 3-6 и който упражнява контрол и наблюдение над вземането на решения на управленско ниво и включва и лицата, които осъществяват действителното управление на неговата дейност.

64. „Системна криза" е срив във финансовата система, който може да предизвика значителни отрицателни последици за пазарите и реалната икономика, като системно значими могат да бъдат всички видове финансови посредници, пазари и инфраструктури.

65. „Смесен финансов холдинг" е понятие по смисъла на член 4, параграф 1, точка 21 от Регламент (ЕС) № 575/2013.

66. „Смесен финансов холдинг майка в държава членка" е понятие по смисъла на член 4, параграф 1, точка 32 от Регламент (ЕС) № 575/2013.

67. „Смесен финансов холдинг майка от Съюза" е понятие по смисъла на член 4, параграф 1, точка 33 от Регламент (ЕС) № 575/2013.

68. „Собствен капитал" е понятие по смисъла на член 4, параграф 1, точка 118 от Регламент (ЕС) № 575/2013.

69. „Споразумение за нетиране" е споразумение, съгласно което няколко вземания или задължения могат да бъдат преобразувани в едно нетирано вземане, включително споразумения за приключващо нетиране, съгласно които при настъпването на събитие, налагащо изпълнение, задълженията на страните стават предсрочно изискуеми или се прекратяват, като и в двата случая се преобразуват в едно нетирано вземане или се заменят от такова, включително „разпоредби за приключващо нетиране" по смисъла на ЗДФО и „нетиране" по смисъла на глава пета „а" от ЗПУПС.

70. „Споразумение за прихващане" е споразумение, съгласно което две или повече вземания или задължения между банката в режим на преструктуриране и контрагент могат да бъдат прихванати едно срещу друго.

71. „Споразумение за финансово обезпечение с прехвърлително действие" е споразумение за финансово обезпечение с прехвърлително действие по смисъла на ЗДФО.

72. „Субект от групата" е юридическо лице, което е част от група.

73. „Схема за гарантиране на депозити" е схема за гарантиране на депозити, въведена със ЗГВБ или аналогично законодателство на друга държава членка.

74. „Съответен орган на трета държава" е орган на трета държава, отговарящ за изпълнението на функции, сравними

с тези на органите за преструктуриране или на компетентните органи съгласно този закон.

75. „Съответна кредитна институция майка“ е кредитна институция майка в държава членка, кредитна институция майка от Съюза, финансов холдинг, смесен финансов холдинг, холдинг със смесена дейност, финансов холдинг майка в държава членка, финансов холдинг майка от Съюза, смесен финансов холдинг майка в държава членка или смесен финансов холдинг майка от Съюза, по отношение на които се прилага Инструментът за споделяне на загуби.

76. „Съответни капиталови инструменти“ са инструменти на допълнителния капитал от първи ред и на капитала от втори ред.

77. „Трансгранична група“ е група, при която има субекти от групата, установени в повече от една държава членка.

78. „Условия за преструктуриране“ са условията, посочени в чл. 51 и 52.

79. „Финансов холдинг“ е понятие по смисъла на член 4, параграф 1, точка 20 от Регламент (ЕС) № 575/2013.

80. „Финансов холдинг майка в държава членка“ е понятие по смисъла на член 4, параграф 1, точка 30 от Регламент (ЕС) № 575/2013.

81. „Финансов холдинг майка от Съюза“ е понятие по смисъла на член 4, параграф 1, точка 31 от Регламент (ЕС) № 575/2013.

82. „Финансова институция“ е понятие по смисъла на член 4, параграф 1, точка 26 от Регламент (ЕС) № 575/2013.

83. „Финансови договори“ са следните договори и споразумения:

а) договори за ценни книжа, включително:

аа) договори за закупуване, продажба или даване в заем на ценна книга, група или индекс от ценни книжа;

бб) опции върху ценна книга, група или индекс ценни книжа;

вв) репо сделка или обратна репо сделка във връзка с всяка такава ценна книга, група или индекс;

б) договори за стоки, включително:

аа) договори за закупуване, продажба или даване в заем на стока, група или индекс от стоки при условие за бъдеща доставка;

бб) опции върху стока, група или индекс от стоки;

вв) репо сделка или обратна репо сделка във връзка с всяка такава стока, група или индекс;

в) фючърсни и форуърдни договори, включително договори (различни от стокови договори) за закупуване, продажба или прехвърляне на стока или на собственост от друг характер, услуга, право или участие за конкретна цена на бъдеща дата;

г) споразумения за суапове, включително:

аа) лихвени суапове и опции; спот или друг вид споразумения за размяна на валута; валутни суапове и опции; суапове и опции върху капиталови индекси или отделни капиталови инструменти; суапове и опции върху дългови индекси или отделни дългови инструменти; суапове и опции върху стокови индекси или отделни стоки; суапове и опции върху атмосферни условия, емисии или инфлация;

бб) суапове за обща доходност или върху кредитни спредове и кредитни суапове;

вв) споразумения или сделки, подобни на споразумение по подбукви „аа" и „бб", предмет на последващо търгуване на пазарите за суапове или деривати;

д) междубанкови споразумения за отпускане на заем със срок три месеца или по-малко;

е) рамкови споразумения за някои от договорите или споразуменията, посочени в букви „а-д".

84. „Холдинг със смесена дейност" е понятие по смисъла на член 4, параграф 1, точка 22 от Регламент (ЕС) № 575/2013.

85. „Централен контрагент" е понятие по смисъла на член 2, точка 1 от Регламент (ЕС) № 648/2012.

86. „Цели на преструктурирането" са целите на преструктурирането, посочени в чл. 50, ал. 2.

§ 2. (1) При прилагане на инструменти за преструктуриране и упражняване на правомощия за преструктуриране от страна на БНБ по отношение на финансови институции и предприятия майки, попадащи в обхвата на този закон, се прилагат разпоредбите на глава тринадесета от ЗКИ.

(2) При прилагане на инструменти за преструктуриране и упражняване на правомощия за преструктуриране от страна на Комисията по отношение на финансови институции и предприятия майки, попадащи в обхвата на този закон, се прилагат разпоредбите на глава втора, раздел IIа от ЗПФИ.

§ 3. При прилагане на инструменти за преструктуриране и упражняване на правомощия за преструктуриране от страна на БНБ, съответно от страна на Комисията, по отношение на финансови институции и предприятия майки, попадащи в обхвата

на този закон, не се прилагат чл. 72, 150, 151, 152, 153, чл. 192, ал. 2 и 3, чл. 192а, 193, 194, чл. 196, ал. 1, чл. 197, 199, 200, 201, 202, чл. 222, ал. 3, чл. 231, ал. 3 и 4, разпоредбите относно преобразуване съгласно глава шестнадесета, раздел II и раздел V от ТЗ.

§ 4. Този закон въвежда разпоредбите на Директива 2014/59/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 година за създаване на рамка за възстановяване и преструктуриране на кредитни институции и инвестиционни посредници и за изменение на Директива 82/891/ЕИО на Съвета и директиви 2001/24/ЕО, 2002/47/ЕО, 2004/25/ЕО, 2005/56/ЕО, 2007/36/ЕО, 2011/35/ЕС, 2012/30/ЕС и 2013/36/ЕС и на регламенти (ЕС) № 1093/2010 и (ЕС) № 648/2012 на Европейския парламент и на Съвета (ОВ, L 173/190 от 12 юни 2014 г.)

Преходни и заключителни разпоредби

§ 5. Министерството на финансите уведомява ЕБО и Европейската комисия за правомощията на Българска народна банка и на Комисията по финансов надзор по преструктуриране и определя БНБ като орган за контакт за целите на сътрудничеството и координацията със съответните органи в други държави членки.

§ 6. (1) Целевото ниво на средства във ФПБ, съответно във ФПИП, по чл. 138, ал. 1, съответно по чл. 138, ал. 2, следва да бъде постигнато в срок до 31 декември 2024 г.

(2) За времето до достигане на срока по ал. 1 годишните вноски към ФПБ, съответно във ФПБ, се разпределят равномерно във времето, докато се достигне целевото ниво.

(3) Равномерното разпределение по ал. 2 се извършва след отчитане на фазата на икономическия цикъл и въздействието, което вноските могат да имат върху финансовото състояние на участващите банки, съответно на участващите инвестиционни посредници.

(4) Ако в срока по ал. 1 от ФПБ бъдат използвани средства в размер над 0,5 на сто от гарантираните влогове на банките, лицензирани в Република България, срокът за постигане на целевото ниво може да бъде удължен по решение на БНБ най-късно до 31 декември 2028 г.

§ 7. Българската народна банка определя годишния размер на вноската по чл. 139, ал. 1 и индивидуалните вноски по чл. 139, ал. 2 за 2015 г. в срок 3 месеца след влизането на закона в сила.

§ 8. (1) Член 139, ал. 7 и 8 се прилагат от 1 януари 2025 г.

(2) Член 139, ал. 1-4, ал. 6 и ал. 9-11 влизат в сила по отношение на инвестиционни посредници от 1 януари 2017 г .

§ 9. Комисията за финансов надзор определя годишния размер на вноската по чл. 139, ал. 1 и индивидуалните вноски по чл. 139, ал. 2 за 2017 г. в срок до 31 март 2017 г.

§ 10. (1) С оглед гарантиране на ефективното функциониране на финансовата система и необходимостта от осигуряване на по-голяма прозрачност на операциите на местния финансов пазар и в съответствие с Националната програма за реформи Европа 2020, приета с Решение № 28 на Министерския съвет от 2015 г., БНБ да организира извършване на преглед на качеството на активите на цялата банкова система, включително проверка на качеството и адекватността на използваните оценки за стойност на активите, приетите обезпечения и практиките по обезценяване и провизиране, при участие на независими външни лица с висока професионална репутация. Този преглед се извършва в срок 12 месеца от влизането в сила на този закон.

(2) Прегледът на качеството на активите на банковата система по ал. 1 се извършва по методология, съответстваща на прилаганата от Европейската централна банка, при изпълнение на решението на Съвета от 15 ноември 2013 г. и при отчитане на необходимостта от гарантиране на финансовата стабилност и засилване на доверието във финансовата система.

(3) След отчитане на резултатите от прегледа на качеството на активите по ал. 1 БНБ провежда стрес тестове на цялата банкова система по смисъла на чл. 80б от ЗКИ с цел установяване на способността на банките да поемат неочаквани загуби в извънредни стрес ситуации.

(4) На основание на резултатите от извършения преглед по ал. 1 и стрес-тестовете по ал. 3 БНБ предприема необходимите мерки в рамките на законовите си правомощия за осигуряване на покритие от страна на банките на потенциалния капиталов недостиг, установен в резултат на прегледа на качеството на активите, или поради необходимост от засилване на способността на банковата система да поеме неочаквани загуби в извънредни стрес ситуации.

(5) Разходите, свързани с прегледа на активите по ал. 1 за конкретна банка, са за сметка на съответната банка.

§ 11. (1) С оглед гарантиране на ефективното функциониране на финансовата система и необходимостта от осигуряване на по-голяма прозрачност на операциите на местния финансов пазар и в съответствие с Националната програма за реформи Европа 2020, приета с Решение № 28 на Министерския съвет от 2015 г., Комисията за финансов надзор да организира извършване на преглед на активите на пенсионните фондове и на балансите на застрахователите при участие на независими външни лица и институции с висока професионална репутация. Този преглед се извършва в срок 12 месеца от влизането в сила на този закон.

(2) Прегледът на активите на финансовата система по ал. 1 се извършва въз основа на методология, разработена от Комисията за финансов надзор в сътрудничество с компетентните европейски надзорни органи.

(3) Комисията за финансов надзор определя и оповестява лицата, които извършват прегледа по ал. 1, като разходите за извършването на този преглед са за сметка на пенсионноосигурителните дружества и на застрахователите.

§ 12. В Закона за кредитните институции (обн., ДВ, бр. 59 от 2006 г.; изм. и доп., бр. 105 от 2006 г., бр. 52, 59 и 109 от 2007 г., бр. 69 от 2008 г., бр. 23, 24, 44, 93 и 95 от 2009 г., бр. 94 и 101 от 2010 г., бр. 77 и 105 от 2011 г., бр. 38 и 44 от 2012 г., бр. 52, 70 и 109 от 2013 г., бр. 22, 27, 35 и 53 от 2014 г. и бр. 14 и 22 от 2015 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 36:

а) в ал. 1 се създава т. 7:

„7. Българската народна банка е взела решение за установяване, че влоговете в банката са неналични, на основание чл. 20, ал. 1. т. 2 от Закона за гарантиране на влоговете в банките.“;

б) в ал. 2:

аа) в основния текст накрая се добавя „не са изпълнени условията за преструктуриране по чл. 51, ал. 1 от Закона за възстановяване и преструктуриране на кредитните институции и инвестиционни посредници (ЗВПКИИП) и са налице едно или повече от следните обстоятелства:“;

бб) точка 1 се отменя;

в) в ал. 7 след думата „лицензa“ се добавя „по ал. 1“.

2. В чл. 56 се създава ал. 5:

„(5) Включването и изключването от информационната система се извършва с акт на подуправителя, ръководещ Управление „Банково“.”

3. В чл. 58:

а) в ал. 3 думите „който не е потребителски“ и запетаята след тях се заличават;

б) създава се ал. 5:

„(5) Този член се прилага за кредити, които не са потребителски.“

4. В чл. 62, ал. 5 думите „решение на съда“ се заменят с „определение на съда, когато това е необходимо за изясняване на обстоятелствата по разглеждано от него дело“.

5. В чл. 63, ал. 1, изречение първо думите „и чието разгласяване би увредило търговския интерес или престижа на банка или нейни акционери“ се заличават.

6. В чл. 64:

а) в ал. 1, т. 2, буква „б“ след думата „съдебно“ се добавя „или арбитражно“;

б) в ал. 2 се създава изречение второ:

„Такова предоставяне на информация може да бъде извършено само когато е необходимо за целите на надзора, превенцията и преструктурирането на кредитните институции.“

7. В чл. 67:

а) създава се нова т. 7:

„7. подробна документация за финансовите договори по смисъла на § 1, т. 82 от Допълнителните разпоредби на ЗВПКИИП, по които банката е страна;“

б) досегашната т. 7 става т. 8.

8. Член 73г се отменя.

9. В чл. 103:

а) в ал. 1 се създава т. 18:

„18. във връзка с изготвяне и приемане на планове за възстановяване по глава втора, раздел I от ЗВПКИИП банка не е набелязала промени в дейността си в определения от БНБ срок или БНБ прецени, че предложените от банката промени не са подходящи за отстраняването на слабостите и пречките.”;

б) в ал. 2:

аа) точка 21 се отменя;

бб) в т. 23 накрая се добавя „в случаите, когато не са налице условията за назначаване на временен управител по чл. 46 от ЗВПКИИП“;

вв) в т. 24 думите „при опасност от неплатежоспособност“ и тирето пред тях се заличават.

10. В чл. 105, ал. 2, изречение първо след думата „трябва“ се добавя „по преценка на БНБ да притежава квалификация, способности и познания, необходими за изпълнение

на възложените функции и задачи, и", а след думите „чл. 11, ал. 1" се поставя запетая и се добавя „т. 1 и т. 3-9".

11. В чл. 115:

а) алинея 1 се изменя така:

„(1) Българската народна банка може да постави банка под специален надзор при следните условия:

1. банката не е изплатила влогове, които са изискуеми и дължими и БНБ е започнала процедура за произнасяне по чл. 20, ал. 1, т. 2 от Закона за гарантиране на влоговете в банките, и

2. банката не отговаря на условията за преструктуриране по ЗВПКИИП.";

б) алинея 2 се отменя;

в) в ал. 3:

аа) в изречение първо думите „6 месеца" се заменят с „един месец";

бб) изречение второ се заличава;

г) създава се ал. 4:

„(4) В случаите на чл. 107, 109, 110 и чл. 115-121 разпоредбите на Закона за публичното предлагане на ценни книжа не се прилагат по отношение на банка - публично дружество."

12. В чл. 118 ал. 1-3 се отменят.

13. В чл. 121 думата „едномесечен" се заменя с „10-дневен".

14. Член 121а се отменя.

15. В чл. 125 ал. 3 се изменя така:

„(3) Ако предложението по ал. 1 е основателно, Управителният съвет на БНБ по предложение на подуправителя, ръководещ Управление „Банков надзор", взема решение, с което установява, че банката се намира в състояние на неплатежоспособност, и за отправяне на искане до компетентния съд за откриване на производство по несъстоятелност."

16. В чл. 127, ал. 5 накрая се поставя запетая и се добавя „както и нейните временни или извънредни управители".

17. В чл. 130 ал. 3 се изменя така:

„(3) Ако предложението по ал. 1 е основателно, Управителният съвет на БНБ по предложение на подуправителя, ръководещ Управление „Банков надзор", взема решение, с което установява, че банката се намира в състояние на неплатежоспособност, и за отправяне на искане до компетентния съд за откриване на производство по несъстоятелност."

18. В чл. 133:

а) в ал. 1:

аа) думите „и други подобни мерки“ се заличават;

бб) създава се изречение второ:

„Тези мерки включват прилагане на инструментите за преструктуриране и упражняване на правомощията за преструктуриране по ЗВПКИИП или по съответно приложимо законодателство на друга държава членка.“;

б) създава се ал. 4:

„(4) Мерките по ал. 1 са прилаганите от БНБ и от компетентните органи на друга държава членка в качеството им на надзорни органи и органи за преструктуриране.“

19. В чл. 145:

а) в т. 1 думите „или други инструменти“ се заменят с „инструменти по смисъла на чл. 4, параграф 1, т. 50, буква „б“ от Регламент (ЕС) № 575/2013“;

б) в т. 2 накрая се добавя „при спазване на разпоредбите на чл. 100 и 103 от ЗВПКИИП или аналогични разпоредби на законодателство на държава членка“;

в) в т. 3 накрая се поставя запетая и се добавя „при спазване на разпоредбите на чл. 100 и 103 от ЗВПКИИП или аналогични разпоредби на законодателство на държава членка“.

20. В чл. 148 думите „или други инструменти“ се заменят с „инструменти по смисъла на чл. 4, параграф 1, т. 50, буква „б“ от Регламент (ЕС) № 575/2013“.

21. В чл. 151 ал. 4 се изменя така:

„(4) В съдебното производство по ал. 3, когато е необходимо извършването на съдебно-счетоводна или съдебно-икономическа експертиза, съдът назначава вещи лица от списък, утвърден от председателя на ВАС. Българската народна банка предоставя на председателя на ВАС информация относно специализираните одиторски предприятия, които са проверявали годишните финансови отчети на банка или клон на банка от трета държава по реда на чл. 76 и 78 през последните пет години. Тези предприятия предоставят на председателя на ВАС списък с най-малко двама дипломирани експерт счетоводители, които са участвали в посочените дейности. Председателят на ВАС одобрява списък с вещите лица, който се актуализира най-малко на всеки пет години.“

22. В § 2 от Допълнителните разпоредби ал. 2 се отменя.

§ 13. В Закона за банковата несъстоятелност (обн., ДВ, бр. 92 от 2002 г.; изм. и доп., бр. 67 от 2003 г., бр. 36 от 2004 г., бр. 31 и 105 от 2005 г., бр. 30, 34, 59 и 80 от 2006 г., бр. 53 и 59 от 2007 г., бр. 67 от 2008 г., бр. 105 от 2011 г., бр. 98 от 2014 г. и бр. 22 от 2015 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 9, ал. 2, изречение второ думите „издадена заповедта на управителя" се заменят с „издадено решение на Управителния съвет на БНБ".

2. В чл. 11, ал. 3 след думите „назначените от Централната банка квестори" се добавя „или от назначените по реда на чл. 12, ал. 1, т. 2 временни синдици" и се поставя запетая.

3. В чл. 12, ал. 1, т. 2 думите „когато квесторите са назначени от Централната банка преди решението за отнемане на лицензията за извършване на банкова дейност" и запетаята пред тях се заличават.

4. В чл. 13, ал. 4 след думите „и на квесторите" се поставя запетая, добавя се „съответно на временните синдици" и се поставя запетая.

5. В чл. 19, ал. 1 след думата „квесторите" се добавя „или временните синдици".

6. В чл. 49:

а) в ал. 1 и 2 след думата „квесторите" се добавя „или временните синдици";

б) създава се ал. 5:

„(5) В случаите, когато не са назначени временни синдици, действията по този член се извършват от синдиците след встъпването им в длъжност."

7. В чл. 94, ал. 1:

а) в т. 3 накрая се поставя запетая и се добавя „както и разноски на БНБ, МФ, ФПБ и ФПИП във връзка с действия по преструктуриране по ЗВПКИИП";

б) в т. 4 след думата „суброгирал" се поставя точка и запетая и текстът докрая се заличава;

в) създава се нова т. 4а:

„4а. вземания на вложители, които са физически лица или микро-, малки и средни предприятия, за частта, която надхвърля размера на гаранцията по ЗГВБ;"

г) създава се т. 4б:

„4б. вземания на други вложители, които не са покрити от системата за гарантиране на влоговете;"

д) досегашната т. 4а става т. 4в.

8. В § 1 от Допълнителните разпоредби:

а) създава се нова т. 6:

„6. „Микро-, малки и средни предприятия" са микро-, малки и средни предприятия съгласно определението във връзка с критерия за годишен оборот, посочен в член 2, параграф 1 от приложението към Препоръка 2003/361/ЕО на Комисията.";

б) досегашната т. 6 става т. 7.

9. В Преходните и заключителните разпоредби се създава § 8:

„§ 8. Измененията по чл. 94 не се прилагат по отношение на производствата по несъстоятелност, открити преди датата на влизането на промените в сила.“

§ 14. В чл. 16 от Закона за Българската народна банка (обн., ДВ, бр. 46 от 1997 г.; изм. и доп., бр. 49 и 153 от 1998 г., бр. 20 и 54 от 1999 г., бр. 109 от 2001 г., бр. 45 от 2002 г., бр. 10 и 39 от 2005 г., бр. 37, 59 и 108 от 2006 г., бр. 52 и 59 от 2007 г., бр. 24, 42 и 44 от 2009 г. и бр. 97 и 101 от 2010 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. Създава се нова т. 17:

„17. приема решения като орган за преструктуриране в случаите, предвидени в Закона за възстановяване и преструктуриране на кредитни институции;“.

2. Създава се т. 18:

„18. приема решения по чл. 20, ал. 1, т. 2 от Закона за гарантиране на влоговете в банките, че влогове в банка са неналични;“.

3. Досегашната т. 17 става т. 19.

§ 15. В Закона за Комисията за финансов надзор (обн., ДВ, бр. 8 от 2003 г.; изм. и доп., бр. 31, 67 и 112 от 2003 г., бр. 85 от 2004 г., бр. 39, 103 и 105 от 2005 г., бр. 30, 56, 59 и 84 от 2006 г., бр. 52, 97 и 109 от 2007 г., бр. 67 от 2008 г., бр. 24 и 42 от 2009 г., бр. 43 и 97 от 2010 г., бр. 77 от 2011 г., бр. 21, 38, 60, 102 и 103 от 2012 г., бр. 15 и 109 от 2013 г. и бр. 34 от 2015 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 1, ал. 2, т. 1 след думите „Закона за пазарите на финансови инструменти” се поставя запетая и се добавя „Закона за възстановяване и преструктуриране на кредитни институции и инвестиционни посредници”.

2. В чл. 12, ал. 1:

а) в т. 2 думите „и Закона за пазарите на финансови инструменти” се заменят със „Закона за пазарите на финансови инструменти и Закона за възстановяване и преструктуриране на кредитни институции и инвестиционни посредници” и пред тях се поставя запетая;

б) създава се нова т. 9:

„9. е орган за преструктуриране по смисъла на Закона за възстановяване и преструктуриране на кредитни институции и инвестиционни посредници;“

в) досегашната т. 9 става т. 10.

3. В чл. 13, ал. 1:

а) в т. 4 след думите „Закона за пазарите на финансови инструменти” се поставя запетая и се добавя „Закона за възстановяване и преструктуриране на кредитни институции и инвестиционни посредници”;

б) създава се нова т. 13:

„13. упражнява правомощията на орган за преструктуриране по Закона за възстановяване и преструктуриране на кредитни институции и инвестиционни посредници;”.

4. В чл. 15, ал. 1 се създава нова т. 12:

„12. упражнява предвидените правомощия по Закона за възстановяване и преструктуриране на кредитни институции и инвестиционни посредници като компетентен орган, които не са предоставени в изрична компетентност на комисията;“.

5. В чл. 17а, ал. 1 се създава изречение второ:

„Членът на комисията по чл. 3, т. 5 подпомага комисията при осъществяване на правомощията й като орган за преструктурирането и отправя предложенията до комисията за вземане на решения по Закона за възстановяване и преструктуриране на кредитни институции и инвестиционни посредници.“

6. В чл. 18 навсякъде след думите „Закона за пазарите на финансови инструменти” се поставя запетая и се добавя „Закона за възстановяване и преструктуриране на кредитни институции и инвестиционни посредници”.

7. В чл. 19, ал. 2, т. 1 след думите „Закона за пазарите на финансови инструменти” се поставя запетая и се добавя „Закона за възстановяване и преструктуриране на кредитни институции и инвестиционни посредници”.

8. В чл. 24, ал. 5, т. 1 след думите „Закона за пазарите на финансови инструменти” се поставя запетая и се добавя „Закона за възстановяване и преструктуриране на кредитни институции и инвестиционни посредници”.

9. В чл. 27, ал. 1:

а) в т. 1 след думите „Закона за пазарите на финансови инструменти” се поставя запетая и се добавя „Закона за възстановяване и преструктуриране на кредитни институции и инвестиционни посредници”;

б) създава се т. 11:

„11. преглед и оценка на план за възстановяване по Закона за възстановяване и преструктуриране на кредитни институции и инвестиционни посредници.”

§ 16. В Закона за гарантиране на влоговете в банките се правят следните изменения и допълнения:

1. Навсякъде в закона след думите „квестор" и „квесторите" се поставя запетая и се добавя съответно „временен управител" и „временните управители".

2. В чл. 17 се създава ал. 4:

„(4) Когато са използвани средства от ФГВБ по чл. 144, ал. 1 от Закона за възстановяване и преструктуриране на кредитни институции и инвестиционни посредници, плащането на вноски по ал. 2 се определя така, че посоченият в ал. 1 размер да бъде достигнат за период от най-много шест години."

§ 17. В чл. 16 от Закона за договорите за финансово обезпечение (обн., ДВ, бр. 68 от 2006 г.; изм. и доп., бр. 24 от 2009 г., бр. 101 от 2010 г., бр. 77 от 2011 г. и бр. 70 и 109 от 2013 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. Основният текст става ал. 1.

2. Създава се ал. 2:

„(2) Разпоредбите на чл. 8, 10 и 11 не се прилагат по отношение на ограниченията върху изпълнението на договори за финансово обезпечение, ограниченията върху действието на договор за финансово обезпечение с предоставяне на залог, клауза за нетиране или за прихващане, приложими по силата на глава петнадесета и шестнадесета от Закона за възстановяване и преструктуриране на кредитни институции (ЗВПКИИП), или ограничения, приложими по други аналогични разпоредби на закон на държава членка, чиято цел е да улесни преструктурирането на лице по чл. 3, ал. 1, т. 6 и 15, което е субект на защита, най-малко еквивалентна на защитата по глава седемнадесета от ЗВПКИИП."

§ 18. В Закона за публичното предлагане на ценни книжа (обн., ДВ, бр. 114 от 1999 г.; изм. и доп., бр. 63 и 92 от 2000 г., бр. 28, 61, 93 и 101 от 2002 г., бр. 8, 31, 67 и 71 от 2003 г., бр. 37 от 2004 г., бр. 19, 31, 39, 103 и 105 от 2005 г., бр. 30, 33, 34, 59, 63, 80, 84, 86 и 105 от 2006 г., бр. 25, 52, 53 и 109 от 2007 г., бр. 67 и 69 от 2008 г., бр. 23, 24, 42 и 93 от 2009 г., бр. 43 и 101 от 2010 г., бр. 57 и 77 от 2011 г., бр. 21, 94 и 103 от 2012 г., бр. 109 от 2013 г. и бр. 34 от 2015 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. Създава се чл. 120б:

„Чл. 120б. (1) Разпоредбите на чл. 115-116 и чл. 117 не се прилагат в случаите, когато се прилагат мерки за

преструктуриране или се упражняват правомощия и се използват механизми по Закона за възстановяване и преструктуриране на кредитни институции и инвестиционни посредници (ЗВПКИИП).

(2) В случаите на увеличаване на капитала на публичното дружество, необходимо за избягване на настъпването на условия за преструктуриране по ЗВПКИИП, поканата за свикване на общо събрание може да бъде обявена и публикувана и в по-кратък от предвидения в чл. 115, ал. 4 срок, но не по-малък от 10 календарни дни, ако общото събрание вземе решение за свикване с мнозинство от 2/3 от представения капитал или измени разпоредбите на устава относно свикването на общото събрание и при условие че са приложени мерки по чл. 44 и 46 от ЗВПКИИП.”

2. В чл. 148з:

а) основният текст става ал. 1;

б) създава се ал. 2:

„(2) Задължението за регистриране на търгово предложение не възниква при прилагане на мерки за преструктуриране или упражняване на правомощия и използване на механизми по ЗВПКИИП.“

§ 19. В Закона за пазарите на финансови инструменти (обн., ДВ, бр. 52 от 2007 г.; изм. и доп., бр. 109 от 2007 г., бр. 69 от 2008 г., бр. 24, 93 и 95 от 2009 г., бр. 43 от 2010 г., бр. 77 от 2011 г., бр. 21, 38 и 103 от 2012 г., бр. 70 и 109 от 2013 г., бр. 22 и 53 от 2014 г. и бр. 14 и 34 от 2015 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 20:

а) в ал. 2 се създава т. 6:

„6. ако предприетите оздравителни мерки по чл. 23а са останали без резултат.“;

б) създава се ал. 8:

„(8) Извлечение от решението на Комисията за отнемане на лиценза на инвестиционен посредник по чл. 8, ал. 1 и 2, се публикува в „Официален вестник” на Европейския съюз, както и в два национални ежедневника на всяка държава членка, в която съответният инвестиционен посредник има клон. Извлечение от решението се предоставя на български език.“

2. В чл. 21 се създава ал. 7:

„(7) Ликвидация по ал. 1 на инвестиционния посредник по чл. 23а не е пречка за предприемане на оздравителни мерки или за откриване на производство по ликвидация.“

3. В глава втора се създава раздел IIа с чл. 23а-23у:

„Раздел IIа

Оздравителни мерки и прекратителни процедури

Чл. 23а. (1) Оздравителни мерки са мерките, които имат за цел да запазят или възстановят финансовото състояние на инвестиционен посредник по чл. 8, ал. 1 и 2 и които биха могли да засегнат съществуващите права на трети лица, включително мерки, свързани с възможност за спиране на плащания, спиране на изпълнителни действия или намаляване на вземанията. Тези мерки включват и прилагане на инструментите за преструктуриране и упражняване на правомощията за преструктуриране по ЗВПКИИП или по съответно приложимо законодателство на друга държава членка.

(2) Мерките по ал. 1 са прилаганите от Комисията, съответно от заместник-председателя и компетентните органи на друга държава членка мерки в качеството им на надзорни органи и органи за преструктуриране.

(3) В случай че се прилага чл. 115 от ЗВПКИИП, разпоредбите на чл. 23б, ал. 3 не се прилагат.

(4) Разпоредбите на този раздел се прилагат за субектите по чл. 1, ал. 1, т. 3-7 от ЗВПКИИП.

Чл. 23б. (1) Комисията, съответно заместник-председателят, са компетентни органи по прилагане на оздравителни мерки спрямо инвестиционен посредник по чл. 23а, включително спрямо неговите клонове на територията на държавите членки.

(2) Условията и процедурата за прилагането на такива мерки, както и правните им последици се уреждат от българското законодателство, освен ако не е предвидено друго.

(3) Когато прилага оздравителни мерки спрямо инвестиционен посредник по чл. 23а, който има клонове в други държави членки, Комисията уведомява незабавно преди прилагането на мерките компетентните органи на тези държави членки за решението си, а когато това е невъзможно - едновременно с прилагането им. В уведомлението Комисията посочва правните и други последици от прилагането на мярката.

(4) Актовете на Комисията, съответно на заместник-председателя, за прилагане на оздравителни мерки се публикуват на интернет страницата на Комисията и в два централни ежедневника в Република България в срок до два работни дни от датата на издаването им.

(5) Извлечение от актовете на Комисията, съответно на заместник-председателя, за прилагане на оздравителни мерки, включително актовете за прилагане на оздравителни мерки спрямо клон на инвестиционен посредник от държава членка, се публикува в „Официален вестник” на Европейския съюз, както и в два национални ежедневника на всяка държава членка, в която съответният инвестиционен посредник има клон. Извлечението от акта се предоставя на български език.

(6) Резюмето на акта по ал. 4 следва да съдържа описание на правните и фактическите основания за издаването на акта, името и адреса на съда, пред който актът може да бъде обжалван, както и срока за обжалване.

Чл. 23в. Преди да приложи оздравителни мерки спрямо клон на инвестиционен посредник от трета държава, който има клонове и на територията на една или повече държави членки, Комисията уведомява компетентните органи на тези държави членки за намерението си да приложи оздравителни мерки спрямо такъв клон, както и за техните правни и други последици. В случаите, когато не е възможно предварително уведомяване на компетентните органи, Комисията ги уведомява незабавно след прилагането на мерките.

Чл. 23г. (1) Оздравителните мерки, предприети от компетентен орган на държава членка спрямо инвестиционен посредник, лицензиран в тази държава членка, се признават пряко и без формалности в Република България, и от момента, в който подлежат на изпълнение, имат действие спрямо клона на този инвестиционен посредник, извършващ дейност в Република България, както и спрямо третите лица в Република България. Правните последици на оздравителните мерки се уреждат от правото на съответната държава членка, освен ако в този закон е предвидено друго.

(2) Лицата, които администрират на територията на Република България оздравителни мерки, приложени от компетентен орган на държава членка, се ползват със същия статут и правомощия, каквито имат според законодателството на тази държава членка. Тези лица прилагат българското законодателство при реализацията на активи на инвестиционния посредник на територията на Република България и при уреждането на трудови правоотношения, възникнали на територията на Република България.

(3) Оздравителните мерки, приложени от компетентен орган на държава членка спрямо клон на инвестиционен посредник, лицензиран в трета държава, се признават пряко и без формалности в Република България, и от момента, в който подлежат на изпълнение, имат действие спрямо третите лица в Република България.

Чл. 23д. (1) Компетентни за ликвидация или за откриване на производство по несъстоятелност на инвестиционен посредник, лицензиран в Република България, са българските съдебни или административни органи. Решението на тези органи има действие и спрямо клоновете на инвестиционния посредник в други държави членки.

(2) Освен ако в този закон е предвидено друго, по отношение на производството по ликвидация и производството по несъстоятелност на инвестиционния посредник, лицензиран в

Република България, се прилага българското законодателство, включително относно:

1. движимите вещи, които са обект на производството, и правния режим относно движимите вещи, придобити от инвестиционния посредник след откриване на производството;

2. правата на инвестиционния посредник и правомощията на неговия ликвидатор;

3. условията, при които могат да се правят прихващания;

4. последиците от откриването на производството върху текущите договори, по които инвестиционният посредник е страна;

5. действието на производството върху делата, водени от отделни кредитори срещу инвестиционния посредник;

6. вземанията, които се предявяват към инвестиционния посредник, както и правния им режим, ако те са възникнали след откриване на производството;

7. реда и изискванията за предявяване и приемане на вземанията към инвестиционния посредник;

8. правилата относно разпределението на набраните парични средства от осребряването на активи, поредността на вземанията на кредиторите на инвестиционния посредник, както и правата на кредиторите, които са получили частично удовлетворение след откриването на производството по несъстоятелност в резултат на реализация на вещни обезпечения или чрез прихващане;

9. условията за прекратяване на производство по несъстоятелност и последиците от това;

10. правата на кредиторите след прекратяване на производството;

11. режима относно разноските в производството;

12. условията и реда за обявяване на правните актове, увреждащи интересите на кредиторите, за нищожни, унищожаеми или непротивопоставими спрямо тях.

Чл. 23е. (1) Комисията уведомява своевременно компетентния орган на съответните държави членки, в които инвестиционният посредник осъществява дейност чрез клон, че е започнала ликвидация, като го информира за правните и други последици, произтичащи от тях.

(2) Редът за уведомяване по ал. 1 се прилага и в случаите на прекратяване на клон в Република България на инвестиционния посредник със седалище в трета държава, когато същият инвестиционен посредник има открит клон и в друга

държава членка. В тези случаи Комисията и компетентният орган координират действията си в рамките на производството със съответните компетентни административни и съдебни органи в другите приемащи държави членки.

Чл. 23ж. Поканата на ликвидатора по чл. 267 от ТЗ е със заглавие на всички официални езици на Европейския съюз „Покана за предявяване на вземане. Срокове, които трябва да бъдат спазени.".

Чл. 23з. (1) Всеки кредитор в производството по ликвидация включително, когато е публичен орган, има право да предяви вземанията си или да представи възражение във връзка с тях на официалния език или на един от официалните езици на съответната държава членка. В този случай предявяването на вземането става под заглавие на български език „Предявяване на вземане".

(2) Ликвидаторът имат право да изиска представянето на превод на български език на документите по ал. 1.

(3) Освен ако в закон е предвидено друго, всеки кредитор по ликвидацията изпраща копия от удостоверяващите вземането му документи, ако има такива, и посочва вида на вземането, датата на възникването и размера му, позоваването на привилегия, предоставеното вещно обезпечение или правото на задържане, както и какви активи са обхванати от обезпечението му.

(4) Вземанията на всички кредитори на инвестиционния посредник по чл. 23а, за който се извършва ликвидация, се третират равнопоставено и имат поредност на изплащане въз основа на едни и същи критерии независимо от това, дали са възникнали на територията на Република България или на територията на други държави членки.

Чл. 23и. Ликвидаторът редовно и по подходящ начин информира кредиторите на инвестиционния посредник по чл. 23а, за когото се извършва ликвидация, относно хода на производството.

Чл. 23к. При прилагането на оздравителни мерки или откриването на прекратителни процедури за инвестиционния посредник по чл. 23а правните последици се уреждат, както следва:

1. за трудовите договори и отношенията, свързани с тях - от правото на държавата членка, приложимо към съответния трудов договор;

2. за договорите, даващи право на ползване или придобиване на недвижима вещ - от правото на държавата членка по местонахождението на вещта, според което се определя и кои вещи са недвижими и движими;

3. за правата на инвестиционния посредник във връзка с недвижима вещ, кораб или самолет, които права подлежат на

регистрация в публичен регистър - от правото на държавата членка, където се води регистърът.

Чл. 23л. (1) Прилагането на оздравителни мерки или откриването на прекратителни процедури спрямо инвестиционен посредник по чл. 23а не засяга произтичащи от вещни обезпечения права на кредитори или на трети лица във връзка с материални или нематериални активи, включително недвижими или движими, индивидуално или родово определени вещи или съвкупности от вещи, които принадлежат на инвестиционния посредник по чл. 23а, но се намират на територията на друга държава членка по време на прилагането на тези мерки или на откриването на прекратителната процедура за инвестиционния посредник по чл. 23а.

(2) Правата по ал. 1 включват:

1. правото да иска осребряване или да осребри активи и да се удовлетвори от получените при осребряването приходи, включително когато активите са обект на залог или ипотека;

2. правото на предпочтително удовлетворение, включително по силата на залог върху вземане или по силата на прехвърляне на вземане като обезпечение;

3. правото на лицето, което има права върху вещ, да изисква нейното връщане или възстановяване от този, който я владее или ползва без правно основание;

4. правото на ползване на плодовете на предоставените като обезпечение активи.

(3) Право, вписано в публичен регистър и противопоставимо на трети лица, по силата на което може да бъде придобито право по ал. 1, се смята за право по ал. 1.

(4) Разпоредбата на ал. 1 не изключва възможността да се иска обявяване на определени правни актове за нищожни, унищожаеми или непротивопоставими по реда на чл. 23д, ал. 2, т. 12.

Чл. 23м. (1) Прилагането на оздравителни мерки или откриването на прекратителна процедура за инвестиционния посредник по чл. 23а, който е купувач на вещ, не засяга правата на продавача върху тази вещ по договор за продажба със запазване на собствеността до пълно изплащане на цената, когато по времето на прилагането на тези мерки или на откриването на прекратителна процедура за инвестиционния посредник по чл. 23а вещта се е намирала на територията на друга държава членка.

(2) Прилагането на оздравителни мерки или откриването на прекратителна процедура за инвестиционния посредник по чл. 23а, който е продавач на вещ по договор по ал. 1, не дава основание за разваляне или прекратяване на договора, ако вещта е била доставена, както и не представлява пречка за

придобиване на собствеността върху вещта от купувача, когато по времето на прилагането на тези мерки или на откриването на прекратителната процедура за инвестиционния посредник по чл. 23а вещта - предмет на покупко-продажбата, се е намирала на територията на друга държава членка.

(3) Разпоредбите на ал. 1 и 2 не изключват възможността да се иска обявяване на определени правни актове за нищожни, унищожаеми или непротивопоставими по реда на чл. 23д, ал. 2, т. 12.

Чл. 23н. (1) Прилагането на оздравителни мерки или откриването на прекратителна процедура за инвестиционния посредник по чл. 23а не засяга правото на кредиторите й за прихващане на свои вземания срещу вземания на инвестиционния посредник по чл. 23а към тях, когато са налице условията за това съгласно закона, приложим към вземането на инвестиционния посредник по чл. 23а.

(2) Разпоредбата на ал. 1 не изключва възможността да се иска обявяване на определени правни актове за нищожни, унищожаеми или непротивопоставими по реда на чл. 23д, ал. 2, т. 12.

Чл. 23о. При прилагането на оздравителни мерки или откриването на прекратителна процедура за инвестиционен посредник по чл. 23а приложимото право е:

1. за правото на собственост или други права върху финансови инструменти по смисъла на чл. 4, параграф 1, т. 50, буква „б" от Регламент (ЕС) № 575/2013, съществуването или прехвърлянето на които права предполага вписването им в регистър, в сметка или в централизирана депозитарна институция, която се намира или се води в държава членка - правото на държавата членка, където се намира или се води съответният регистър, сметка или централизирана депозитарна институция;

2. за споразуменията за нетиране - правото, което се прилага към договора, който предвижда нетиране при спазване на разпоредбите на чл. 100 и 103 от ЗВПКИИП или аналогични разпоредби на законодателство на държава членка;

3. за споразуменията за обратно изкупуване - правото, което се прилага към договора за обратно изкупуване, при условие че не се нарушава т. 1 при спазване на разпоредбите на чл. 100 и 103 от ЗВПКИИП или аналогични разпоредби на законодателство на държава членка;

4. за сделките, извършвани на регулиран пазар - правото, приложимо към договора относно тези сделки, при условие че не се нарушава т. 1;

5. за висящите съдебни дела относно вещи или права, отнети от инвестиционния посредник по чл. 23а - правото на държавата членка, където се води съответното дело.

Чл. 23п. (1) Лицата, които администрират оздравителни мерки, ликвидаторът или друг компетентен съдебен или административен орган на изпращащата държава предприемат всички необходими мерки за вписване на оздравителните мерки или за започване на прекратителна процедура за инвестиционния посредник по чл. 23а в съответния търговски, имотен или друг публичен регистър на територията на Република България в случаите, когато тази регистрация е задължителна съгласно българското законодателство.

(2) Разноските по вписването се смятат за част от разноските по оздравителните мерки или по прекратителната процедура за инвестиционния посредник по чл. 23а.

Чл. 23р. (1) Разпоредбата на чл. 23д, ал. 2 не се прилага към правилата за обявяване за нищожни, унищожаеми или непротивопоставими на актове, увреждащи всички кредитори, когато лицето, ползващо се от акта, представи доказателства, че към акта, увреждащ всички кредитори, се прилага правото на друга държава членка и това право не допуска оспорването на съответния акт в конкретния случай.

(2) Когато оздравителна мярка, определена от съдебен орган, съдържа правила относно нищожност, унищожаемост или непротивопоставимост на актове, увреждащи всички кредитори, които актове са били извършени преди прилагането на самата мярка, правилото по чл. 23г, ал. 1, изречение второ, не се прилага в случаите по ал. 1.

Чл. 23с. Действителността на акт, сключен след прилагането на оздравителна мярка или след започването на прекратителна процедура за инвестиционен посредник по чл. 23а, по силата на който инвестиционният посредник по чл. 23а се разпорежда възмездно с недвижима вещ, кораб или самолет, подлежащи на регистрация в публичен регистър, или с финансови инструменти по смисъла на чл. 4, параграф 1, т. 50, буква „б” от Регламент (ЕС) № 575/2013, или права по такива инструменти, съществуването или прехвърлянето на които предполага вписването им в регистър, в сметка или в централизирана депозитарна институция, която се намира или води в държава членка, се определя от правото на държавата членка, където се намира тази вещ или се води регистърът, сметката или депозитарната институция.

Чл. 23т. (1) Всички лица, които дават или получават информация във връзка с уведомителните или консултативните процедури по този раздел, са длъжни да опазват професионалната тайна.

(2) Алинея 1 се прилага, в случай че не намира приложение чл. 116 от ЗВПКИИП.

Чл. 23у. (1) Решението на компетентния орган в държава членка за назначаването на лице, което администрира оздравителните мерки или прекратителните процедури за

инвестиционен посредник по чл. 23а, лицензиран в държавата членка, има действие на територията на Република България. Лицата доказват своето назначение с представяне на заверен препис от акта за назначаването, придружен от превод на български език, който не се легализира.

(2) Назначените лица по ал. 1, както и упълномощените от тях лица имат право да упражняват правомощията си, които произтичат от законите в държавата членка, и спрямо клона на инвестиционния посредник по чл. 23а на територията на Република България, освен ако в този закон е предвидено друго. Те подпомагат кредиторите на съответния инвестиционен посредник по чл. 23а в Република България във връзка с упражняването на техните права.

(3) Когато упражняват правомощията си на територията на Република България, назначените лица по ал. 1 са длъжни да спазват българското законодателство, включително процедурите за осребряване на активите и предоставяне на информация на работниците и служителите. При упражняването на тези правомощия те не могат да упражняват принуда или да разрешават правни спорове.“

4. Член 25а се изменя така:

„Чл. 25а. Инвестиционен посредник, с изключение на тези по чл. 1, ал. 1, т. 2 от ЗВПКИИП, представя на Комисията за одобрение оздравителна програма при значително влошаване на финансовото му състояние. Изискванията към оздравителната програма и редът за одобряването ѝ, както и редът за одобряването на плановете за възстановяване се уреждат с наредба.”

5. Член 25б се отменя.

6. В чл. 122, ал. 1, т. 2 накрая се добавя „в случаите, когато инвестиционният посредник не попада в обхвата на чл. 1, ал. 1, т. 2 от ЗВПКИИП или не са налице условията за назначаване на временен управител по чл. 46 от ЗВПКИИП“.

Законът е приет от 43-ото Народно събрание на ……..…... 2015 г. и е подпечатан с официалния печат на Народното събрание.

ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ:

(Цецка Цачева)

Приложение № 1
към чл. 6, ал. 6

Съдържание на плана за възстановяване:

1. Обобщение на основните елементи на плана и на цялостния потенциал на институцията за възстановяване.

2. Обобщение на съществените промени в институцията след последния представен пред БНБ, съответно пред Комисията, план за възстановяване.

3. План за връзки с обществеността и оповестяване на информация, в който се описват начините, по които институцията възнамерява да се справи с евентуалните отрицателни реакции на пазара.

4. Набор от действия, свързани с капитала и ликвидността, необходими за поддържане или възстановяване на жизнеспособността и финансовото състояние на институцията.

5. Прогнозен график за изпълнение на всеки съществен елемент от плана.

6. Подробно описание на евентуалните съществени пречки пред ефективното и своевременно изпълнение на плана, включително анализ на въздействието върху останалата част от групата, клиентите и контрагентите.

7. Установяване на критичните функции.

8. Подробно описание на процесите за определяне на стойността на основните стопански дейности, операциите и активите на институцията и на възможността за тяхната продажба.

9. Подробно описание на това, как планирането на възстановяването съответства на структурата за корпоративно управление на институцията, както и на политиките и процедурите относно одобрението на плана за възстановяване, и посочване на лицата в организацията, отговарящи за изготвянето и прилагането на плана.

10. Правила и мерки за запазване или възстановяване на собствения капитал на институцията.

11. Правила и мерки, осигуряващи на институцията подходящ достъп до източници на финансиране при извънредни ситуации, включително източници на ликвидност; оценка на наличните активи, които могат да бъдат използвани за обезпечение и оценка на възможността за прехвърляне на ликвидност между лицата и стопанските дейности в групата, за осигуряване на непрекъсваемост на операциите и изпълнение на задълженията при настъпване на падежа им.

12. Правила и мерки за намаляване на риска и нивото на ливъридж.

13. Правила и мерки за преструктуриране на задълженията.

14. Правила и мерки за реорганизация на стопанските дейности.

15. Правила и мерки, осигуряващи непрекъснат достъп до финансовите пазари.

16. Правила и мерки, осигуряващи непрекъсваемост на оперативните процеси в институцията, включително достъп до инфраструктури на финансовите пазари, информационни услуги.

17. Подготвителни мерки за улесняване на продажбата на активи или стопански дейности в срокове, позволяващи бързо възстановяване на финансовата стабилност.

18. Други действия или стратегии на ръководството за възстановяване на финансовата стабилност и очакваните финансови последици.

19. Подготвителни мерки, които институцията е предприела или планира да предприеме за улесняване изпълнението на плана за възстановяване, включително мерките, необходими за улесняване на своевременната рекапитализация на институцията.

20. Рамка от показатели, в която са посочени ситуациите, в които могат да бъдат предприети съответните посочени в плана действия.

Приложение № 2
към чл. 14, ал. 11 и 12

Съдържание на плана за преструктуриране:

1. Обобщение на основните елементи от плана.

2. Обобщение на съществените промени, настъпили в институцията след датата на последното предоставяне на информация във връзка с преструктурирането.

3. Обосновка на възприетия подход за правно-организационно и функционално обособяване на критичните функции и основните стопански дейности от останалите функции на институцията, така че при необходимост да се осигури тяхната непрекъснатост при настъпване на някое от условията по чл. 51, ал. 3.

4. Оценка на графика за изпълнение на всеки съществен аспект от плана.

5. Подробно описание на оценката на възможността за преструктуриране, извършена в съответствие с чл. 14, ал. 4 и чл. 26.

6. Описание на всички мерки, изисквани съгласно чл. 29, за преодоляване или отстраняване на пречките пред възможността за преструктуриране, набелязани в резултат на извършената оценка съгласно чл. 26.

7. Описание на подхода за оценка на стойността и възможностите за пазарна реализация на критичните функции, основните стопански дейности и активи на институцията.

8. Подробно описание на мерките, чрез които се гарантира, че изискваната съгласно чл. 16 информация е актуална и по всяко време е на разположение на БНБ, съответно на Комисията.

9. Обосновка на възможностите за финансиране на вариантите за преструктуриране при недопускане на нито едно от средствата, посочени в чл. 14, ал. 6.

10. Подробно описание на различни стратегии за преструктуриране, които могат да се приложат в зависимост от различните възможни сценарии, и приложимите срокове.

11. Описание на съществена обвързаност между функции и звена както вътре в институцията, така и обвързаност с външни системи и пазари.

12. Описание на възможностите за запазване на достъпа до услуги по разплащане и клиринг или до друга важна инфраструктура, както и оценка на възможността за прехвърляне на позиции на клиенти.

13. Анализ на въздействието на плана върху трудовите правоотношения със служителите на институцията, включително оценка на всички свързани разходи.

14. План за връзки със средствата за масова комуникация и обществеността.

15. Минималното изискване за собствен капитал и за приемливи задължения съгласно чл. 69, ал. 1 и краен срок за достигане на това ниво, когато е приложимо.

16. Минималното изискване за собствен капитал и финансови инструменти за договорно споделяне на загуби съгласно чл. 70, ал. 1 и краен срок за достигане на това ниво, когато е приложимо.

17. Описание на най-важните операции и системи за поддържане на непрекъснатото функциониране на оперативните процеси на институцията.

18. Когато е приложимо, становище на институцията във връзка с плана за преструктуриране.

Приложение № 3
към чл. 16, ал. 1, т. 2

Минимална информация, която органът за преструктуриране изисква от институциите на индивидуално ниво и на ниво група, необходима за изготвянето и актуализирането на плановете за преструктуриране:

1. Подробно описание на организационната структура на институцията, включително списък на всички юридически лица от групата.

2. Посочване на акционерите, притежаваните от тях акции и правата на глас по тях, изразени в абсолютно и процентно съотношение във всяко юридическо лице.

3. Местоположението, юрисдикцията, под която е учредено, лицензите и основните ръководители за всяко юридическо лице от групата.

4. Схема на критичните операции и основните стопански дейности на институцията, включително всички съществени активи, участия и задължения, свързани с операциите и дейностите, с посочване на съответните юридически лица от групата.

5. Подробно описание на задълженията на институцията и на юридическите лица от групата, най-малко по вид и сума на краткосрочния и дългосрочния дълг, обезпечените, необезпечените и подчинените задължения.

6. Подробни данни за приемливите задължения на институцията.

7. Описание на процесите за определяне в чия полза институцията е предоставила обезпечение, лицето, което съхранява обезпечението, и юрисдикцията, под която то се намира.

8. Описание на задбалансовите позиции на институцията и юридическите лица от групата, включително съответствието им с критичните операции, и основните стопански дейности.

9. Съществено хеджиране на институцията, включително засегнатите юридически лица по т. 1.

10. Определяне на основните или най-важните контрагенти на институцията, както и анализ на въздействието на неизпълнение на задължения от тяхна страна върху финансовото състояние на институцията.

11. Системите, които институцията използва за извършването на съществени по брой или стойност търговски операции, включително съотнасянето им по юридически лица по т. 1, критичните операции и основните стопански дейности на институцията.

12. Платежните и клиринговите системи и системите за сетълмент, в които институцията членува пряко или непряко, включително съотнасянето им по юридически лица по т. 1, критичните операции и основните стопански дейности на институцията.

13. Подробен списък и описание на основните управленски информационни системи, включително тези за управление на риска, за счетоводна, финансова и надзорна отчетност, включително съотнасянето им по юридически лица по т. 1, критичните операции и основните стопански дейности на институцията.

14. Посочване на отговорните лица за системите по т. 13, съответните споразумения за ниво на обслужване и софтуерните системи или лицензии, включително съотнасянето им по юридически лица по т. 1, критичните операции и основните стопански дейности на институцията.

15. Схема на юридическите лица по т. 1, взаимовръзките и взаимозависимостите между тях, в т.ч.:

а) общи или споделени помещения, служители и системи;

б) договорености за предоставяне на капитал, финансиране или ликвидност;

в) съществуващи или условни кредитни експозиции;

г) споразумения за взаимни гаранции, споразумения за кръстосано използване на обезпечения, разпоредби за кръстосано неизпълнение и споразумения за нетиране срещу институцията и свързаните с нея лица;

д) прехвърляния на риска и споразумения за огледални търговски операции, споразумения за ниво на обслужване.

16. Наименование - за всяко юридическо лице по т. 1, на компетентния орган и на органа за преструктуриране.

17. Члена на управителния орган, отговорен за предоставянето на информацията, необходима за изготвяне на плана за преструктуриране на институцията, както и лицата, ако са различни, отговорни за юридическите лица по т. 1, критичните операции и основните стопански дейности.

18. Описание на механизмите, внедрени от институцията, които осигуряват, че при необходимост от преструктуриране органът за преструктуриране ще разполага с цялата информация, която тя прецени за необходима за прилагането на инструментите и правомощията за преструктуриране.

19. Всички споразумения, сключени от институцията и юридическите лица по т. 1 с трети лица, които могат да бъдат прекратени в резултат от решение на органа за преструктуриране да приложи Инструмент за преструктуриране, с посочване дали последиците от прекратяването могат да засегнат прилагането на Инструмента за преструктуриране.

20. Описание на евентуални източници на ликвидност за подпомагане на преструктурирането.

21. Информация за тежести върху активите, ликвидните активи, задбалансовите дейности, стратегиите за хеджиране и счетоводните практики.

Приложение № 4
към чл. 26, ал. 5 и
чл. 27, ал. 6

Въпроси, които органът за преструктуриране разглежда при оценката на възможността за преструктуриране на институция или група:

1. Степента, в която институцията може да разпредели стопанските дейности и критичните операции по съответните юридически лица.

2. Степента, в която правната и корпоративната структура съответства на основните стопански дейности, и критичните операции.

3. Степента на наличност на ефективни механизми за осигуряване на ключов персонал, инфраструктура, финансиране, ликвидност и капитал за подкрепа и поддържане на основните стопански дейности и критични операции.

4. Степента, в която споразуменията за ниво на обслужване, които институцията ползва, са ефективно приложими при преструктуриране.

5. Степента, в която структурата за управление на институцията улеснява управлението и прилагането на вътрешните ѝ правила по отношение на споразуменията за ниво на обслужване.

6. Степента, в която институцията разполага с процедура за прехвърляне към трети лица на услугите, предоставяни по споразумения за ниво на обслужване, в случай на обособяване на критични функции или основни стопански дейности в ново юридическо лице.

7. Степента, в която съществуват планове за извънредни обстоятелства и мерки за осигуряване на непрекъсваемост на достъпа до платежни системи и системи за сетълмент.

8. Доколко са подходящи управленските информационни системи за осигуряване на възможността органът за преструктуриране да получи при необходимост точна и пълна информация относно основните стопански дейности и критичните операции с цел улесняване на бързия процес на вземане на решения.

9. Капацитета на управленските информационни системи да предоставят по всяко време информацията от съществено значение за ефективното преструктуриране на институцията, включително при бързопроменящи се условия.

10. Степента, в която институцията е тествала своите управленски информационни системи в условията на стресови сценарии, зададени от БНБ, съответно от Комисията.

11. Степента, в която институцията може да осигури непрекъсваемост на своите управленски информационни системи както по отношение на самата себе си, така и по отношение на нова банка, в случаите, когато в нея са обособени критичните операции и основните стопански дейности.

12. Степента, в която банката разполага с подходящи процеси за осигуряване, че на БНБ и на другите органи за преструктуриране ще бъде предоставена информацията, необходима за определяне на вложителите и сумите, гарантирани от ФГВБ или от схема за гарантиране на депозитите от държава членка.

13. Когато групата използва вътрешногрупови гаранции или огледални транзакции - степента, в която тези гаранции или транзакции се сключват при пазарни условия, и доколко са надеждни системите за управление на риска по отношение на тези гаранции.

14. Степента, в която използването на гаранциите и транзакциите по т. 13 увеличава риска от разпространение на проблемите в цялата група.

15. Степента, в която правната структура на групата възпрепятства прилагането на инструментите за преструктуриране поради броя на юридическите лица, сложността на структурата на групата или трудността стопанските дейности да бъдат отнесени към определените лица от групата.

16. Размера и вида на приемливите задължения на институцията.

17. Когато оценката засяга холдинг със смесена дейност - степента, в която преструктурирането на институциите и финансовите институции от групата може да има отрицателно въздействие върху нефинансовата част от групата.

18. Наличието и сигурността на споразуменията за ниво на обслужване.

19. Дали органите на съответната трета държава разполагат с инструменти за преструктуриране, необходими за подпомагане на действията по преструктуриране на БНБ и другите органи за преструктуриране от Съюза, и обхвата на координираните действия между БНБ, както и органите от Съюза, и на третата държава.

20. Степента, в която е възможно да се използват инструментите за преструктуриране по начин, който отговаря на целите на преструктурирането, като се вземат предвид наличните инструменти и структурата на институцията.

21. Степента, в която структурата на групата позволява на БНБ, съответно на Комисията, и на другите органи за преструктуриране да преструктурират цялата група или едно или повече от нейните лица, без да се предизвикват значителни преки или непреки неблагоприятни последици върху финансовата система, върху доверието на пазара или икономиката, както и с цел постигане на оптимална стойност на групата като цяло.

22. Механизмите и средствата, чрез които може да се улесни преструктурирането, ако групата включва дъщерни предприятия, установени в различни юрисдикции.

23. Надеждността на използването на инструментите за преструктуриране по начин, който постига целите на преструктурирането, като се отчита възможното им въздействие върху кредиторите, контрагентите, клиентите и служителите и възможните действия, които могат да предприемат органи от трети държави.

24. Степента, в която въздействието на преструктуриране на институцията върху финансовата система и доверието към финансовите пазари може да бъде адекватно оценено.

25. Степента, в която преструктуриране на институцията може да окаже значителни преки или непреки неблагоприятни последици върху финансовата система, доверието на пазара и икономиката.

26. Степента, в която разпространението на проблемите към други банки или към финансовите пазари може да се ограничи чрез прилагането на инструменти и правомощия за преструктуриране.

27. Степента, в която преструктуриране на институцията може да доведе до съществени последици за платежните системи и системите за сетълмент.

Когато се оценява възможността за преструктуриране на група, позоваванията към банка в това приложение се считат за включващи всяка институция или дружество по чл. 1, ал. 1, т. 3 - 5 в рамките на групата.

М О Т И В И

към проекта на Закон за възстановяване и преструктуриране на кредитни институции и инвестиционни посредници

Законът за възстановяване и преструктуриране на кредитни институции и инвестиционни посредници (ЗВПКИИП) има за цел въвеждане в българското законодателство на Директива 2014/59/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 година за създаване на рамка за възстановяване и преструктуриране на кредитни институции и инвестиционни посредници и за изменение на Директива 82/891/ЕИО на Съвета и директиви 2001/24/ЕО, 2002/47/ЕО, 2004/25/ЕО, 2005/56/ЕО, 2007/36/ЕО, 2011/35/ЕС, 2012/30/ЕС и 2013/36/ЕС и на регламенти (ЕС) № 1093/2010 и (ЕС) № 648/2012 на Европейския парламент и на Съвета (Директива 2014/59/ЕС). Директивата е публикувана в „Официален вестник” на Европейския съюз на 12 юни 2014 г., в сила е от 1 август 2014 г. и националните законодателства на държавите членки следва да въведат мерки за нейното прилагане от 1 януари 2015 г. Директива 2014/59/ЕС има за цел да установи ефективна рамка на европейско ниво за справяне с банкови кризи на достатъчно ранен етап, така че да се предотврати пренасянето на финансовите проблеми на отделни кредитни институции върху цялата банкова система, както и да се премахне във възможно най-голяма степен необходимостта от използване на публични средства за подпомагане на неплатежоспособни банки.

Законопроектът въвежда правилата и процедурите, свързани с възстановяването и преструктурирането на банки, инвестиционни посредници и лицата, посочени в чл. 1 ал. 1, т. 3-7, и определя Българската народна банка (БНБ) като орган за преструктуриране на банки, а Комисията за финансов надзор (КФН) - като орган за преструктуриране на инвестиционни посредници. Решенията на БНБ в качеството ѝ на орган за преструктуриране се вземат от Управителния съвет (УС) на БНБ, а решенията на КФН във връзка с преструктурирането – по предложение на члена на комисията по чл. 3, т. 5 от Закона за Комисията за финансов надзор. Органът за преструктуриране информира министъра на финансите за решенията си, като решения, които оказват негативно въздействие върху публичните финанси, могат да доведат до необходимост от използване на държавните инструменти за финансова подкрепа, а тези, които се вземат в условия на системна финансова криза - подлежат на изпълнение след одобрението на министъра на финансите. В двата органа за преструктуриране се създават самостоятелни структурни звена, които подпомагат УС на БНБ, съответно Комисията, при упражняване на функциите им по преструктуриране, като тези

звена са отделни и независими от функциите, свързани с упражняване на надзор, и от другите функции на БНБ и КФН.

В законопроекта са определени правилата, процедурите и изискванията по отношение на планирането и подготовката на възстановяването и преструктурирането. В съответствие с разпоредбите на Директива 2014/59/ЕС законопроектът въвежда изисквания към банките и инвестиционните посредници за изготвяне и актуализиране на планове за възстановяване, съдържащи мерки и процедури за предприемане на ранни действия в случай на влошаване на финансовото им положение, както и разработването на различни сценарии, които да гарантират непрекъснатост на важните функции. Плановете за възстановяване, както и тяхната ежегодна актуализация подлежат на одобрение от компетентния за съответната институция надзорен орган – БНБ или КФН. В случаите на презграничните банкови групи се изработват планове за възстановяване на групово ниво, като законопроектът урежда процедура по одобряване на плановете за възстановяване на групово ниво, постигането на съвместно решение, както и процедура по възражение и отнасяне на въпроса до Европейския банков орган (ЕБО), който в рамките на своите правомощия оказва съдействие за постигане на съвместно решение.

В етапа на превенция следва да се изготвят и планове за преструктуриране, които имат за цел преструктуриране на банка или инвестиционен посредник, като се сведат до минимум загубите за данъкоплатците и като се запазят основните критични за дейността на институцията функции. Законопроектът предвижда, че плановете за преструктуриране се изготвят от съответния орган за преструктуриране, което съответства на въведеното от Директива 2014/59/ЕС изискване органът за преструктуриране да изготвя и да прави оценка на плановете за преструктуриране. Законопроектът предвижда органът за преструктуриране да извършва оценка на възможностите за преструктуриране, която може да доведе до изисквания за опростяване на дейността на банката или на инвестиционния посредник, или на структурата на групата, от която институцията е част. Въведени са изискванията на Директива 2014/59/ЕС за извършване на оценка на възможностите за преструктуриране на групово ниво за постигане на съвместно решение, както и за съдействие от страна на ЕБО за постигане на съвместно решение.

Законопроектът въвежда изискванията на Директива 2014/59/ЕС, свързани с възможността институциите от една и съща група да сключват споразумения за вътрешногрупова финансова подкрепа, като са въведени изисквания и условия за сключване на такива споразумения, както и компетентността на съответния надзорен орган (БНБ или КФН) да дава разрешение за сключване на такива споразумения. Законопроектът въвежда правомощие на компетентния орган за надзор върху субекта,

предоставящ подкрепата, да разреши, да ограничи или да откаже предоставянето на финансова подкрепа.

В съответствие с Директива 2014/59/ЕС законопроектът определя възможността за действия за ранна намеса, когато банката или инвестиционният посредник нарушава или е близо до нарушаване на капиталовите изисквания и/или на изискванията за ликвидност, установени в Закона за кредитните институции (ЗКИ), Закона за пазарите на финансови инструменти (ЗПФИ) и Регламент (ЕС) 575/2013 г. на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. относно пруденциалните изисквания за кредитните институции и инвестиционните посредници и за изменение на Регламент (ЕС) 648/2012 година. По този начин се разширяват правомощията на БНБ и на КФН като надзорни органи, като наред с надзорните мерки по чл. 103, ал. 2 от ЗКИ, съответно по чл. 118, ал. 1 от ЗПФИ, се въвеждат и допълнителни мерки за ранна намеса. Като такава мярка компетентният орган може да назначи временен управител в банка или инвестиционен посредник, когато прецени, че това е необходимо за подобряване на финансовото състояние на съответната институция или за преодоляване на допуснатите нарушения. При назначаването на временен управител надзорният орган може да му възложи той да работи съвместно със или да замени временно управителния орган на банката или на инвестиционния посредник.

В съответствие с изискванията на Директива 2014/59/ЕС законопроектът определя правила и процедури за преструктуриране като алтернатива на производството по несъстоятелност в случаите, когато обявяването на банката/инвестиционния посредник в несъстоятелност би застрашило обществения интерес и би представлявало заплаха за финансовата стабилност. С преструктурирането се цели постигане в ускорен срок на резултати, подобни на обичайната процедура по несъстоятелност, по отношение на разпределянето на загубите между акционерите и кредиторите, като се запази финансовата стабилност и се ограничат загубите за данъкоплатците. Определените в законопроекта цели на преструктурирането са осигуряване на непрекъснатост на критичните за банката/инвестиционния посредник функции, избягване на неблагоприятните последици за финансовата стабилност, защита на публичните средства чрез свеждане до минимум на зависимостта от извънредна публична финансова подкрепа, както и защита на вложителите с гарантирани влогове, на средствата и активите на клиентите.

Законопроектът въвежда изискванията на Директива 2014/59/ЕС по отношение на принципите, целите и условията за преструктуриране. Предвижда се възможността органът за преструктуриране да назначи извънреден управител/управители на банка/инвестиционен посредник, който да замени управителния орган на институцията в режим на преструктуриране. Извънредният управител е длъжен да предприеме всички

необходими мерки за постигане на целите на преструктурирането чрез изпълнение на решенията на органа за преструктуриране.

Законопроектът предвижда съответният орган за преструктуриране, преди да предприеме действие по преструктуриране, да осигури извършването на оценка на активите и на задълженията на банка/инвестиционен посредник или на друго лице по чл. 1, ал. 1. Оценката се извършва от независим оценител, а в неотложни случаи органът за преструктуриране извършва временна оценка, докато независимият оценител не приключи със своята окончателна оценка.

В съответствие с изискванията на Директива 2014/59/ЕС законопроектът въвежда следните инструменти за преструктуриране:

- продажба на стопанска дейност;
- мостова институция;
- обособяване на активи;
- споделяне на загуби.

В съответствие с предвидената в Директива 2014/59/ЕС възможност са въведени два допълнителни инструмента за преструктуриране – Инструмент за държавна капиталова подкрепа и Инструмент за временна държавна собственост, които представляват държавни инструменти за финансова стабилизация. Компетентен орган за вземане на решение за прилагане на тези инструменти е Министерският съвет по предложение на министъра на финансите.

С оглед прилагането на инструментите за преструктуриране Директива 2014/59/ЕС предвижда банките/инвестиционните посредници да разполагат с минимален обем собствен капитал и дълг за споделяне на загуби. Във връзка с това законопроектът предвижда съответният орган за преструктуриране да определя за всяка банка/инвестиционен посредник, лицензирана в Република България, минимално изискване за собствен капитал и приемливи задължения. Предвидени са съответните разпоредби, уреждащи координацията при прилагане на минималните изисквания на консолидирана основа.

Във връзка с прилагането на Инструмента за споделяне на загуби законопроектът въвежда изискванията на Директива 2014/59/ЕС относно третирането на акционерите и кредиторите, както и защитата на вложителите в процеса на споделяне на загуби. Законопроектът въвежда принципите, установени в Директива 2014/59/ЕС, относно прилагането на Инструмента за споделяне на загуби, според които: загубите са поемат първо от акционерите, а след това от кредиторите; засегнатите акционери и кредитори не следва да понасят загуби, по-големи от тези, които биха понесли, ако съответната институция би била прекратена след производство по несъстоятелност; кредиторите от един и същ клас се третират равнопоставено, освен в случаите, в които общественият интерес налага различно

третиране. Влоговете, гарантирани по реда на Закона за гарантиране на влоговете в банките (ЗГВБ), са изключени от обхвата на Инструмента за споделяне на загуби, като допълнителна защита на влоговете се осъществява и чрез забраната за спиране изпълнението на задълженията на банка по отношение на отговарящи на условията влогове по смисъла на ЗГВБ.

В съответствие с правото на национална дискреция по отношение на избор на механизъм за финансиране на преструктурирането, чрез създаване на фондове, контролирани от органите за преструктуриране, законопроектът предвижда създаване на Фонд за преструктуриране на банки (ФПБ), който се управлява от Управителния съвет на Фонда за гарантиране на влоговете в банките (ФГВБ). В съответствие с изискванията на директивата законопроектът предвижда, че БНБ в качеството ѝ на орган за преструктуриране взема решение за използване на средствата от ФПБ, като такова решение може да бъде взето единствено в съответствие с целите и принципите на преструктурирането и за финансиране на действия по преструктурирането. Управителният съвет на ФГВБ изготвя отделен баланс и отчет за тези средства. Законопроектът предвижда, че целевото равнище на средствата, събрани във ФПБ, е 2 на сто от размера на гарантираните депозити в банките, лицензирани в Република България, което е по-високо ниво от определеното в Директива 2014/59/ЕС минимално ниво от едно на сто от гарантираните депозити. Предвижда се целевото ниво да бъде достигнато в срок до 10 години от влизане на закона в сила. Със създаването на нормативната възможност за възстановяване и преструктуриране на банки се създават условия за по-малка потребност от ресурси за гарантиране на влоговете. Поради това се предвижда целевото ниво за ФПБ да бъде по-високо от целевото ниво за ФГВБ. Предвид дългите срокове, в които да се достигнат целевите нива за двата фонда, на практика годишните премийни вноски ще бъдат по-малки в сравнение с вноската, събирана досега за ФГВБ. Законопроектът предвижда при определянето на размера на общата сума на годишната вноска да се отчита и икономическият цикъл в страната. В допълнение, по-добрата капитализация на ФПБ минимизира риска от използването на публични средства и е благоприятна за финансовата стабилност.

Законопроектът предвижда БНБ в качеството ѝ на орган за преструктуриране до 31 март на текущата година да определя общата сума на годишните вноски за съответната година, като до 1 май на текущата година БНБ определя индивидуални годишни рисково претеглени вноски за банките, лицензирани в Република България, както и за клоновете от трети държави в рамките на общата сума на предварителните вноски и в съответствие с Регламент (ЕС) 63/2015 за годишните вноски за механизмите за финансиране на преструктурирането. Законопроектът предвижда и възможността за събиране на извънредни вноски в съответствие с изискванията на Директива 2014/59/ЕС.

Аналогично на ФПБ законопроектът предвижда създаване на Фонд за преструктуриране на инвестиционните посредници (ФПИП), който се управлява от Управителния съвет на Фонда за компенсиране на инвеститорите (ФКИ) и в който се събират вноски от инвестиционните посредници, които попадат в обхвата на ЗВПКИИП.

В законопроекта е предвидено членовете на Управителния съвет на БНБ и членовете на КФН в качеството им на органи за преструктуриране, както и техните служители да не носят отговорност за вреди от действия или бездействия при изпълнението на задълженията им съгласно този закон, освен ако са действали умишлено, което има за цел да гарантира независимостта на ОП при изпълняване на служебните им задължения и своевременните решения и действия на органите в условия на криза.

Законопроектът съдържа разпоредби, уреждащи правото на оспорване по съдебен ред на решенията на БНБ, съответно на КФН, за предприемане на мярка за предотвратяване на кризи или на решенията за упражняване на правомощия по закона. Решение за предприемане на мярка по управление на кризи може да бъде оспорено пред Върховния административен съд от всички засегнати лица. В тези случаи съдът следва да се произнесе своевременно и да обоснове преценката си върху извършените от съответния орган сложни икономически оценки на фактите. Оспорването не спира изпълнението на решенията на БНБ и на КФН до окончателното произнасяне на съда. В съответствие с изискванията на Директива 2014/59/ЕС евентуална отмяна на решенията на БНБ/КФН при упражняване на правомощия по закона не засяга последващи административни актове или сделки, основани на отменения решение. В този случай засегнатите лица могат да претендират единствено за обезщетение за вреди, претърпени в резултат на незаконосъобразно решение или действие на съответния орган.

Въвеждането на Директива 2014/59/ЕС налага съответни изменения в законодателната рамка на Република България, във връзка с което законопроектът съдържа Преходни и заключителни разпоредби, въвеждащи необходимите промени.

В съответствие с изискванията на Директива 2014/59/ЕС следва да бъде извършена промяна в чл. 94 от Закона за банковата несъстоятелност по отношение на реда на вземанията при разпределяне на осребреното имущество на банка в несъстоятелност. Законопроектът предвижда, че гарантираните влогове, съответно вземанията на ФГВБ при встъпване в правата на вложителите, следва да имат по-висок ред от вземанията на вложители, които са физически лица или микро-, малки и средни предприятия, за частта, която надхвърля размера на гаранцията по ЗГВБ, като тези вложители, от своя страна, имат по-висок ред от реда на обикновените необезпечени, непривилегировани кредитори.

В съответствие с поетите ангажименти в Националната програма за реформи Европа 2020, приета с Решение № 28 на Министерския съвет от 2015 г., с Преходните и заключителните разпоредби на законопроекта се предвижда БНБ да организира извършване на преглед на качеството на активите на цялата банковата система, включително проверка на качеството и адекватността на използваните оценки за стойност на активите, приетите обезпечения и практиките по обезценяване и провизиране, при участие на независими външни лица с висока професионална репутация. Комисията за финансов надзор от своя страна ще организира извършване на преглед на активите на пенсионните фондове и на балансите на застрахователите при участие на независими външни лица и институции с висока професионална репутация.

Със законопроекта се предлагат и изменения и допълнения към проекта на Закон за гарантиране на влоговете в банките, одобрен с Решение № 824 на Министерския съвет от 2014 г. и приет на първо четене от Народното събрание.

ЗА МИНИСТЪР-ПРЕДСЕДАТЕЛ:

(Томислав Дончев)